

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
AGENCJI RYNKU ROLNEGO I ORGANIZACJI NIEKTÓRYCH RYNKÓW
ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW
przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 6 stycznia 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru.
2.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności).
3.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 16 stycznia 2004 r.
4.	<p>Tłumaczenia aktów prawa Unii Europejskiej w wersji papierowej i elektronicznej do projektowanej ustawy</p> <p>1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz. U. WE L 314 18.11.1997),</p> <p>1.1. rozporządzenie Rady (WE) nr 2070/98 z dnia 28 września 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1221/97 ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE L 265 30.09.1998),</p> <p>1.2. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97 z dnia 20 listopada 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE L 319 21.11.1997), wraz z następującymi zmianami:</p> <p>1.2.1. rozporządzenie Komisji (WE) nr 758/98 z dnia 3 kwietnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady dotyczące stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE L 105, 04.04.1998),</p> <p>1.2.2. rozporządzenie Rady (WE) NR 1472/98 z dnia 9 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (DZ. U.WE L 194, 10.07.1998),</p> <p>1.2.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2633/98 z dnia 8 grudnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE. L 333, 09.12.1998),</p> <p>1.2.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2767/98 z dnia 21 grudnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE L 346, 22.12.1998),</p> <p>1.2.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1216/2002 z dnia 5 lipca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem (Dz.U. WE L 177, 06.07.2002).</p> <p>2. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji,</p>

celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 352, 15.12.1987),

- 2.1. rozporządzenie Rady (WE) NR 2535/95 z dnia 24 października 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3730/87 ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 260, 31.10.1995),
- 2.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3149/92 z dnia 29 października 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 313, 30.10.1992), wraz z następującymi zmianami:
  - 2.2.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3550/92 z dnia 9 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 361, 10.12.1992),
  - 2.2.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2826/93 z dnia 15 października 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustalające szczegółowe przepisy odnośnie dostawy żywności pochodzącej z zapasów skupu interwencyjnego dla najbardziej potrzebujących osób w obrębie Wspólnoty (Dz. U WE L 258, 16.10.1993),
  - 2.2.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 0267/96 z dnia 13 lutego 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 określające szczegółowe zasady zaopatrywania w żywność najmniej uprzywilejowanych osób we Wspólnocie z zapasów interwencyjnych (Dz. U WE L 036, 14.02.1996),
  - 2.2.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2760/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 331, 23.12.1999),
  - 2.2.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1098/2001 z dnia 5 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 150, 06.06.2001),,
  - 2.2.6. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1921/2002 z dnia 28 października 2002 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie (Dz. U WE L 293, 29.10.2002),
3. **Rozporządzenie Rady NR 2826/2000/WE z 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym** (Dz. U WE L 328, 23.12.2000),
  - 3.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 94/2002 z 18 stycznia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz. U WE L 017, 19.01.2002), wraz z następującymi zmianami:
    - 3.1.1. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 305/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 047 19.02.2002),
    - 3.1.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 434/2002 z dnia 8 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 067 09.03.2002),
    - 3.1.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1186/2002 z dnia 2 lipca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 173 03.07.2002),
    - 3.1.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2097/2002 z dnia 27 listopada 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 323 28.11.2002),
    - 3.1.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 497/2003 z dnia 18 marca 2003 r. zmieniające

	<p>rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 074 20.03.2003),</p> <p>3.2. Rozporządzenie Rady (WE) NR 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz. U WE L 327, 21.12.1999).</p> <p>3.3. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 2879/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz. U WE L 333, 29.12.2000), wraz z następującymi zmianami:</p> <p>3.3.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 962/2001 z dnia 17 maja 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz.U. WE L 136 18.05.2001),</p> <p>3.3.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1854/2002 z dnia 17 października 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz.U. WE L 280 18.10.2002),</p> <p>3.3.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 409/2003 z dnia 5 marca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz. U, WE L 062 06.03.2003)</p> <p>4. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, (Dz.U. WE L 205, 03.08.1985), wraz z następującymi zmianami:</p> <p>4.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1181/87 z dnia 29 kwietnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. WE L 113, 30.04.1987),</p> <p>4.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3745/89 z 13 grudnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. WE L 364, 14.12.1989),</p> <p>4.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 3403/93 z dnia 10 grudnia 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. WE L 310, 14.12.1993),</p> <p>4.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1932/1999 z dnia 9 września 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. WE L 240, 10.09.1999).</p> <p>5. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. WE L 039, 17.02.1996), wraz następującymi zmianami:</p> <p>5.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1391/97 z dnia 18 lipca 1997 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. WE L 190, 19.07.1997),</p> <p>5.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2236/98 z dnia 16 października 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. WE L 281, 17.10.1998),</p> <p>5.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2761/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. WE L 331, 23.12.1999),</p> <p>5.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1017/2001 z dnia 17 maja 2001 r. zmieniające</p>
--	--

rozporządzenie (WE) NR 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), oraz ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 (Dz.U. WE L 140, 24.05.2001),

- 5.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1577/2001 z dnia 1 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. WE L 209, 02.08.2001),
- 5.6. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1934/2001 z dnia 1 października 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. WE L 262, 02.10.2001),
- 5.7. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1997/2002 z dnia 8 listopada 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. WE L 308, 09.11.2002).

6. Rozporządzenie Rady (EWG) NR 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, (Dz.U. WE L 282, 01.11.1975) wraz z następującymi zmianami:

- 6.1. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1423/78 z dnia 20 czerwca 1978 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny (Dz.U. WE L 171, z 28.06.1978),
- 6.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2966/80 z dnia 14 listopada 1980 r. zmieniające niektóre rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i mięsa koziego oraz rozporządzenia (EWG) nr 827/68 i 950/68 (Dz.U. WE L 307, 18.11.1980),
- 6.3. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. dostosowujące, w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, niektóre ustawy rolne w odniesieniu do procedury głosowania Komitetów (Dz.U. WE L 362, 31.12.1985),
- 6.4. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1473/86 z dnia 13 maja 1986 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny (Dz.U. WE L 133, 21.05.1986),
- 6.5. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3906/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny oraz (EWG) nr 2766/75 ustanawiające wykaz produktów, dla których ustala się ceny zaporowe i ustanawiające zasady ustalania ceny zaporowej tusz wieprzowych (Dz.U. WE L 370, 30.12.1987),
- 6.6. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1249/89 z dnia 3 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny (Dz.U. WE L 129, 11.05.1989),
- 6.7. rozporządzenie Rady (WE) NR 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej (Dz.U. WE L 349, 31.12.1994),
- 6.8. rozporządzenie Rady (WE) NR 1365/2000 z dnia 19 czerwca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny (Dz.U. WE L 156, 29.06.2000);

6.a. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3444/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny, (Dz.U. WE L 333, 30.11.1990), wraz z następującymi zmianami:

- 6.a.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 3533/93 z dnia 21 grudnia 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3444/90, (EWG) nr 3445/90 i (EWG) nr 3446/90 ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny, wołowiny i cielęciny oraz mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 321, z 23.12.1993).

6.b. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 2042/98 z dnia 25 września 1998 r. w sprawie szczególnych warunków przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny (Dz.U. WE L 263, 26.09.1998), wraz z następującymi zmianami:

6.b.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2619/98 z dnia 4 grudnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2042/98 w sprawie szczególnych warunków przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny (Dz.U. WE L 329, 05.12.1998).

6.c. Rozporządzenie Rady (WE) NR 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 341, 22.12.2001).

6.d. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3446/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego (Dz.U. WE L 333, 30.11.1990), wraz z następującymi zmianami:

6.d.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1258/91 z dnia 14 maja 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3446/90 ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego oraz rozporządzenie (EWG) nr 3447/90 w sprawie specjalnych warunków przyznawania dopłat do prywatnego składowania mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 120, 15.05.1991),

6.d.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 3533/93 z dnia 21 grudnia 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3444/90, (EWG) nr 3445/90 i (EWG) nr 3446/90 ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny, wołowiny i cielęciny oraz mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 321, 23.12.1993).

6.e. Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3447/90 z dnia 28 listopada 1990 r. w sprawie specjalnych warunków przyznawania dopłat do prywatnego składowania mięsa baraniego i koziego, (Dz.U. WE L 333, 30.11.1990), wraz z następującymi zmianami:

6.e.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1258/91 z dnia 14 maja 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3446/90 ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego oraz rozporządzenie (EWG) nr 3447/90 w sprawie specjalnych warunków przyznawania dopłat do prywatnego składowania mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 120, 15.05.1991),

6.e.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 879/95 z dnia 21 kwietnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3447/90 w sprawie specjalnych warunków przyznawania dopłat do prywatnego składowania mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 091, 22.04.1995),

6.e.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 40/96 z dnia 12 stycznia 1996 r. uaktualniające i zmieniające rozporządzenia dotyczące sektorów mięsa baraniego i koziego ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre ceny i kwoty, których wartości w ecu zostały dostosowane z powodu zniesienia wskaźnika korygującego w rolniczych kursach wymiany (Dz.U. WE L 010, 13.01.1996).

6.f. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1254/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, (Dz.U. WE L 160, 26.06.1999), wraz z następującymi zmianami:

6.f.1. rozporządzenie Rady (WE) NR 1455/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. WE L 198, 21.07.2001),

6.f.2. rozporządzenie Rady (WE) NR 1512/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. WE L 201, 26.07.2001),

6.g. Rozporządzenie Rady (EWG) NR 428/77 z dnia 14 lutego 1977 r. zmieniające Rozporządzenie (EWG) nr 989/68 ustanawiające ogólne zasady udzielania pomocy dla prywatnego składowania wołowiny i cielęciny (Dz.U. WE L 061, 5.03.1977).

6.h. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3533/93 z dnia 21 grudnia 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3444/90, (EWG) nr 3445/90 i (EWG) nr 3446/90 ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny, wołowiny i cielęciny oraz mięsa baraniego i koziego (Dz.U. WE L 321, 23.12.1993).

6.i. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 907/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady obowiązywania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/99 w przypadku dopłat do prywatnego składowania w sektorze wołowiny i cielęciny (Dz.U. WE L 105, 03.05.2000).

6.j. rozporządzenie Komisji (WE) NR 26/2001 z dnia 5 stycznia 2001 r. w sprawie ustanowienia środków uchylających Rozporządzenie (WE) nr 2561/00 odnośnie do pomocy przeznaczanej na prywatne przechowywanie w sektorze wołowiny (Dz.U. WE L 003, 06.01.2001).

6.k. Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1055/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną (Dz.U. WE L 128, 24. 05.1977).

6.l. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1805/77 z dnia 4 sierpnia 1977 r. ustanawiające, w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny szczególne zasady stosowania rozporządzenia (EWG) Nr 1055/77 w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną (Dz.U. WE. L 198, 05.08.1977).

6. m. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonych do przetworzenia we Wspólnocie oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) Nr 1687/76 (Dz.U. WE L 251, 01.10.1977), wraz z następującymi zmianami:

6.m.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 554/78 z dnia 17 marca 1978 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w zakresie sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonych do przetworzenia we Wspólnocie (Dz.U. WE L 076, 18.03.1978),

6.m.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1026/78 z dnia 19 maja 1978 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w odniesieniu do niektórych szczegółowych zasad sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonych do przetworzenia we Wspólnocie (Dz.U. WE L 132, 20.05.1978),

6.m.3. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 983/81 z dnia 8 kwietnia 1981 r. w sprawie zaliczkowej sprzedaży po cenach ustalonych według jednolitego kursu walutowego niektórych rodzajów wołowiny mrożonej z zapasów interwencyjnych dla celów przetwórczych w obrębie Wspólnoty oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 (Dz.U. WE L 099, 10.04.1981),

6.m.4. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 52/82 z dnia 11 stycznia 1982 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonych do przetworzenia we Wspólnocie (Dz.U. WE L 007, 12.01.1982),

6.m.5. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 632/85 z dnia 12 marca 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w odniesieniu do zwolnienia zabezpieczenia przy niektórych rodzajach sprzedaży wołowiny (Dz.U. WE L 072, 13.03.1985),

6.m.6. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 163/86 z dnia 27 stycznia 1986 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonych do przetworzenia we Wspólnocie (Dz.U. WE L 021, 28.01.1986),

6.m.7. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1431/87 z dnia 25 maja 1987 r. w sprawie sprzedaży wołowiny interwencyjnej przeznaczonej do przetwarzania we Wspólnocie (EWG) po cenach ryczałtowych ustalonych z góry oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 (Dz.U. WE L 136, 26.05.1987),

6.m.8. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1809/87 z dnia 29 czerwca 1987 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia w sektorze wołowiny i cielęciny dotyczące systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. WE L 170, 30.06.1987),

6.m.9. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3988/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. zmieniające niektóre środki w odniesieniu do stosowania wspólnej organizacji rynków w sektorze wołowiny na skutek wprowadzenia Nomenklatury Scalonej (Dz.U. WE L 376, 31.12.1987),

6.m.10. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3807/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2182/77, (EWG) nr 985/81 i (EWG) nr 2848/89 dotyczące wołowiny w wyniku zastąpienia rozporządzenia (EWG) nr 569/88 rozporządzeniem (EWG) nr 3002/92 (Dz.U. WE L 384, 30.12.1992),

6.m.11. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1759/93 z dnia 1 lipca 1993 r. dotyczące terminów operacyjnych określających rolnicze kursy przeliczeniowe do stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny (Dz.U. WE L 161, 02.07.1993),

6.m.12. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2417/95 z dnia 13 października 1995 r. aktualizujące i zmieniające rozporządzenia w sektorze wołowiny ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre ceny i kwoty, których wartości w ecu zostały dostosowane z powodu zniesienia czynnika korygującego w rolniczych kursach przeliczeniowych (Dz.U. WE L 248, 14.10.1995).

6.n. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2173/79 z dnia 4 października 1979 r. w sprawie szczegółowych zasad zbytu wołowiny skupionej przez agencje interwencyjne i uchylające rozporządzenie (EWG) Nr 216/69 (Dz.U. WE L 251, 05.10.1979), wraz z następującymi zmianami:

6.n.1. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych, (Dz.U. WE L 123, 07.05.1981), wraz z następującymi zmianami:

6.n.1.a. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1026/91 z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1208/81 ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 106, 26.04.1991).

6.o. Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2930/81 z dnia 12 października 1981 r. przyjmujące dodatkowe przepisy w celu zastosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 293, 13.10.1981), wraz z następującymi zmianami:

6.o.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2237/91 z dnia 26 lipca 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2930/81 przyjmujące dodatkowe przepisy w celu zastosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 204, 27.7.1991).

6.p. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) Nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 067, 11.03.1982), wraz z następującymi zmianami:

6.p.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3402/85 z dnia 2 grudnia 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 322, 03.12.1985),

6.p.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2090/93 z dnia 27 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 190, 30.07.1993),

6.p.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2181/2001 z dnia 9 listopada 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 w odniesieniu do kryterium identyfikacji młodych byków niepoddanych kastracji (Dz.U. WE L 293, 10.11.2001),

6.r. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2539/84 z dnia 5 września 1984 r. ustanawiające szczegółowe zasady niektórych sprzedaży mrożonej wołowiny będącej w posiadaniu agencji interwencyjnych (Dz.U. WE L 238, 06.09.1984), wraz z następującymi zmianami:

6.r.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2824/85 z dnia 9 października 1985 r. ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży przeznaczonej na wywóz mrożonej wołowiny bez kości pochodzącej z zapasów interwencyjnych, w stanie niezmienionym lub po pokrojeniu i/lub przepakowaniu, (Dz.U. WE L 268, 10.10.1985), wraz z następującymi zmianami:

6.r.1.a. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych, (Dz.U. WE L 041, 14.02.1991), wraz z następującymi zmianami:

6.r.1.a.1 rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2191/93 z dnia 27 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 196, 05.08.1993),

6.r.a.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1993/95 z dnia 16 sierpnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 194, 17.08.1995).

6.s. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1215/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.U. WE L 169, z 08.07.2003).

6. t. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3002/92 z dnia 16 października 1992 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji (Dz.U. WE L 301, 17.10.1992), wraz z następującymi zmianami:

6.t.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 75/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. zmieniające rozporządzenie

(EWG) nr 3002/92 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli stosowania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji (Dz.U. WE L 011, 19.01.1993),

6.t.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1938/93 z dnia 19 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92, w szczególności w odniesieniu do zwalniania zabezpieczeń wniesionych w związku z wywozem produktów z interwencji (Dz.U. WE L 176, 20.07.1993),

6.t.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 770/96 z dnia 26 kwietnia 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji (Dz.U. WE L 104, 27.04.1996).

6.u. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3515/92 z dnia 4 grudnia 1992 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1055/77 w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną (Dz.U. WE L 355 , 05.12.1992), wraz z następującymi zmianami:

6.u.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 306/95 z dnia 15 lutego 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3515/92 ustalające wspólne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1055/77 w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną (Dz.U. WE L 036, 16.02.1995).

6.w. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 2148/96 z dnia 8 listopada 1996 r. ustanawiające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych (Dz.U. WE L 288, 09.11.1996), wraz z następującymi zmianami:

6.w.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 808/1999 z dnia 16 kwietnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2148/96 w odniesieniu do załącznika III (Dz.U. WE L 102, 17.04.1999).

6.z. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 959/1999 z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie sprzedaży w drodze przetargu mięsa wołowego z zapasów niektórych agencji interwencyjnych, przeznaczzonego do produkcji mięsa mielonego (Dz.U. WE L 119, 07.05.1999).

6. z.a. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 562/2000 z 15 marca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny (Dz.U. WE L 068, 16.03.2000), wraz z następującymi zmianami:

6.z.a.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2734/2000 z dnia 14 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1627/89 w sprawie skupu wołowiny w drodze przetargu oraz odstępujące od lub zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny (Dz.U. WE L 316, 15.12.2000),

6.z.a.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 283/2001 z 9 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny oraz rozporządzenie (WE) nr 2734/2000 (Dz.U. WE L 041, 10.02.2001),

6.z.a.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 503/2001 z dnia 14 marca 2001 r. zmieniające i zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny (Dz.U. WE L 073, 15.03.2001),

6.z.a.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 590/2001 z 26 marca 2001 r. wprowadzające odstępstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny (Dz.U. WE L 086, 27.03.2001),

6.z.a.5. rozporządzenie Rady (WE) NR 1082/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny oraz zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 590/2001 wprowadzającego odstępstwo od i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 562/2000 (Dz.U. WE L 149, 02.06.2001),

6.z.a.6. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1564/2001 z dnia 31 lipca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 w odniesieniu do opakowań próżniowych niektórych kawałków wołowiny objętej skupem interwencyjnym oraz zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 1209/2001 (Dz.U. WE L 208, 01.08.2001),

6.z.a.7. rozporządzenie Komisji (WE) nr 1592/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. zawierające sprostowanie rozporządzeń (WE) nr 562/2000 oraz (WE) nr 690/2001 w sektorze wołowiny (Dz.U. WE L 210, 03.08.2001).

6.z.b. Rozporządzenie (WE) NR 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) Nr 820/97 (Dz.U. WE L 204, 11.08.2000), wraz z następującymi zmianami:

6.z.b.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1825/2000 z dnia 25 sierpnia 2000 r. określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) Nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. WE L 216, 26.08.2000).

7. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz. U WE L 179, 14.07.1999) wraz z następującymi zmianami:

7.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1622/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych (Dz.U. WE L 194 31.07.2000),

7.2. rozporządzenie Rady (WE) NR 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 328 23.12.2000),

7.3. rozporządzenie Rady (WE) NR 2585/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. WE L 345 29.12.2001),

7.4. rozporządzenie Rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana) (DZ.U. WE L 122 16.05.2003)

7.a. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. w ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz. U WE L 194, 31.07.2000), wraz z następującymi zmianami:

7.a.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2409/2000 z dnia 30 października 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 278 31.10.2000),

7.a.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2786/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 323 20.12.2000),

7.a.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 545/2001 z dnia 20 marca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 081 21.03.2001),

7.a.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1282/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do zbierania informacji w celu identyfikacji produktów winiarskich i monitorowania rynku wina oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 (Dz.U. WE L 176 29.06.2001),

7.a.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1660/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 221 17.08.2001),

7.a.6. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2022/2001 z dnia 15 października 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 273 16.10.2001),

7.a.7 rozporządzenie Komisji (WE) NR 2047/2001 z dnia 18 października 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 276 19.10.2001),

7.a.8. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2429/2001 z dnia 12 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustalające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w zakresie mechanizmów rynkowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 442/2001 otwierające destylację interwencyjną, przewidzianą, w art. 30

rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do win stołowych w Portugalii (Dz.U. WE L 328 13.12.2001),

7.a.9. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2464/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 dotyczącego wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 331 15.12.2001),

7.a.10. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1315/2002 z dnia 19 lipca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 192 20.07.2002),

7.a.11. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1795/2002 z dnia 9 października 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 272 10.10.2002),

7.a.12. rozporządzenie Komisji (WE) NR 625/2003 z dnia 2 kwietnia 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 090 08.04.2003),

7.a.13. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1183/2003 z dnia 2 lipca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. WE L 165 03.07.2003)

8. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. WE L 178, 30.06.2001), wraz z następującymi zmianami:

8.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 680/2002 z dnia 19 kwietnia 2002 r. zmieniające załącznik V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. WE L 104 20.04.2002).

8.2. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1262/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne (Dz.U. WE L 178, 30.06.2001).

8.3. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 779/96 z dnia 29 kwietnia 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 w odniesieniu do przekazywania informacji w sektorze cukru (Dz.U. WE L 106, 30.04.1996) wraz z następującymi zmianami:

8.3.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 995/2002 z dnia 11 czerwca 2002 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96 w zakresie specjalnych przepisów do pozwoleń na przywóz mających zastosowanie do przywozów preferencyjnych cukru pochodzącego z niektórych zachodnich państw Bałkanów (Dz.U. WE L 152, 12.06.2002),

8.3.2. rozporządzenie Komisji (WE) nr 1140/2003 z dnia 27 czerwca 2003 r. zmieniające, w branży cukrowniczej, rozporządzenia (WE) nr 779/96 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie notyfikacji i 314/2002 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie systemu kwot (Dz.U. WE L 160, 28.06.2003),

8.3.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1159/2003 z dnia 30 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu cukru trzcinowego w latach gospodarczych 2003/2004, 2004/2005 2005/2006 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96 (Dz.U. WE L 162, 01.07.2003)

8.4. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. WE L 050, 21.02.2002), wraz z następującymi zmianami:

8.4.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 65/82 z dnia 13 stycznia 1982 r. ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok gospodarczy (Dz.U. WE L 009, 14.01.1982), wraz z następującymi zmianami:

8.4.1.a. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 948/82 z dnia 26 kwietnia 1982 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 65/82 ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok gospodarczy (Dz.U. WE L 113, 27.04.1982),

8.4.1.b. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1708/84 z dnia 19 czerwca 1984 r. zmieniające po raz drugi rozporządzenie (EWG) nr 65/82 ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok

gospodarczy (Dz.U. WE L 162, 20.06.1984),
 8.4.1.c. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2223/2000 z dnia 6 października 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 65/82 ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok gospodarczy (Dz.U. WE L 253, 07.10.2000),
 8.4.1.d. rozporządzenie Komisji (WE) NR 260/96 z dnia 12 lutego 1996 r. zmieniające rozporządzenia w sektorze cukru ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre kwoty, których wartość w ecu została dostosowana w konsekwencji zniesienia wskaźnika korygującego dla rolniczych kursów przeliczeniowych (Dz.U. WE L 034, 13.02.1996).

8.5. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2670/81 z dnia 14 września 1981 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 262, 16.09.1981) wraz z następującymi zmianami:

8.5.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1760/84 z dnia 22 czerwca 1984 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 165, 23.06.1984),

8.5.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2561/85 z dnia 11 września 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 244, 12.09.1985),

8.5.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1714/88 z dnia 13 czerwca 1988 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące stosowania wspólnej organizacji rynku cukru w następstwie wprowadzenia Nomenklatury Scalonej (Dz.U. WE L 152, 18.06.1988),

8.5.4. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3892/88 z dnia 14 grudnia 1988 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 346, 15.12.1988).

8.5.5. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 56/91 z dnia 9 stycznia 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 007, 10.01.1991),

8.5.6. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3559/91 z dnia 6 grudnia 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 336, 07.12.1991),

8.5.7. rozporządzenie Komisji (WE) NR 158/96 z dnia 30 stycznia 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. WE L 024, 31.01.1996),

8.5.8. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1148/98 z dnia 2 czerwca 1998 r. włączające do przepisów obowiązujących w sektorze cukru zmiany wprowadzone przez rozporządzenie (WE) nr 2086/97 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. WE L 159, 03.06.1998),

8.5.9. rozporządzenie Komisji (WE) NR 95/2002 z dnia 18 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kontyngent (Dz.U. WE L 017, 19.01.2002).

8.6. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1713/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania rolniczych kursów przeliczeniowych w sektorze cukru (Dz.U. WE L 159, 01.07.1993) wraz z następującymi zmianami:

8.6.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2926/94 z dnia 30 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2177/92 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw cukru na Azory, Maderę i Wyspy Kanaryjskie oraz rozporządzenie (EWG) nr 1713/93 w odniesieniu do rolniczych kursów przeliczeniowych w sektorze cukru (Dz.U. WE L 307, 01.12.1994).

8.7. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1265/2001 z dnia 27 lipca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych w przemyśle chemicznym (Dz.U. WE L 178, 30.06.2001).

9. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiające system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 197, 30.07.1994), wraz z następującymi zmianami:

9.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 97/95 z dnia 17 stycznia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 016, 24.01.1995),

9.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1664/95 z dnia 7 lipca 1995 r. zmieniające rozporządzenia w sektorze zbóż, nasion oleistych i roślin o wysokiej zawartości białka, ustalające przed 1 lutego 1995 r. niektóre ceny i kwoty, których wartości w ecu zostały dostosowane, z powodu zniesienia czynnika korygującego w rolniczych kursach wymiany (Dz.U. WE L 158, 08.07.1995),

9.3. rozporządzenie Rady (WE) NR 1863/95 z dnia 17 lipca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż i rozporządzenie (WE) nr 1868/94 ustanawiające system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 179, 29.07.1995),

9.4. rozporządzenie Rady (WE) NR 962/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1868/94 ustanawiające system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 149, 07.06.2002),

9.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 97/95 z dnia 17 stycznia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 016, 24.01.1995) – patrz pkt 9.1, wraz z następującymi zmianami:

9.5.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1949/95 z dnia 7 sierpnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 97/95 z dnia 17 stycznia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 187, 08.08.1995),

9.5.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 206/96 z dnia 2 lutego 1996 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 027, 03.02.1996),

9.5.3. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1125/96 z dnia 24 czerwca 1996 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 150, 25.06.1996).

9.5.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 2305/98 z dnia 26 października 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 288, 27.10.1998),

9.5.5. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2718/1999 z dnia 20 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ceny minimalnej i płatności wyrównawczej wypłacanej producentom ziemniaków oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.U. WE L 327, 21.12.1999),

9.5.6. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1350/2003 z dnia 30 lipca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/95 w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 dla produkcji skrobi ziemniaczanej (Dz. U. WE L 192, 31.07.2003).

9.6. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz. U. WE. L 159, 01.07.1993), wraz z następującymi zmianami:

9.6.1. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1586/94 z dnia 30 czerwca 1994 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 dotyczące refundacji produkcyjnych odpowiednio w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 167, 01.07.1994),

9.6.2. rozporządzenie Komisji (WE) NR 3125/94 z dnia 20 grudnia 1994 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 330, 21.12.1994),

9.6.3. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1516/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 147, 30.06.1995),

9.6.4. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1011/98 z dnia 14 maja 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82

i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 145, 15.05.1998),

9.6.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 87/1999 z dnia 14 stycznia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 009, 15.01.1999),

9.6.6. Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1786/2001 z dnia 11 września 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1772/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 oraz (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.U. WE L 242, 12.09.2001).

9.7. AKT dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej – załącznik II: dot. art. 20 Aktu Przystąpienia, 6. Rolnictwo A ustawodawstwo rolne (Dz.U. WE L 236 , 23.09.2003).

9.8. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

9.9. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz. U WE L 339, 24.12.2003).

10. Rozporządzenie Rady NR 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U WE P 172, 30.09.1966), wraz z następującymi zmianami:

10.1. rozporządzenie Rady (EWG) NR 2146/68 z dnia 20 grudnia 1968 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 314 31.12.1968),

10.2. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1253/70 z dnia 29 czerwca 1970 r. zmieniające niektóre rozporządzenia rolne w zakresie pozwoleń i opłat wyrównawczych (Dz.U. WE L 143, 01.07.1970),

10.3. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1707/73 z dnia 26 czerwca 1973 r. przewidujące specjalne środki dotyczące nasion rzepiku i rzepaku z przeznaczeniem do siewu oraz dostosowujące w odniesieniu do tych produktów nomenklaturę podaną w rozporządzeniach nr 136/66/EWG, (EWG) nr 2358/71 oraz (EWG) nr 950/68 (Dz.U. WE L 175 29.06.1973),

10.4. rozporządzenie Rady (EWG) NR 2560/77 z dnia 7 listopada 1977 r. zmieniające nomenklaturę niektórych produktów rolnych, rozporządzenia dotyczące tych produktów oraz Wspólną Taryfę Celną (Dz.U. WE L 303 28.11.1977),

10.5. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1562/78 z dnia 29 czerwca 1978 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 185 07.07.1978),

10.6. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1585/80 z dnia 24 czerwca 1980 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66 EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 160 26.06.1980),

10.7. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3454/80 z dnia 22 grudnia 1980 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 136/66 w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów i rozporządzenie (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. WE L 360 31.12.1980),

10.8. rozporządzenie Rady EWG NR 1413/82 z dnia 18 maja 1982 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 162 12.06.1982),

10.9. rozporządzenie Rady (EWG) NR 2260/84 z dnia 17 lipca 1984 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 208 03.08.1984),

10.10. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1556/84 z dnia 4 czerwca 1984 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 150 06.06.1984),

- 10.11. rozporządzenie Rady (EWG) NR 231/85 z dnia 29 stycznia 1985 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 26 31.01.1985),
- 10.12. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. dostosowujące, w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, niektóre ustawy rolne w odniesieniu do procedury głosowania Komitetów (Dz.U. WE L 362 31.12.1985),
- 10.13. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1454/86 z dnia 13 maja 1986 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 133 21.05.1986),
- 10.14. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1915/87 z dnia 2 lipca 1987 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 183 03.07.1987),
- 10.15. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3994/87 z dnia 23 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 377 31.12.1987)
- 10.16. Rozporządzenie Rady (EWG) NR 2210/88 z dnia 19 lipca 1988 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/ EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 197 26.07.1988),
- 10.17. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1225/89 z dnia 3 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/ EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 128 11.05.1989),
- 10.18. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3499/90 z dnia 27 listopada 1990 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 338, 05.12.1990),
- 10.19. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. w sprawie środków przejściowych i dostosowań wymaganych w sektorze rolnym w wyniku zjednoczenia Niemiec (Dz.U. WE L 353 17.12.1990),
- 10.20. rozporządzenie Rady (WE) NR 1720/91 z dnia 13 czerwca 1991 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia organizacji wspólnej rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 162, 26.06.1991),
- 10.21. rozporządzenie Rady (WE) NR 1513/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG oraz (WE) nr 1638/98 w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania systemu pomocy oraz strategii jakości dla oliwy z oliwek (Dz. U. WE L 201, 26.07.2001),
- 10.22. rozporządzenie Rady (EWG) NR 2046/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 215 30.07.1992),
- 10.23. rozporządzenie Rady (WE) NR 3179/93 z dnia 16 listopada 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 136/66 w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 285, 20.11.1993),
- 10.24. rozporządzenie Rady (EWG) NR 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej (Dz.U. WE L 349, 31.12.1994),
- 10.25. rozporządzenie Rady (WE) NR 1581/96 z dnia 30 lipca 1996 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 206 16.08.1996),
- 10.26. rozporządzenie Rady (EWG) NR 1098/88 z dnia 25 kwietnia 1988 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 110 29.04.1998),
- 10.27. rozporządzenie Rady (WE) NR 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 210 28.07.1998),
- 10.28. rozporządzenie Rady (WE) NR 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich (Dz.U. WE L 327 21.12.1999),
10. 29. rozporządzenie Rady NR 2826/2000/WE z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. WE L 328 23.12.2000, str. 2).
- 11. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1963/79 z dnia 6 września 1979 r. ustanawiające**

szczegółowe zasady stosowania dopłat produkcyjnych do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórych konserwowanych środków spożywczych (Dz.U. WE L 227, 07.09.1979), wraz z następującymi zmianami:

11.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2829/79 z dnia 14 grudnia 1979 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1963/79 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dopłat produkcyjnych do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórych konserwowanych środków spożywczych (Dz.U. WE L 320 15.12.1979),

11.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 2940/80 z dnia 13 listopada 1980 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1963/79 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania refundacji produkcyjnych do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórej żywności konserwowanej (Dz.U. WE L 305 14.11.1980),

11.3. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 393/87 z dnia 9 lutego 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1963/79 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania refundacji produkcyjnych do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórych konserwowanych środków spożywczych (Dz.U. WE L 040 10.02.1987),

11.4. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1458/89 z dnia 26 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1963/79 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania refundacji produkcyjnej do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórej żywności konserwowanej (Dz.U. WE L 144 27.05.1989),

11.5. rozporządzenie Komisji (WE) NR 1081/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1476/95, (EWG) nr 1963/79 i (WE) nr 2768/98 oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 205/73 w sprawie wymiany informacji między Państwami Członkowskimi a Komisją dotyczących olejów i tłuszczów (Dz.U. WE L 149 02.06.2001).

12. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 845/72 z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników (Dz. U WE. L 100, 27.04.1972), wraz z następującymi zmianami:

12.1 rozporządzenie Komisji (EWG) NR 4005/87 z dnia 23 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 845/72 w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników (Dz.U. WE L 377 31.12.1987),

12.2. rozporządzenie Rady (EWG) NR 2059/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 845/72 w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników (Dz.U. WE L 215 30.07.1992),

12.3. rozporządzenie Rady (WE) NR 1668/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 845/72 w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników (Dz.U. WE L 193 29.07.2000).

12.a. Rozporządzenie (EWG) NR 922/72 Rady z dnia 2 maja 1972 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do jedwabników na rok hodowlany 1972/1973, wraz z następującymi zmianami:

12.a.1. rozporządzenie Rady (EWG) NR 668/74 z dnia 28 marca 1974 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 922/72 dotyczące ogólnych zasad przyznawania pomocy w odniesieniu do jedwabników (Dz. U. WE L 85, 29.03.1974).

12.b. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1054/73 z dnia 18 kwietnia 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad dotyczących pomocy dla hodowli jedwabników, wraz z następującymi zmianami:

12.b.1. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 683/74 z dnia 27 marca 1974 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1054/73 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących pomocy dla hodowli jedwabników (Dz.U. WE L 083 28.03.1974),

12.b.2. rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3565/92 z dnia 10 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1054/73 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących pomocy w odniesieniu do jedwabników (Dz.U. WE L 362 11.12.1992).

12.c. Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1496/77 z dnia 4 lipca 1977 r. w sprawie przekazywania informacji między Państwami Członkowskimi i Komisją, w sektorze jedwabników (Dz. U WE L 167, 05.07.1977).

Tabela korelacji

projektu ustawy z dnia ...2003 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie niektórych ustaw z rozporządzeniami Unii Europejskiej

L.p.	Nr art., ust. projektu ustawy	Treść artykułu, ustępu projektu ustawy	Nr art., ust. aktu prawnego UE
1.	Art. 3, ust. 1	1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji może opracować roczny krajowy program wsparcia pszczelarstwa.	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1221/97 Art. 1 ust. 1 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1221/97 Art. 4
2.	Art. 3, ust. 2	2. Prezes Agencji, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa programu, o którym mowa w ust. 1, przekazuje go Komisji Europejskiej.	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1221/97 Art. 4 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2300/97 Art. 2 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2300/97 Art. 4
3.	Art. 3, ust. 3	3. Prezes Agencji jest organem właściwym do zawierania umów z wykonawcami programu, o którym mowa w ust. 1.	Nie dotyczy
4.	Art. 4 ust. 1 pkt 1	1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do: 1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3730/87 Art. 2 ust. 2 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3149/92 Art. 1 ust. 1

5.	Art. 4, ust. 1 pkt 2 lit. a	2) przekazywania Komisji Europejskiej: a) listy organizacji charytatywnych ustalonej na podstawie wykazu określonego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3730/87 Art. 2 ust. 1
6.	Art. 4, ust. 1 pkt 2 lit. b	b) informacji do sporządzenia rocznego planu rozdziału żywności na rzecz najuboższej ludności Unii Europejskiej,	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3149/92 Art. 1 ust. 2
7.	Art. 4, ust. 1 pkt 2 lit. c	c) sprawozdania z realizacji planu, o którym mowa w lit. b, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3149/92 Art. 10
8.	Art. 4, ust. 1 pkt 3	3) powiadamiania Komisji Europejskiej o wszelkich zmianach, które są wprowadzane w trakcie realizacji planu, o którym mowa w pkt 2 lit. b, w zakresie jego realizacji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3149/92 Art. 3 ust. 2 i 3
9.	Art. 4, ust. 1 pkt 4	4) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów w zakresie realizacji planu, o którym mowa w pkt 2 lit. b.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3149/92 Art. 4 ust. 2
10.	Art. 4, ust. 2	2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organizacji charytatywnych o ogólnokrajowym zasięgu działania, uprawnionych do uczestniczenia w programie dostarczania żywności najuboższej ludności Unii Europejskiej, mając na względzie możliwości tych organizacji w zakresie zdolności	Nie dotyczy

		do rozdysponowania pomocy żywnościowej.	
11.	Art. 5, ust. 1 pkt. 1	<p>1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do:</p> <p>1) ogłaszania zaproszeń do składania ofert dotyczących programów promocyjnych i informacyjnych, realizowanych na rynku wewnętrznym lub rynkach krajów trzecich;</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 5, ust. 1,</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 7, ust. 1</p>
12.	Art. 5, ust. 1 pkt. 2	<p>2) dokonywania wyboru projektów programów promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków Unii Europejskiej oraz przekazywania wybranych projektów do Komisji Europejskiej;</p>	<p>Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2826/2000 Art.6</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 7, ust. 1,</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 7, ust. 6, ust. 7</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 8,</p>
13.	Art. 5, ust. 1 pkt. 3	<p>3) zawierania umów na realizację programów, o których mowa w pkt 1, z podmiotami, których projekty zostały zaakceptowane przez Komisję Europejską;</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 10, ust. 1, ust 2,</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 11, ust.2,</p>
14.	Art. 5, ust. 1 pkt. 4	<p>4) wypłacania zaliczek, dopłat częściowych oraz dopłat końcowych na rzecz podmiotów, z którymi zawarto umowy, o których mowa w pkt 3;</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 11, ust 2,</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 12, ust 5,</p> <p>Rozporządzenie Komisji (EWG)</p>

			Nr 2879/2000 Art. 12, ust.2, Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 13, ust.5,
15.	Art. 5, ust. 1 pkt. 5	5) przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdań kwartalnych oraz sprawozdań końcowych z realizacji programów promocyjnych i informacyjnych.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 94/2002 Art. 12, ust 7, Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2879/2000 Art. 13, ust.7
16.	Art. 27 ust. 1, pkt. 1	1) Agencja dokonuje interwencyjnych zakupów, przechowywania i sprzedaży mięsa wołowego oraz mięsa wieprzowego a także udziela dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny, wołowiny, cielęciny, baraniny oraz mięsa koziego.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3446/90 Art. 2 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2529/2001 Art.4 ust.3; Art.5; Art.8 ust 2; Art.9;10;11;25 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3444/1990 Art.2, Rozporządzenie Rady(EWG) Nr 2759/75 Art. 3 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 562/2000 Art.3; Art.5; Art.6;Art.8; Art.14 ust 1; Art.15; Art.17 ust 1; Art.26;Art.31,32,36 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1254/1999 Art.5 ust.3; Art.26 ust 1,;Art.47 ust 1,2; Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 907/2000 Art.1 Rozporządzenie Komisji ((EWG)

			Nr 2173/1979 Art. 1
17.	Art. 27 ust. 1 pkt. 2 lit. a	2) Prezes Agencji: a) wydaje świadectwa autoryzacji zakładów odkostniających i chłodni;	Nie dotyczy
18.	Art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. b	b) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku mięsa w zakresie zadań realizowanych przez Agencję;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3446/90 Art. 15 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2529/2001 Art. 24 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3444/1990 Art.15 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2759/75 Art. 22 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1254/1999 Art.41, Art.18, Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 907/2000 Art.29 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2173/1979 Art.20
19.	Art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. c	c) dokonuje w drodze przetargów wyboru podmiotów, o których mowa w pkt 2 lit. a, z którymi Agencja zawrze umowy w zakresie odkostniania i przechowywania mięsa.	Nie dotyczy
20.	Art. 27 ust. 2	2. Wnioski o wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, składa się na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję	Nie dotyczy

		i udostępnianych przez Agencję.	
21.	Art. 27 ust. 3	3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania przetargów, o których mowa w ust.1 pkt 2 lit. c, mając na względzie efektywność ekonomiczną przerobu i składowania zapasów interwencyjnych.	Nie dotyczy
22.	Art. 28	W zakresie określonym przepisami UE Prezes Agencji: 1) Przyjmuje od przetwórców informacje dotyczące produktów winiarskich; 2) Przyjmuje wnioski o przyznanie pomocy, przyznanie zaliczki na poczet przyznanej pomocy; 3) Wydaje decyzje w sprawach: przyznania pomocy, przyznania zaliczki na poczet przyznanej pomocy; 4) Wypłaca środki w ramach przyznanej pomocy oraz zaliczki na poczet tej pomocy; 5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek.	Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1623/2000 Art. 3 – 17 oraz 23 –38
23.	Art. 29 pkt 1	W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Agencja realizuje zadania w zakresie pomocy udzielanej do: 1) prywatnego składowania win stołowych i moszczy gronowych;	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1493/99 Art. 24,
24.	Art. 29 pkt 2 lit.a	2) wykorzystywania: a) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1493/99 Art. 35,

		gronowego do wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z tego soku innych produktów spożywczych,	
25.	Art. 29 pkt 2 lit.b	b) zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego do podniesienia stężenia alkoholu w produktach winiarskich.	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1493/99 Art. 34,
26.	Art.30 ust. 1	W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje, na wniosek producentów cukru oraz izoglukozy, decyzje w sprawach przyznawania kwot A i B cukru oraz kwot A i B izoglukozy.	Rozporządzenie Rady Nr 1260/2001 art. 11
27.	Art. 30 ust. 4	W przypadku zastosowania przez Komisję Europejską wskaźników redukcji kwot A i B cukru oraz kwot A i B izoglukozy minister właściwy do spraw rynków rolnych , w drodze decyzji , zmniejsza przyznane na dany okres rozliczeniowy kwoty A i B cukru oraz kwoty A i B izoglukozy.	Rozporządzenie Rady Nr 1260/2001 art. 10
28.	Art. 31 pkt 1	W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu, przechowywania i sprzedaży cukru	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1260/2001 art. 7, art. 9 Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1262/2001 art. 1- art. 42
29.	Art.31 pkt 2 lit. a	W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji przekazuje do Komisji Europejskiej informacji dotyczących rynku cukru oraz izoglukozy	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1260/2001 art. 13 – art. 18 Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1140/2003 Rozporządzenie Komisji (WE)

			Nr 314/2002 art.1, art. 2, art.3, art. 5, art. 6 - 10 Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 779/96 art. 1, art., art. 2, art.4
30.	Art. 31 pkt 2 lit. b	W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji pobiera opłaty cukrowe od producentów cukru oraz izoglukozy, w tym opłaty sankcyjne z tytułu niewyeksportowanych w terminie cukru C oraz izoglukozy C	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1260/2001 art. 15 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2670/81 art. 3
31.	Art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a	1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji: 1) Wydaje decyzje w sprawach przyznawania: a) kwot produkcji producentom skrobi ziemniaczanej,	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1868/94 Art. 2 ust.2
32.	Art. 35, ust. 1 pkt 1 lit. b	b) premii produkcyjnych producentom skrobi ziemniaczanej	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1868/94 Art. 5
33.	Art. 35, ust. 1 pkt 1 lit. c	c) dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1722/93 Art.1 ust.1
34.	Art. 35, ust. 1 pkt 2 lit. a	2) wydaje świadectwa autoryzacji: a) producentów skrobi ziemniaczanej,	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 95/97 Art. 13 ust. 1
35.	Art. 35, ust. 1 pkt 2 lit. b	b) przetwórców skrobi wykorzystujących skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1722/93 Art. 4

36.	Art. 35, ust. 2	2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, wydaje się na wniosek producenta skrobi ziemniaczanej.	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1868/94
37.	Art. 35 ust. 3	3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit c, wydaje się na wniosek przetwórcy wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1722/93 Art.7
38.	Art. 35, ust. 4	4. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania producentom skrobi kwot produkcji skrobi ziemniaczanej na okres trzech lat gospodarczych składa się w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który przyznawane są kwoty produkcji na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.	Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1868/94
39.	Art. 35, ust. 5 pkt 1	5. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2 wydaje się na wniosek: 1) producenta skrobi ziemniaczanej, składany w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który są przyznawane kwoty produkcji;	Nie dotyczy
40.	Art. 35, ust. 5 pkt 2	2) przetwórcy skrobi wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze.,	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1722/93 Art. 4 ust. 1
41.	Art. 35, ust. 6	6. Wnioski, o których mowa w ust. 5, zawierają w szczególności: 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy; 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został	Ad. Art. 35, ust. 5 pkt 1 Nie dotyczy Ad. Art. 35, ust. 5 pkt 2 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1722/93 Art. 4 ust. 1

		nadany.	
42.	Art. 36 ust. 1	1.Producent skrobi ziemniaczanej, który zamierza wykorzystać w okresie danego roku gospodarczego kwotę produkcji w wysokości wyższej niż przyznana mu na ten rok, ale nie większej niż 5% kwoty przyznanej na następny rok gospodarczy, jest obowiązany poinformować o tym Prezesa Agencji w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku gospodarczego.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1868/94 Art. 6 ust. 2
43.	Art. 36, ust. 2	2. Producenci skrobi ziemniaczanej są obowiązani przekazywać Agencji wykaz umów kontraktacji zawartych z plantatorami ziemniaków skrobiowych w terminie do dnia 31 maja każdego roku gospodarczego.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 97/95 Art.4 ust. 2
44.	Art. 37, ust. 1	1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące rynku skrobi w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 97/95 Art.20
45.	Art. 37, ust. 2	2. Producent skrobi ziemniaczanej jest obowiązany przekazywać Prezesowi Agencji, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku gospodarczego, informacje o: 1) ilości ziemniaków przeznaczonych na produkcję skrobi ziemniaczanej, za które została wypłacona cena minimalna; 2) wykorzystaniu kwot produkcji skrobi ziemniaczanej	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 97/95 Art.19 ust. 2

		<p>w okresie danego roku gospodarczego;</p> <p>3) ilości skrobi ziemniaczanej, do której nie wypłacono premii produkcyjnej;</p> <p>4) ilości skrobi ziemniaczanej, która powinna być wyeksportowana bez refundacji.</p>	
46.	Art. 38 ust. 1 pkt.1 lit. a	<p>1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁹⁾ Prezes Agencji:</p> <p>przyjmuje od przetwórców wykorzystujących oliwę z oliwek w przetwórstwie, zwanych dalej „przetwórcami” wnioski o:</p> <p>a) przeprowadzenie kontroli przed rozpoczęciem procesu przetwarzania,</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 2 ust. 1</p>
47.	Art. 38 ust. 1 pkt.1 lit. b	<p>b) przyznanie dopłaty z tytułu wykorzystania oliwy z oliwek w przetwórstwie, zwanej dalej „dopłatą”,</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 4 ust. 1</p>
48.	Art. 38 ust. 1 pkt.1 lit. c	<p>c) przyznanie zaliczki na poczet dopłaty,</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 5 ust. 2</p>
49.	Art. 38 ust. 1 pkt. 2	<p>2) wydaje świadectwa autoryzacji przetwórców;</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 1</p>
50.	Art. 38 ust. 1 pkt. 3	<p>3) wydaje decyzje w sprawach przyznania dopłaty oraz przyznania zaliczki na poczet przyznanej dopłaty;</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 5 ust. 1 i 2</p>

51.	Art. 38 ust. 1 pkt. 4	4) wypłaca dopłaty i zaliczki na poczet tych dopłat;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 5 ust. 1 i 2
52.	Art. 38 ust. 1 pkt. 5	5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 5 ust. 2
53.	Art. 38 ust. 1 pkt. 6	6) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku oliwy w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 2a
54.	Art. 38 ust. 2	2. Świadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek przetwórcy składany na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 1
55.	Art. 38 ust. 3 pkt. 1	3. Wniosek zawiera w szczególności: 1) nazwę albo imię i nazwisko przetwórcy;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 2 ust. 2a
56.	Art. 38 ust. 3 pkt. 2	2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres przetwórcy;	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1963/79 Art. 2 ust. 2a
57.	Art. 38 ust. 3 pkt. 3	3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przetwórcy oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany.	Nie dotyczy
58.	Art. 39 ust. 1 pkt. 1	1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji: 1) wydaje świadectwa autoryzacji przedsiębiorców rozprowadzających pojemniki z jajeczkami jedwabników	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1054/73, Artykuł 5, ust. 1
59.	Art. 39 ust. 1 pkt. 2	2) przyjmuje wnioski producentów jedwabników o udzielenie dopłat	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1054/73, Artykuł 3, ust. 1

			Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 922/72, Artykuł 2, ust 1
60.	Art. 39 ust. 1 pkt. 3	3) wydaje decyzje w sprawie udzielenia dopłat	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1054/73, Artykuł 2 Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1054/73, Artykuł 3, ust. 1 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 922/72, Artykuł 2, ust. 1 Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 845/72, Artykuł 1, ust. 1 i 2
61.	Art. 39, ust. 1, pkt. 4	4) wypłaca producentom jedwabników dopłaty	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1054/73, Artykuł 3, ust. 2
62.	Art. 39, ust. 1, pkt. 5	5) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku jedwabników w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.	Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1496/77, Artykuł 1
63.	Art. 39, ust. 2	2. Wniosek o wydanie świadectwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności: 1) nazwę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy; 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany.	Nie dotyczy

64.	Art. 39, ust. 3	3. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.	Nie dotyczy
------------	-----------------	--	-------------

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1221/97

z dnia 25 czerwca 1997 r.

ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja przesłała do Parlamentu Europejskiego i Rady dokument do dyskusji w sprawie europejskiego pszczelarstwa, w którym wyjaśniono sytuację i trudności tego sektora;

pszczelarstwo jest sektorem rolnictwa, którego głównymi funkcjami są działalność gospodarcza i rozwój obszarów wiejskich, produkcja miodu i innych produktów pszczelarskich oraz utrzymanie równowagi ekologicznej;

sektor ten charakteryzuje się różnorodnością warunków produkcji i zbiorów oraz rozdrobnieniem i różnorodnością producentów i podmiotów gospodarczych; istnieje nierównowaga między podażą a popytem miodu na rynku Wspólnoty;

ze względu na rozprzestrzenianie się varroasis w kilku Państwach Członkowskich w ostatnich latach oraz problemy, które ta choroba i związane z nią choroby powodują w odniesieniu do produkcji miodu, konieczne jest działanie Wspólnoty;

ze względu na te okoliczności oraz w celu poprawy produkcji i obrotu miodem we Wspólnocie, należy niezwłocznie ustanowić programy krajowe na każdy rok, które obejmują pomoc techniczną, środki zwalczania varroasis i związanych z nią chorób, racjonalizację sezonowego wypasu bydła, zarządzanie regionalnymi ośrodkami pszczelarstwa i współpracę w dziedzinie programów badawczych w celu poprawy jakości miodu;

w celu uzupełnienia danych statystycznych dotyczących sektora rolnego Państwa Członkowskie powinny przeprowadzić badania dotyczące struktury sektora obejmujące produkcję, obrót i ustalanie cen;

---

¹ Dz.U. nr C 378 z 13.12.1996, str. 20.

² Dz.U. nr C 200 z 30.06.1997.

³ Dz.U. nr C 133 z 28.04.1997.

wydatki Państw Członkowskich w związku z wypełnianiem zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia powinny być ponoszone przez Wspólnotę na podstawie art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁴;

Parlament Europejski, Rada oraz Komisja dnia 6 marca 1995 r. wydały deklarację w sprawie włączenia przepisów finansowych do aktów prawnych⁵,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki na rzecz poprawy ogólnych warunków produkcji i obrotu miodem, co jest zgodne z definicją podaną w dyrektywie Rady 74/409/EWG z dnia 22 lipca 1974 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących miodu⁶. W tym celu Państwa Członkowskie mogą ustanowić programy krajowe na każdy rok.

2. Środki, które mogą być włączone do tych programów, są następujące:

- a) pomoc techniczna dla członków stowarzyszeń pszczelarzy oraz pracowni pasiecznych pod kątem poprawy warunków produkcji i ekstrakcji miodu;
- b) zwalczanie varroasis i chorób z nią związanych, poprawa warunków zajmowania się ulami;
- c) racjonalizacja sezonowego wypasu bydła;
- d) środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy dotyczące fizyko - chemicznych właściwości miodu;
- e) współpraca ze wyspecjalizowanymi organami zajmującymi się wykonaniem programów badawczych stosowanych w celu poprawy jakości miodu.

3. Przepisy art. 4 rozporządzenia nr 26, stosującego niektóre zasady konkurencji w odniesieniu do produkcji i handlu produktami rolnymi⁷, będą nadal stosowane wobec pomocy państwa innej niż ta ujęta w programach zatwierdzonych na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W celu zakwalifikowania się do współfinansowania przewidzianego w art. 3, Państwa Członkowskie przeprowadzą badania produkcji i struktury obrotu produktami sektora pszczelarskiego na swoim terytorium do dnia 15 grudnia 1997 r.

---

⁴ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/95 (Dz.U. nr L 125 z 8.06.1995, str. 1).

⁵ Dz.U. nr C 102 z 4.04.1996, str. 4.

⁶ Dz.U. nr L 221 z 12.08.1974, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1985 r.

⁷ Dz.U. nr 30 z 20.04.1962, str. 993/62. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 49 (Dz.U. nr 53 z 1.07.1962, str. 1571/62).

Artykuł 3

Wydatki poniesione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem będą uważane jako wydatki w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Wspólnota współfinansuje programy krajowe w wysokości 50% wydatków poniesionych przez Państwa Członkowskie na środki określone w art. 1 ust. 2 ujęte w programie krajowym.

W celu zakwalifikowania się współfinansowania przez Wspólnotę, wydatki Państw Członkowskich na środki podejmowane w ramach rocznych programów krajowych określonych w art. 1 muszą być poniesione do dnia 15 października każdego roku.

Artykuł 4

Programy określone w art. 1 ust. 1 są przygotowywane w bliskiej współpracy z organizacjami reprezentatywnymi i spółdzielniami pszczelarskimi. Programy zostaną przekazane Komisji, która zatwierdzi je zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj⁸.

Środki zawarte w programach operacyjnych dla regionów objętych Celem 1, 5 b) i 6 będą wyłączone z tych programów.

Artykuł 5

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności te odnoszące się do monitorowania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75.

Artykuł 6

Co trzy lata Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia, po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2000 r.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 czerwca 1997 r.

---

⁸ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1516/96 (Dz.U. nr L 189 z 30.07.1996, str. 99).

W imieniu Komisji

J. VAN AARTSEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2070/98

z dnia 28 września 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1221/97 ustanawiające ogólne zasady dotyczące stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1221/97⁴ ustanawia termin, w którym ponoszone są wydatki na środki podejmowane w ramach programów narodowych;

w celu uniknięcia skrócenia czasu trwania programów narodowych w pierwszym roku, termin poniesienia tych wydatków w ramach pierwszych takich programów, powinien zostać odroczoney,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1221/97 art. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wydatki Państw Członkowskich na środki podejmowane w ramach rocznych programów narodowych określonych w art. 1, muszą być poniesione najpóźniej do dnia 15 października każdego roku. Jednakże, w pierwszym roku termin ten jest odroczoney do dnia 31 stycznia 1999 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

---

¹ Dz.U. C 222 z 16.07.1998, str. 15.

² Opinia wydana 16 września 1998 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana 9 września 1998 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 1998 r.

W imieniu Rady

W. MOLTERER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2300/97

z dnia 20 listopada 1997 r.

w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem¹, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1221/97 ustanawia środki mające na celu poprawę warunków, w jakich miód jest produkowany i wprowadzany do obrotu we Wspólnocie; art. 1 tego rozporządzenia stanowi, że Państwa Członkowskie mogą ustanawiać programy krajowe; należy określić podstawowe elementy, jakie są wymagane powinny zawierać te programy oraz termin ich przekazania Komisji;

udział finansowy Wspólnoty w programach krajowych powinien być ograniczony poprzez odniesienie go do udziału każdego Państwa Członkowskiego w ogólnej liczbie uli we Wspólnocie;

Państwa Członkowskie mają monitorować wprowadzane w życie programy na mocy niniejszego rozporządzenia; o tych środkach monitorowania ma powiadamiana jest Komisja;

wprawdzie środki włączone do programów operacyjnych w ramach Celów 1, 5 lit. b) i 6 nie mogą być finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia, lista takich środków powinna być również powiadamiana Komisja;

powinny być ustanowione wspólne kryteria w celu zapewnienia, że badania określone w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1221/97 są przeprowadzane w konsekwentny sposób;

powinny zostać przyjęte zasady ustalania rolniczych kursów przeliczeniowych które powinny być stosowane w finansowaniu programów krajowych;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U. nr L 173 z 1.07.1997, str. 1.

Roczne programy krajowe określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1221/97, (zwane dalej "programami"):

- a) opisują sytuację w sektorze; opis musi umożliwiać regularne uaktualnianie danych strukturalnych w badaniu określonym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1221/97;
- b) określają jego cele;
- c) przedstawiają szczegółowy opis zastosowanych środków, z kosztami jednostkowymi tam, gdzie stosowne;
- d) określają stałe szacunkowe koszty i plan finansowania na poziomie krajowym i regionalnym;
- e) odwołują się do obowiązujących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych;
- f) wymieniają reprezentatywne organizacje i spółdzielnie pszczelarskie współpracujące w sporządzaniu programów;
- g) ustanawiają mechanizmy kontroli i oceny.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zgłaszają swoje programy Komisji przed dniem 30 września każdego roku. W pierwszym roku tą datą jest dzień 15 grudnia 1997 r.

Artykuł 3

Wspólnotowe współfinansowanie programów, jak określono w art. 3 rozporządzenia nr 1221/97, jest ograniczone w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego do kwoty odpowiadającej jego udziałowi w ogólnej liczbie uli we Wspólnocie, jak przedstawiono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Jednakże, jeżeli jedno lub więcej Państw Członkowskich nie zgłosi swoich programów w terminie przewidzianym w art. 2, lub nie wykorzysta całej kwoty współfinansowania określonego w ust. 1, udziały pozostałych Państw Członkowskich mogą być podwyższone proporcjonalnie do ich udziałów.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wraz ze swoimi programami, dokumenty określające, w jaki sposób programy będą monitorowane. Wyznaczone są kontrole monitorujące w celu zweryfikowania zgodności z warunkami, na jakich pomoc jest przyznana w ramach programów krajowych. Składają się one zarówno z kontroli administracyjne, jak i kontrole na miejscu.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji wykaz środków włączonych do krajowych programów operacyjnych w ramach Celów 1, 5 lit. b) i 6, przed datą przewidzianą w art. 2.

Artykuł 5

Rolniczy kurs przeliczeniowy mający zastosowanie do kwoty określonej w art. 3, jest kursem obowiązującym w dniu 1 września w roku, w którym program jest zgłoszony.

Artykuł 6

Badania określone w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1221/97, obejmują punkty wskazane w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 1997 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

(1 000)

Państwo Członkowskie	Liczba uli
B	100
DK	85
D	1 069
GR	1 200
E	1 753
F	1 434
IRL	20
I	1 100
L	10
NL	80
A	394
P	550
FIN	40
S	100
UK	200
EUR-15	8 135

ZAŁĄCZNIK II

BADANIE STRUKTURY SEKTORA MIODU

1. Ule i pszczelarze

Ule zawodowych pszczelarzy:

Ogólna liczba uli:

Zawodowi pszczelarze^a:

Ogólna liczba pszczelarzy:

2. Struktura sprzedaży

Produkcja^b:

Sprzedaż bezpośrednia konsumentom

Sprzedaż bezpośrednia detalistom

Sprzedaż do konfekcjonowania/pośrednikom

Sprzedaż dla przemysłu

Przywóz:

Sprzedaż pośrednikom/do konfekcjonowania/dla przemysłu

Wywóz:

3. Ceny

4. Koszty produkcji i konfekcjonowania

Koszty stałe:

Koszty zmienne:

- Szczegółowe rozbiecie, o ile istnieje, obejmujące:

- koszty zwalczania warozy
- karmienie zimą
- opakowanie zbiorcze(pojemniki)
- sezonowe przenoszenie uli

5. Jakość miodu

Świadectwa o szczególnym charakterze: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92¹

Oznaczenie pochodzenia: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92²

Oznaczenie geograficzne: rozporządzenie (EWG) nr 2081/92

Informacje szczegółowe:

^a Za zawodowego pszczelarza uważa się tego, kto obsługuje więcej niż 150 uli.

^b W przypadku gdy to możliwe proszę wskazać typ miodu i wielkość gospodarstwa.

---

¹ Dz.U. nr L 208 z 24.07.1992, str. 9.

² Dz.U. nr L 208 z 24.07.1992, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 758/98

z dnia 3 kwietnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady dotyczące stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. ustanawiające ogólne zasady dotyczące stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem¹, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97² ustanawia przepisy w celu wykonania środków usprawniających produkcję i obrót miodem;

rozporządzenie (WE) nr 1221/97 ustanawia termin, w którym należy zrealizować wydatki dotyczące środków zawartych w programach narodowych, na dzień 15 października każdego roku; począwszy od drugiego roku, w celu umożliwienia agencjom płatniczym, akredytowanym przez każde z Państw Członkowskich, dotrzymania tego terminu, należy wprowadzić przepis przyspieszający termin zgłaszania programów oraz ustalić termin realizacji programowych środków;

Rada, wydając decyzję 94/805/WE³, przyjęła szczególny program badawczy w zakresie rolnictwa i rybołówstwa (obejmujący przemysł rolno-spożywczy, technologie żywnościowe, leśnictwo, akwakulturę i rozwój obszarów wiejskich); zgodnie z przepisami załącznika III do tego programu, dotyczącymi szczególnych zasad jego wykonywania, wykonano uzgodnione działanie nr FAIR5-PL97-3686, o nazwie; „Koordynacja prac badawczych w Europie, dotyczące zintegrowanej kontroli roztoczy Varroa w rojach pszczoł miodnych”; wyniki zastosowanych badań w zakresie kontroli warrozy, finansowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1221/97, należy wysłać do Komisji, aby mogły być włączone do uzgodnionego działania;

w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy efektywności struktur rolnych⁴, (WE) nr 951/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi⁵ oraz (WE) nr 952/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie grup i stowarzyszeń producentów⁶; muszą zapewnić w trakcie

---

¹ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

² Dz.U. L 319 z 21.11.1997, str. 4.

³ Dz.U. L 334 z 22.12.1994, str. 73.

⁴ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1.

⁵ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 22.

⁶ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 30.

wykonywania programów narodowych spójność między środkami programów narodowych oraz pozostałych środków przyjętych na podstawie różnych polityk Wspólnoty; w szczególności należy unikać wszelkiej nadmiernej rekompensaty wynikającej z łączenia pomocy oraz jakiegokolwiek innego braku spójności w określaniu środków;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2300/97 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o swoich programach przed dniem 15 kwietnia każdego roku. W pierwszym roku terminem tym jest dzień 15 grudnia 1997 r. W drugim roku terminem tym jest dzień 15 maja 1998 r.

2. Począwszy od drugiego roku środki programowe są wykonywane w całości przed dniem 31 sierpnia roku następującego po zgłoszeniu programu. Płatności dokonywane są przed dniem 15 października tego samego roku.

3. Wyniki zastosowanych badań w zapobieganiu warrozy przesłane są Komisji w ciągu dwóch miesięcy po dacie ustanowionej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1221/97, tak by można je było włączyć do wymiany informacji dotyczącej uzgodnionego działania nr FAIR5-PL97-3686, stosując pkt 3 załącznika III do decyzji Rady 94/805/WE z dnia 23 listopada 1994 r. przyjmującej szczególnie program badań, rozwoju technologicznego i demonstracji w dziedzinie rolnictwa i rybołówstwa, obejmujący przemysł rolnospożywczy, technologie żywnościowe, leśnictwo, akwakulturę i rozwój obszarów wiejskich (1994-1998)*.

* Dz.U. L 334 z 22.12.1994, str. 73.”;

2. W art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Ten sam środek nie może być przedmiotem jednoczesnej płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1221/97 i zgodnie z innym wspólnotowym systemem pomocy w odniesieniu do rozporządzeń Rady (WE) nr 950/97*, (WE) nr 951/97** oraz (WE) 952/97***.

* Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1.

** Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 22.

*** Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 30.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku*

Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 kwietnia 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1472/98

z dnia 9 lipca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r., ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem⁷, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97⁸, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 758/98⁹, ustanawia przepisy w celu wykonania środków usprawniających produkcję i obrót miodem;

zmiana ta również przesuwa termin zgłaszania programów; w rezultacie tego należy także zmienić datę rolniczego kursu przeliczeniowego, który ma być stosowany do tych programów;

środki, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2300/97 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Rolniczym kursem przeliczeniowym, który ma być stosowany do kwoty, określonej w art. 3, jest kurs obowiązujący od dnia 1 maja roku, w którym zgłoszono program”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

---

⁷ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

⁸ Dz.U. L 319 z 21.11.1997, str. 4.

⁹ Dz.U. L 105 z 4.04.1998, str. 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2633/98

z dnia 8 grudnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. ustanawiające ogólne zasady dotyczące stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2070/98², w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1472/98⁴, ustanawia przepisy w celu wykonania środków usprawniających produkcję i obrót miodem,

w trakcie realizacji programów narodowych musi być zapewniona spójność między programami narodowymi a pozostałymi środkami w ramach różnych polityk Wspólnoty, w szczególności z rozporządzeniem w sprawie koordynacji polityki badawczej w dziedzinie rolno - spożywczej, w szczególności należy unikać wszelkich nadmiernych rekompensat wynikających z łączenia pomocy i jakichkolwiek innych niespójności w określaniu środków,

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2300/97 otrzymuje brzmienie:

„3. Ten sam środek nie może być przedmiotem płatności równocześnie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1221/97 i na mocy innego wspólnotowego systemu pomocy w związku z rozporządzeniami Rady (WE) nr 950/97^{*}, nr 951/97^{**} i nr 952/97^{***}, a także z wspólnotowymi programami badawczymi, rozwoju technologicznego oraz konfekcjonowania, przewidzianymi w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

^{*} Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1.

¹ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

² Dz.U. L 265 z 30.09.1998, str. 1.

³ Dz.U. L 319 z 21.11.1997, str. 4.

⁴ Dz.U. L 194 z 10.07.1998, str. 8.

** Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 22.

*** Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 30.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2767/98

z dnia 21 grudnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r., ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2070/98², w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2633/98⁴ ustanawia przepisy w celu wykonania środków usprawniających produkcję i obrót miodem;

aby dopuścić pewną elastyczność we wprowadzaniu w życie tego programu, ograniczenia finansowe podawane do wiadomości dla każdego ze środków mogą różnić się o pewien procent, nie przekraczając jednakże pułapu ogólnego dla programu rocznego; jeżeli we wprowadzaniu w życie tego programu zastosowana jest pewna elastyczność, wkład finansowy Wspólnoty nie może przekraczać limitu 50% wydatków rzeczywiście poniesionych przez dane Państwo Członkowskie;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2300/97 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Ograniczenia finansowe dla każdego środka mogą zostać podwyższone lub obniżone maksymalnie o 10%, pod warunkiem, że pułap ogólny dla programu rocznego nie zostanie przekroczony, a wkład Wspólnoty w finansowanie programu określony, w art. 3, nie przekracza 50% wydatków poniesionych przez dane Państwo Członkowskie.”

---

¹ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

² Dz.U. L 265 z 30.09.1998, str. 1.

³ Dz.U. L 319 z 21.11.1997, str. 4.

⁴ Dz.U. L 333 z 9.12.1998, str. 23.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowne we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1216/2002

z dnia 5 lipca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2300/97 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1221/97 ustanawiającego ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania środków usprawniających produkcję i obrót miodem¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2070/98², w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2300/97³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1336/2001⁴, ustanawia przepisy w celu wykonania środków usprawniających produkcję i obrót miodem.
- 2) Uległa zmianie liczba uli w komunikatach Państw Członkowskich uaktualniających dane strukturalne w sprawie sytuacji w sektorze, przewidziana w art. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2300/97. W wyniku tego, załącznik I do tego rozporządzenia powinien zostać zmieniony.
- 3) Art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2300/97 ustanawia ostateczny termin wykonania środków na podstawie programów rocznych. W wyniku tego, nowy załącznik I należy stosować po raz pierwszy do rocznych programów obejmujących rok gospodarczy 2002/03.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. mięsa drobiowego i jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2300/97 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku*

---

¹ Dz.U. L 173 z 1.07.1997, str. 1.

² Dz.U. L 265 z 30.09.1998, str. 1.

³ Dz.U. L 319 z 21.11.1997, str. 4.

⁴ Dz.U. L 180 z 3.07.2001, str. 21.

Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po raz pierwszy do rocznych programów obejmujących rok gospodarczy 2002/03.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Państwo Członkowskie	Liczba uli
B	100 000
DK	155 000
D	900 000
GR	1 380 000
E	2 314 494
F	1 297 000
IRL	20 000
I	1 100 000
L	10 213
NL	80 000
A	343 906
P	632 500
FIN	42 000
S	145 000
UK	273 750
15 EUR	8 793 863”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3730/87

z dnia 10 grudnia 1987 r.

ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuł 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

z powodu wyjątkowo ostrej zimy 1986/1987 w 1987 Wspólnota Europejska przez wiele miesięcy stosowała środki, w ramach których różne artykuły żywnościowe były dostarczane instytucjom dobroczynnym, celem rozdysponowania pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie;

ze sprawozdań Państw Członkowskich oraz ze sprawozdań różnych instytucji dobroczynnych, zaangażowanych w stosowanie powyższych środków, wynika, że środki te miały dużą wartość dla beneficjentów, ale także że wiele spośród organizacji określonych powyżej miało problemy z ich sfinansowaniem i rozdysponowaniem;

Wspólnota Europejska, posiadając interwencyjne zapasy różnych produktów rolnych, ma potencjalnie możliwość przyczynienia się w znacznym stopniu do poprawy sytuacji swoich najbardziej poszkodowanych obywateli; wykorzystanie tego potencjału, na trwałych podstawach, aż do doprowadzenia, poprzez zastosowanie odpowiednich środków, stanu zapasów magazynowych produktów do normalnego poziomu leży w interesie Wspólnoty Europejskiej i jest zgodne z celami wspólnej polityki rolnej; doświadczenia zdobyte podczas stosowania powyższych środków w roku 1987 powinny zostać uwzględnione przy podejmowaniu kolejnych działań o podobnym charakterze; podstawa prawna dla stosowania tych środków powinna mieć formę jednolitego tekstu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Należy ustanowić przepisy dotyczące udostępnienia wyznaczonym organizacjom towarów pochodzących z zapasów interwencyjnych, celem rozdysponowania ich pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie. Osoby te otrzymają artykuły żywnościowe nieodpłatnie lub za cenę, która w żadnym razie nie przekracza poziomu uzasadnionego

---

¹ Dz.U. nr C 318, z 30.11.1987.

kosztami poniesionymi przez wyżej wymienione organizacje w związku z przeprowadzaniem akcji. Rozdysponowanie artykułów żywnościowych nastąpi zgodnie z planem rocznym opracowanym przez Komisję i w oparciu o informacje otrzymane od Państw Członkowskich.

Artykuł 2

1. Organizacje, o których mowa w art. 1 są wyznaczane przez zainteresowane Państwo Członkowskie.
2. Państwa Członkowskie, które chcą stosować ten program, co roku we właściwym czasie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 3

Towary określone w art. 1 są nieodpłatnie wydawane wyznaczonym organizacjom. Wartość księgowa takich towarów odpowiada cenie interwencyjnej, w razie potrzeby dostosowanej przy pomocy współczynników tak aby uwzględnić różnice jakościowe.

Artykuł 4

Z zastrzeżeniem szczegółowych zasad stosowania niniejszego rozporządzenia, określonych w art. 6, wydatki związane z działaniami podejmowanymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są uważane za wydatki mające na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 729/70². Wobec tego towary udostępnione na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia są finansowane ze środków przyznanych w ramach odpowiedniego tytułu budżetowego Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, z budżetu Wspólnot Europejskich. Można również ustanowić przepis, że z powyższych środków finansowych zostaną wyasygnowane kwoty na koszty transportu produktów z ośrodków interwencyjnych oraz koszty administracyjne poniesione przez wyżej wyznaczone organizacje z tytułu realizacji programu, z wyjątkiem ewentualnych kosztów poniesionych przez beneficjentów pomocy w związku ze stosowaniem art. 1.

Artykuł 5

Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z realizacji programu, jak tylko uzyska informacje o pierwszych dwóch latach jego funkcjonowania.

Artykuł 6

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z przepisami określonymi w art. 26 rozporządzenia (EWG) nr 2727/75³ oraz odpowiednimi przepisami pozostałych rozporządzeń ustanawiających wspólną organizację rynku produktów rolnych.

Artykuł 7

---

² Dz.U. nr L 94, z 24.4.1970, str. 14.

³ Dz.U. nr L 281, z 1.11.1975, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 1987 r.

W imieniu Rady

L. T_RN_S

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2535/95

z dnia 24 października 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3730/87 ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

uzgodnienia, ustanowione rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87³ w sprawie dostaw żywności dla najbardziej poszkodowanych osób we Wspólnocie, oparte są na dostępności publicznych zapasów pochodzących ze skupu dokonywanego przez agencje interwencyjne, zgodnie z mechanizmami przyjętymi dla niektórych wspólnych organizacji rynkowych; wykonanie rocznego planu dostaw żywności może być trudne, ze względu na tymczasową niedostępność niektórych podstawowych produktów w danym roku; zagrożenie to może wzrosnąć na skutek środków podjętych w celu bardziej skutecznego kontrolowania rynków i dostosowania produkcji do wymogów; wydaje się właściwe, jako środek tymczasowy w takich okolicznościach i w celu nie spowodowania zagrożenia dla wykonania programów dostaw, umożliwienie przemieszczania danych produktów na rynku wspólnotowym, ale na warunkach, które nie powodują uszczerbku dla zasady dostawy produktów ze skupu interwencyjnego;

w celu zagwarantowania satysfakcjonującego zarządzania uzgodnieniami, właściwe jest także umożliwienie przemieszczania produktów na rynku wspólnotowym, jeżeli przy danym położeniu geograficznym zapasów publicznych we Wspólnocie, wykonanie rocznego planu dostaw wymagałoby przekazania niewielkich ilości produktów ze skupu interwencyjnego między dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi;

należy ustanowić przepisy w celu stosowania niniejszego rozporządzenia od początku okresu wykonywania rocznego planu dostaw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

---

¹Dz.U. nr C 260 z 5.10.1995, str. 18.

²Opinia wydana w dniu 13 października 1995 r., (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³Dz.U. nr L 352 z 15.12.1987, str. 1.

W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Jeżeli w okresie wykonywania rocznego planu, określonego w akapicie pierwszym, produkt jest tymczasowo niedostępny we wspólnotowych zapasach interwencyjnych, to w zakresie niezbędnym do umożliwienia wykonania planu w jednym lub więcej Państwach Członkowskich produkt może być przemieszczony na rynku wspólnotowym. Przemieszczenie na rynku wspólnotowym możliwe jest również wtedy, gdy wykonanie planu pociągałoby za sobą przekazanie między Państwami Członkowskimi niewielkich ilości produktów ze skupu interwencyjnego Państwa Członkowskiego, innego niż to lub te, w których produkt jest wymagany.

Jeżeli w zapasach interwencyjnych brakuje wołowiny, można dokonać zakupu innego dowolnego produktu mięsnego na rynku wspólnotowym.

Warunki przemieszczania na rynku wspólnotowym należy ustanowić zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3149/92

z dnia 29 października 1992 r.

ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie¹, w szczególności jego art. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie wartości jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2205/90³, w szczególności jego art. 2 ust. 4 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając doświadczenia wieloletniego zarządzania ustaleniami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87 należy zmienić przepisy wykonawcze ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3744/87⁴, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 583/91⁵; ze względu na jasność i wygodę, to drugie rozporządzenie należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem;

procedurę i zasady ustanawiania rocznego planu dystrybucji produktów ze skupu interwencyjnego sporządzanego przez Komisję na podstawie informacji dostarczanych przez Państwa Członkowskie należy uprościć, a harmonogram dostosować uwzględniając wymogi dystrybucji do odbiorców i potrzebę zarządzania finansami związanymi z państwowymi zapasami interwencyjnymi;

dostawy produktów rolnych i środków spożywczych dla najbardziej poszkodowanych osób we Wspólnocie normalnie obejmują produkty przetworzone lub pakowane, w oparciu o produkty wycofane ze wspólnotowych składów interwencyjnych; cel można jednak osiągnąć również poprzez dostawy produktów rolnych i środków spożywczych należących do tej samej kategorii produktów wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym; w takich przypadkach zwrot za dostawę następuje w formie wycofania i przekazania produktów z zapasów interwencyjnych;

w celu prawidłowego zarządzania ustaleniami, w przypadku gdy wniosek dotyczy produktów

---

¹ Dz.U. nr L 352 z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. nr L 164 z 24.6.1985, str. 1.

³ Dz.U. nr L 201 z 31.7.1990, str. 9.

⁴ Dz.U. nr L 352 z 15.12.1987, str. 33.

⁵ Dz.U. nr L 65 z 12.3.1991, str. 32.

przetworzonym lub poddanych szczególnym zabiegom należy przeprowadzić zaproszenie do składania ofert w celu określenia najlepszych warunków dostaw;

należy określić warunki zwrotu organizacjom charytatywnym kosztów ponoszonych w związku z transportem produktów, a także gdzie właściwe, kosztów administracyjnych w granicach dostępnych funduszy; koszty transportu mają być zwracane na podstawie stawek standardowych; należy jednak ustanowić przepisy umożliwiające określanie takich kosztów transportowych w drodze zaproszenia do składania ofert; zasady zapisywania na kontach wartości produktów wycofanych ze składów interwencyjnych do celów EFOGR, Sekcja Gwarancji, wydatki należy ustanowić razem z zasadami stosowanymi w przypadku, gdy zapasy są przekazywane z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego;

należy określić kursy stosowane przy przeliczaniu księgowej wartości produktów oraz przy przeliczaniu kosztów transportu i kosztów administracyjnych; w odniesieniu do tych kosztów, w celu uniknięcia różnic kursowych, należy stosować kurs bliższy rzeczywistości gospodarczej niż rolniczemu kursowi przeliczeniowemu, przy zastosowaniu czynnika korygującego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85; art. 3a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3152/85⁶, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3237/90⁷ w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1676/85, przewiduje publikowanie takiego kursu;

cel tych ustaleń i rodzaj przekazywania produktów interwencyjnych uzasadniają niestosowanie pieniężnych kwot wyrównawczych i, w miarę potrzeby, zasad stosowania uzupełniającego mechanizmu handlowego przewidzianego w Akcie Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii;

należy ustanowić przepisy stosowania niniejszego rozporządzenia od początku okresu realizacji planu dystrybucji, to znaczy od 1 października 1992 r.;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zamierzające stosować środki wprowadzone rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87, w imieniu osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie informują Komisję co roku i nie później niż 15 lutego poprzedzającego okres wprowadzenia planu rocznego, o którym mowa w art. 2.

2. Najpóźniej do 31 maja zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o:

- a) ilości (wyrażonej w tonach) każdego rodzaju produktów potrzebnych do wprowadzenia planu na ich terytorium w danym roku;
- b) planowanej formie dystrybucji produktów między odbiorców;

---

⁶ Dz.U. nr L 310 z 21.11.1985, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 310 z 9.11.1990, str. 18.

- c) kryteriach kwalifikujących, które muszą spełniać odbiorcy;
- d) stawkach opłat, o ile takie opłaty występują, które można nakładać na odbiorców zgodnie z art. 1 rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87.

Artykuł 2

1. Każdego roku, przed 30 września, Komisja przyjmuje roczny plan dystrybucji produktów z zapasów interwencyjnych, w podziale na wszystkie zainteresowane Państwa Członkowskie. Przy rozdzielaniu zasobów między Państwa Członkowskie Komisja uwzględnia najlepsze szacunki liczby osób najbardziej poszkodowanych w zainteresowanych Państwach Członkowskich, jak również nabyte doświadczenie oraz sposoby wykorzystania zasobów w latach poprzednich.
2. Przed sporządzeniem planu rocznego Komisja konsultuje się z głównymi organizacjami znającymi problemy osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie.
3. Plan obejmuje w szczególności:
  - a) ilość każdego rodzaju produktu, którą można wycofać z zapasów interwencyjnych w celu dystrybucji w każdym Państwie Członkowskim;
  - b) dostępne zasoby finansowe do realizacji planu w każdym Państwie Członkowskim;
  - c) środki niezbędne do pokrycia kosztów wewnątrzspółnotowego przekazywania produktów interwencyjnych, o których mowa w art. 7.
4. Komisja publikuje plan w możliwie krótkim terminie.

Artykuł 3

1. Plan realizuje się w okresie od 1 października do 30 września następnego roku. Obejmuje on wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych w okresie od 1 października do 31 sierpnia.
2. Podczas realizacji planu Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach w jego wykonaniu, które nie mogą jednak powodować wzrostu przewidywanych wydatków. Powiadomieniu temu towarzyszą wszelkie istotne informacje.
3. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję, najpóźniej do końca kwietnia w okresie realizacji planu, o przewidywalnych zmniejszeniach wydatków na jego wykonanie.

Komisja może ponownie przydzielić niewykorzystane zasoby innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 4

1. Realizacja planu obejmuje dostawy produktów wycofanych ze składów interwencyjnych.

2. W przypadku gdy dostawy obejmują produkty przetworzone i/lub pakowane, właściwa władza w każdym Państwie Członkowskim organizuje zaproszenie do składania ofert w celu zapewnienia najniższych warunków dostawy. Oferty składane są przez co najmniej trzech oferentów.

Zaproszenie do składania ofert dotyczy:

- opłat za przetwarzanie i/lub pakowanie produktów będących przedmiotem dystrybucji,
- ilości przetworzonych lub pakowanych produktów rolnych lub środków spożywczych, którą można uzyskać poprzez wykorzystanie produktów z zapasów interwencyjnych, dostarczonych tytułem zapłaty za takie produkty,
- ilości przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych, które są dostępne lub które można uzyskać na rynku przez dostarczenie, jako zapłaty, produktów tego samego rodzaju z zapasów interwencyjnych.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące dostawy pociągającej za sobą dodatkowo transport produktów do składów organizacji charytatywnych i, w miarę potrzeby, ich dystrybucji między odbiorców. W takich przypadkach zamówienia na dostawy przyznawane są w drodze zaproszenia do przetargu, w którym co najmniej trzech oferentów składa oferty.

Artykuł 5

1. Do celów księgowych EFOGR, Sekcji Gwarancji, nie naruszając przepisów art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78⁸, wartością księgową produktów udostępnionych z interwencji na mocy niniejszego rozporządzenia jest cena interwencyjna obowiązująca 1 października każdego roku.

Przeliczenia na walutę krajową dokonuje się według rolniczego kursu przeliczeniowego obowiązującego 1 października.

W przypadku wołowiny cena interwencyjna zależy od współczynników określonych w załączniku I.

2. W przypadku gdy produkty interwencyjne przekazywane są z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego, Państwo Członkowskie dostawca, zapisuje dostarczony produkt na koncie jako pozycję zerową, a Państwo Członkowskie przeznaczenia zapisuje go jako odbiór w miesiącu wysyłki, stosując cenę i kurs obliczone zgodnie z ust. 1.

Artykuł 6

1. Koszt transportu ze składów interwencyjnych na terytorium Państwa Członkowskiego do zakładów przetwórstwa i pakowania oraz z tych ostatnich do składów organizacji charytatywnych, zwraca się organizacjom wyznaczonym do dystrybucji produktów według stawek przewidzianych w załączniku II, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku składanego właściwej władzy w każdym Państwie Członkowskim.

---

⁸ Dz.U. nr L 216 z 5.8.1978, str. 1.

2. W przypadku gdy stosuje się art. 4 ust. 3, Państwo Członkowskie otrzymuje zwrot kosztów dostawy, łącznie z kosztami transportu oraz, w zależności od przypadku, kosztami dystrybucji, na podstawie najkorzystniejszej oferty otrzymanej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert.

3. Koszty administracyjne powstałe w związku z dostawami przewidzianymi niniejszym rozporządzeniem zwraca się organizacji charytatywnej w wysokości jednego procenta wartości produktów udostępnionych danej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 5 ust. 1, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku składanego właściwej władzy w każdym Państwie Członkowskim.

4. Koszty określone w ust. 1-3 zwraca się Państwom Członkowskim w granicach dostępnych zasobów określonych w art. 2 ust. 3 lit. b).

Artykuł 7

1. Jeżeli produkty objęte planem nie są dostępne z interwencji w Państwie Członkowskim, w którym są potrzebne, dane Państwo Członkowskie przedkłada Komisji wniosek w sprawie przekazania danych produktów, podając wszelkie niezbędne informacje na temat miejsca położenia zapasów, ich ilości oraz oddalenia. W przypadku gdy dany wniosek jest nieuzasadniony, Komisja wyjaśnia powody jego odrzucenia.

2. W przypadku gdy dochodzi do przekazywania produktów, koszty transportu pokrywane są przez Wspólnotę i zwracane Państwu Członkowskiemu na podstawie stawek wyznaczonych w załączniku II. Wydatki ustala się w stosunku do środków, określonych w art. 2 ust. 3 lit. c). W przypadku gdy środki zostały całkowicie rozdzielone, dodatkowe wspólnotowe finansowanie w celu pokrycia kosztów wewnątrzwspólnotowego transportu przewiduje się zgodnie z art. 6 ust. 4.

Koszty transportu nie mogą być przedmiotem zapłaty w naturze lub w formie wymiany produktów.

Właściwa władza ustanawia warunki wnoszenia przez przewoźnika zabezpieczenia finansowego i jego zwalniania. Władza zapewnia odpowiednie ubezpieczenie towarów.

3. Produkty przekazywane nie podlegają „akcesyjnemu” systemowi kwot wyrównawczych ani uzupełniającemu mechanizmowi handlowemu.

4. Państwo Członkowskie przeznaczenia podaje dostarczającemu Państwu Członkowskiemu nazwisko osoby, z którą zawarto umowę na transport produktów. Przyjmując odpowiedzialność za produkty, wykonawca musi wyrazić zgodę na dostarczenie dowodu, że produkty zostały przekazane do Państwa przeznaczenia.

Dowodem przekazania produktów jest dokument przejęcia wydany przez agencję interwencyjną w miejscu przeznaczenia.

Deklaracje wysyłkowe, wystawiane przez agencję interwencyjną dostawcy są zaopatrzone w jeden z następujących wpisów:

- Transferencia de productos de intervención - Aplicación del apartado 4 del artículo 7 del Reglamento (CEE) n_ 3149/92 y del apartado 3 del artículo 21 del Reglamento (CEE) n_ 3154/85
  - Overførsel af interventionsprodukter - anvendelse af artikel 7, stk. 4, i forordning (E_F) nr 3149/92 og artikel 21, stk. 3, i forordning (E_F) nr 3154/85
  - Transfer von Interventionserzeugnissen - Anwendung von Artikel 7 Absatz 4 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92 und Artikel 21 Absatz 3 der Verordnung (EWG) Nr. 3154/85
  - _____ (EOK) _____ 3149/92 _____ 21 _____ 7 _____ 4 _____ (EOK) _____ 3154/85
  - Transfer of intervention products - Application of Article 7 (4) of Regulation (EWG) nr 3149/92 and Article 21 (3) of Regulation (EWG) nr 3154/85
  - Transfert de produits d'intervention - Application de l'article 7 paragraphe 4 du r_glement (CEE) n_ 3149/92 et de l'article 21 paragraphe 3 du r_glement (CEE) n_ 3154/85
  - Trasferimento di prodotti d'intervento - Applicazione dell'articolo 7, ust. 4 del regolamento (CEE) n. 3149/92 e dell'articolo 21, ust. 3 del regolamento (CEE) n. 3154/85
  - Overdracht van interventieprodukten - toepassing van artikel 7, lid 4, van Verordening (EEG) nr 3149/92 en van artikel 21, lid 3, van Verordening (EEG) nr 3154/85
  - Transfer_ncia de produtos de interven_ao - aplica_ao do n_ 4 do artigo 7o do Regulamento (CEE) nr 3149/92 e do nr 3 do artigo 21o do Regulamento (CEE) n_ 3154/85.
5. Koszty transportu są pokrywane przez Państwo Członkowskie, do którego zostały wysłane przedmiotowe produkty, na podstawie ilości, które rzeczywiście nadeszły.
6. Wszelkie straty wylicza się zgodnie z przepisami art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3597/90⁹.

Artykuł 8

Nie naruszając art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85, kwoty przewidziane w art. 1 i 7 przelicza się na walutę krajową według reprezentatywnego kursu rynkowego, o którym mowa w art. 3a rozporządzenia (EWG) nr 3125/85 obowiązującego 1 października w roku, w którym plan jest realizowany.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie konieczne środki zapewniające, że:

---

⁹ Dz.U. nr L 350 z 14.12.1990, str. 43.

- udostępnione produkty interwencyjne są wykorzystywane i służą celom przewidzianym w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87,
- towary, które nie są dostarczane luzem do odbiorców posiadają na opakowaniach napis: „Pomoc EWG”,
- wyznaczone organizacje wykonawcze przechowują odpowiednie rachunki oraz dokumenty towarzyszące i umożliwiają właściwym władzom dostęp do nich w celu przeprowadzenia jakichkolwiek kontroli uznanych przez te władze za konieczne.

Artykuł 10

Do końca marca każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie w sprawie wykonania omawianego planu na swoim terytorium w roku poprzednim. Sprawozdanie okresowe zawiera dane na temat:

- ilości różnych produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych,
- rodzaju i ilości produktów rozdysponowanych między odbiorców, z podaniem oddzielnie produktów przetworzonych i nieprzetworzonych,
- liczby odbiorców w trakcie roku.

W sprawozdaniu określa się środki kontroli stosowane w celu zapewnienia, że towary zostały wykorzystane w zamierzonym celu.

Artykuł 11

Rozporządzenie (EWG) nr 3744/87 traci moc.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od dnia 1 października 1992 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 października 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK II

KOSZTY TRANSPORTU

Wołowina i masło:

- za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,
- za każdy następny kilometr: 0,05 ECU/tonę.

Zboża i ryż:

- za pierwszych 200 kilometrów: 5,50 ECU/tonę,
- za każdy następny kilometr: 0,20 ECU/tonę.

Oliwa z oliwek:

- za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,
- za każdy następny kilometr: 0,04 ECU/tonę.

Mleko w proszku:

- za pierwszych 200 kilometrów: 10,00 ECU/tonę,
- za każdy następny kilometr: 0,04 ECU/tonę.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3550/92

z dnia 9 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie¹, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 6 i 7 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92² ustalają standardowe stawki, służące za podstawę zwrotu kosztów transportu produktów, które mają być rozdysponowane między najbardziej poszkodowane osoby we Wspólnocie; należy ustalić różne stawki w odniesieniu do transportu w chłodni i transportu zwykłego; należy odpowiednio zmienić załącznik II do tego rozporządzenia; środek ten musi stać się skuteczny w dniu wejścia w życie rozporządzenia (EWG) nr 3149/92;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich właściwych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 1992 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 1992 r.

---

¹Dz.U. nr L 352 z 15.12.1987, str. 1.

²Dz.U. nr L 313 z 30.10.1992, str. 50.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

KOSZTY TRANSPORTU

Wołowina, masło i inne produkty (transport w chłodni):

- za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,
- za każdy dodatkowy kilometr powyżej 200 km: 0,05 ECU/tonę.

Zboże i ryż:

- za pierwszych 200 kilometrów: 5,50 ECU/tonę,
- za każdy dodatkowy kilometr powyżej 200 km: 0,02 ECU/tonę.

Oliwa z oliwek:

- za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,
- za każdy dodatkowy kilometr powyżej 200 km: 0,04 ECU/tonę.

Mleko w proszku:

- za pierwszych 200 kilometrów: 10,00 ECU/tonę,
- za każdy dodatkowy kilometr powyżej 200 km: 0,04 ECU/tonę.

Inne produkty:

- za pierwszych 200 kilometrów: 6,00 ECU/tonę,
- za każdy dodatkowy kilometr powyżej 200 km: 0,03 ECU/tonę.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2826/93

z dnia 15 października 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustalające szczegółowe przepisy odnośnie dostawy żywności pochodzącej z zapasów skupu interwencyjnego dla najbardziej potrzebujących osób w obrębie Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne przepisy odnośnie dostawy żywności z zapasów skupu interwencyjnego do desygnowanych organizacji w celu dystrybucji żywności do najbardziej potrzebujących osób w obrębie Wspólnoty¹, a w szczególności jego art. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki obrachunkowej i kursu wymiany stosowanego dla celów wspólnej polityki rolnej², a w szczególności jego art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3149/92³, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3550/92⁴, ustala szczegółowe przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3730/87;

rozporządzenie (EWG) nr 3813/92 określa zastosowanie rolniczego kursu wymiany w celu wyrażania w krajowych walutach cen rolniczych i sum ustalonych w ECU; z powodu istnienia finansowych limitów ustalonych w odniesieniu do wdrażania rocznego planu dla dostaw opartych na kursach wymiany w dniu 1 października, rolniczy kurs wymiany, stosowany w tym dniu dla zachowania zapasów rozdzielonych pomiędzy wszystkie państwa członkowskie, powinien być stosowany w celu określenia wartości produktów udostępnionych ze skupu interwencyjnego i w celu przeliczenia kosztów odnoszących się do dostaw w myśl danego planu;

w świetle doświadczenia i w celu zapewnienia sprawniejszego wykorzystania dostępnych zapasów, należy określić, iż w żadnym wypadku koszty transportu produktów nie mogą spowodować, aby produkty stały się formą zapłaty;

dla celów rozsądnego zarządzania systemem należy wprowadzić przepisy mówiące o tym, iż w państwie członkowskim, w którym produkty nie są dostępne, a jest na nie zapotrzebowanie, należy zainicjować składanie ofert przetargowych w celu określenia najbardziej dogodnych warunków, zgodnie z którymi może zostać przedsięwzięta ich dostawa oraz transport wewnątrz Wspólnoty; należy w takich przypadkach pozwolić na mobilizację produktów i ich dostawę do organizacji

---

¹ Dz.U. WE nr L 352, z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 387, z 31.12.1992, str. 1.

³ Dz.U. WE nr L 313, z 30.10.1992, str. 50.

⁴ Dz.U. WE nr L 361, z 10.12.1992, str. 19.

charytatywnych bez transferu między składami skupu interwencyjnego usytuowanymi w różnych państwach członkowskich;

należy określić, z jednej strony, zobowiązania osób związanych umową do dostawy produktów oraz z drugiej strony, w odniesieniu do dostarczania i wydawania gwarancji, warunki stosowane we wzajemnym informowaniu się państw członkowskich o wdrażaniu rocznego planu;

do niniejszego rozporządzenia winien zostać wprowadzony przepis, który obowiązywałby na początku okresu wykonania planu dystrybucji, mianowicie dnia 1 października 1993 r.;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich odpowiednich komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3149/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. Do art. 4 ust. 2 dodaje się następujące zdanie:

„Wezwanie do składania ofert przetargowych określa naturę i właściwości produktu, który ma zostać dostarczony.”

2. Art. 4 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Państwa członkowskie mogą stworzyć przepis dotyczący dostawy, który będzie ponadto mówił o transporcie produktów do magazynów organizacji charytatywnych i, gdzie jest to stosowne, o ich dystrybucji do odbiorców. Jednakże w takich przypadkach transport jest przedmiotem przepisu szczegółowego w wezwaniu do składania ofert przetargowych, o których mowa w ust. 2, i tworzy odrębną część oferty przetargowej, która przewiduje płatność gotówką. Ponadto koszty transportu nie mogą być przedmiotem płatności w formie produktów.”

3. Art. 5 ust. 1 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Przeliczenie na krajową walutę wartości księgowej produktów dostępnych ze skupów interwencyjnych jest przeprowadzane przy użyciu rolniczego kursu wymiany stosowanego w dniu 1 października roku wdrożenia planu.”

4. Art. 6 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Tam gdzie jest stosowany art. 4 ust. 3, państwa członkowskie uzyskują zwrot kosztów transportu na podstawie wskaźników z załącznika II.”

5. Art. 6 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Koszty, o których mowa w ust. 1-3, zostaną zwrócone państwu członkowskim w granicach zasobów finansowych przeznaczonych na wdrażanie planu w każdym państwie członkowskim.

Koszty, o których mowa w ust. 1-3, nie mogą być przedmiotem płatności w formie produktów.”

6. Art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. W przypadku gdy produkty objęte planem nie są dostępne ze skupu interwencyjnego w państwach członkowskich, w których jest na nie zapotrzebowanie, dane państwo członkowskie dostarcza Komisji wniosek o przejęcie zapasów dostępnych w prowadzącej dostawę agencji skupu interwencyjnego. Rzeczony wniosek podaje informacje wymagane do przeprowadzenia operacji dostawczej, włączając informację o produktach, miejscu składowania zapasów i ilościach, o których mowa. Komisja może nie zezwolić na rzeczoną operację lub zażądać wprowadzenia zmian.

Ubiegające się państwo członkowskie, do którego mają być dostarczone produkty, wyda lub zleci wydanie wezwania do składania ofert przetargowych w celu określenia warunków najtańszej dostawy. Ofertę przetargową składa co najmniej trzech oferentów. Koszty transportu wewnątrz Wspólnoty są przedmiotem oferty przetargowej, która przewiduje zapłatę gotówką i nie mogą być przedmiotem płatności w formie produktów.

2. Koszty transportu wewnątrz Wspólnoty są pokryte przez Wspólnotę i zwrócone państwu członkowskim na podstawie wskaźników ustalonych w załączniku II. Wniosek o zwrot kosztów zawiera wszystkie konieczne dokumenty towarzyszące, w szczególności te dotyczące transportu. Wydatek jest wyrównany na bazie przydziałów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. c). Tam gdzie przydziały zostały w pełni rozdzielone, ma miejsce dodatkowe finansowanie ze strony Wspólnoty, pokrywające koszty transportu, zgodnie z art. 6 ust. 4.

3. Wezwanie do składania ofert przetargowych wspomina o opcji, w myśl której pośrednik może przedstawić ofertę dotyczącą umieszczenia na rynku wspólnotowym produktów rolnych lub artykułów żywnościowych, które należy dostarczyć, oraz dotyczącą przejęcia produktów z dostarczających agencji skupu interwencyjnego, bez transferu do wnioskującego państwa członkowskiego. W takich okolicznościach nie są zwracane żadne koszty transportu wewnątrz Wspólnoty osobie, która zawarła umowę o dostawę.

Wnioskujące państwo członkowskie przedstawi dostarczającemu państwu członkowskiemu nazwę osoby zobowiązanej umową do dostawy produktów.

4. Przed wydaniem towarów, kontrahent odpowiedzialny za dostawę dostarcza gwarancję równą cenie skupu interwencyjnego obowiązującej w dniu przejęcia produktów, plus 10%.

Gwarancja jest składana zgodnie z Tytułem III rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85*.

Dla celów Tytułu V rzeczonoego rozporządzenia, podstawowym wymogiem jest zakończenie dostawy w państwie członkowskim, które miało być miejscem przeznaczenia dostawy.

---

* Dz.U. WE nr L 205, z 3.08.1985, str. 5.

Przedstawienie dokumentu przejęcia, wydanego przez agencję skupu interwencyjnego, jest traktowane jako dowód dostawy produktów.

5. W przypadku transferu, członkowskie państwo przeznaczenia przedstawia dostarczającemu państwu członkowskiemu nazwę osoby zobowiązanej umową do przeprowadzenia dostawy.

Odpowiedzialne władze zapewnią, aby towary zostały w odpowiedni sposób zabezpieczone.

Deklaracje wysyłkowe wydane przez dostarczającą agencję skupu interwencyjnego zawierają następujące napisy:

- Przewóz produktów ze skupu interwencyjnego
- Zastosowanie art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

6. Oszacowane straty są dołączane do zestawień rachunkowych, zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3597/90**.”

7. Art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

Kwoty ustalone w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 2 są przeliczane na krajową walutę przy użyciu rolniczego kursu wymiany obowiązującego dnia 1 października roku, w którym jest realizowany plan.”

8. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 8a

Żądania zapłaty są dostarczane kompetentnym władzom każdego państwa członkowskiego w ciągu czterech miesięcy po zakończeniu danej dostawy. Wprowadza się 20% redukcję w przypadku żądań dostarczonych poza limitem czasowym, z wyjątkiem okoliczności siły wyższej. Żądania zrealizowane później niż dziesięć miesięcy po ukończeniu dostawy nie są akceptowane.

Kompetentne władze dokonują zapłaty w ciągu dwóch miesięcy po otrzymaniu żądania zapłaty.”

9. W art. 9 na końcu myślnika trzeciego dodaje się następujące zdanie:

„Kontrole przeprowadzane na terenie i w budynkach desygnowanych organizacji są objęte co najmniej 5% opłatą pokrywaną zgodnie z rocznym planem.”

10. Art. 10 otrzymuje następujące brzmienie:

** Dz.U. WE nr L 350, z 14.12.1990, str. 43.

„Artykuł 10

Nie później niż dnia 31 marca każdego roku, państwa członkowskie prześlą Komisji raport o wdrożeniu planu na ich terytorium podczas ubiegłego roku. Raport dotyczący zaawansowania zawiera:

- wartości różnych produktów wydanych z zapasów skupu interwencyjnego,
- rodzaj, ilość i wartość towarów rozprowadzanych do odbiorców, oddzielne określenie towarów nieprzetworzonych, przetworzonych i substytutów towarowych, razem z współczynnikami przetwarzania,
- koszty transportu i transferu,
- koszty administracyjne,
- ilość odbiorców w ciągu roku.

Raport określa sposoby weryfikacji, które zostały zastosowane w celu zapewnienia, aby towary osiągnęły ich wyznaczony cel. Niniejszy raport zawiera rodzaj i ilość kontroli przeprowadzanych na terenie i w budynkach docelowych beneficjentów planu.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje począwszy od dnia 1 października 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 0267/96

z dnia 13 lutego 1996 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 określające szczegółowe zasady zaopatrywania w żywność najmniej uprzywilejowanych osób we Wspólnocie z zapasów interwencyjnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. określające ogólne zasady zaopatrywania w żywność z zapasów interwencyjnych wyznaczonych organizacji na rzecz najmniej uprzywilejowanych osób we Wspólnocie¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95², a w szczególności zaś jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu rozwiązania sytuacji, w których niektóre podstawowe produkty są czasowo niedostępne z zapasów interwencyjnych w chwili przyjmowania planu rocznego lub w czasie jego realizacji, art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2535/95, określa, że dane produkty mogą być uruchamiane na rynku wspólnotowym, jednak wyłącznie na warunkach, które nie stoją w sprzeczności z zasadą zaopatrywania z zapasów interwencyjnych; muszą być ustalone reguły takiego uruchamiania produktów, a w związku z tym powinno być zmienione rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3149/92³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2826/93⁴, włączając dostosowania techniczne, które w świetle zdobytych doświadczeń stały się konieczne;

w celu przestrzegania zasady, że podczas uruchamiania produktów na rzecz zaopatrywania najmniej uprzywilejowanych osób we Wspólnocie, pierwszeństwo powinny mieć zapasy interwencyjne; powinien być zapewniony optymalny rozdział istniejących zapasów państwowych wśród państw członkowskich uczestniczących w programie podczas przyjmowania planu, a konieczne działania transferowe wewnątrz Wspólnoty z powodu niedostępności wnioskowanych produktów w jednym lub kilku państwach członkowskich powinny być skoordynowane; dla celów stosowania art. 1 wyżej wspomnianego rozporządzenia Rady, powinien być również ustalony próg minimalnej ilości, poniżej którego transfery wewnątrz Wspólnoty nie powinny być stosowane ze względu na prawidłowe praktyczne zarządzanie;

w celu umożliwienia rozsądnego zarządzania programem oraz zorganizowania realizacji rocznego planu Wspólnoty, właściwe jest, po pierwsze, ustalenie, kiedy ten plan jest przyjmowany, dla jakich produktów ich przejściowy brak dostępności uzasadnia uruchomienie na rynku takiego samego produktu lub produktu z tej samej kategorii, a po drugie, określenie przydziału środków finansowych, które mają być w tym celu udostępnione

¹ Dz.U. WE nr L 352, z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 260, z 31.10.1995, str. 3.

³ Dz.U. WE nr L 313, z 30.10.1992, str. 50.

⁴ Dz.U. WE nr L 258, z 16.10.1993, str. 11.

państwowym członkowskim; aby sprostać wyżej wymienionym zadaniom, przydział środków finansowych powinien być realizowany na podstawie wniosków składanych przez dane państwo członkowskie o plan roczny, ilości produktów niedostępnych z zapasów interwencyjnych oraz przydziałów dokonanych podczas poprzednich lat finansowych i ich wykorzystania;

w tym samym celu, którym jest przyznanie pierwszeństwa wykorzystaniu zapasów interwencyjnych, powinno być określone, że dostawy wykorzystujące produkty, które mają być wycofane z tych zapasów, muszą być przydzielone zanim zostaną podjęte działania w zakresie uruchomienia na rynku Wspólnotowym produktów z tej samej kategorii;

powinny być uzyskane najlepsze warunki dla przeprowadzenia różnych typów dostaw oraz powinno być określone, że w celu zapewnienia równego dostępu dla wszystkich operatorów, zaproszenia do składania ofert przetargowych muszą być ogłoszone,

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 zmienia się w następujący sposób:

1. Art. 2 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Przed 1 października każdego roku, Komisja przyjmuje roczny plan rozdziału żywności na rzecz najmniej uprzywilejowanych osób, w podziale na zainteresowane państwa członkowskie. Dla celów rozdziału zasobów wśród państw członkowskich, Komisja uwzględnia najbardziej dokładne szacunki w zakresie liczby najmniej uprzywilejowanych osób w zainteresowanych państwach członkowskich. W oparciu, w szczególności, o sprawozdania, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, Komisja bierze pod uwagę również sposób przeprowadzanych działań oraz wykorzystane zasoby w poprzednich latach finansowych.”

2. Art. 2 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Plan zawiera w szczególności:

1. dla każdego z państw członkowskich stosujących działania:

- a) maksymalne zasoby finansowe, które są udostępniane do przeprowadzenia jego części planu;
- b) ilość każdego typu produktu, która ma być wycofana z zapasów znajdujących się w agencjach interwencyjnych;
- c) dotację, udostępnianą na każdy produkt, na dokonanie zakupu na rynku wspólnotowym, jeżeli uważa się, że dany produkt jest czasowo niedostępny w ramach zapasów znajdujących się w agencjach interwencyjnych w chwili przyjmowania planu rocznego.

Ta dotacja jest określana dla każdego produktu z uwzględnieniem, po pierwsze, ilości wskazanej w notyfikacji państwa członkowskiego, o której mowa w art. 1 ust. 2, po

drugie, ilości niedostępnych w zapasach interwencyjnych oraz po trzecie, wnioskowanych produktów i ich rozdziału w poprzednich latach finansowych oraz ich rzeczywistego wykorzystania.

Ta dotacja jest wyrażana w ECU z wykorzystaniem wartości rachunkowej produktów niedostępnych w ramach zapasów interwencyjnych ustalonych zgodnie z art. 5 ust: 1;

- d) w odpowiednich przypadkach, dotację na dokonanie zakupu na rynku wspólnotowym jednego lub więcej produktów, które są czasowo niedostępne w państwie członkowskim w chwili wnioskowania, jeżeli konieczny transfer wewnątrz Wspólnoty na przeprowadzenie planu w tym państwie członkowskim dotyczyłby ilości 60 ton lub mniejszej każdego niedostępnego produktu.

Ta dotacja jest wyrażana w ECU z wykorzystaniem wartości rachunkowej produktów niedostępnych w ramach zapasów interwencyjnych ustalonych zgodnie z art. 5 ust: 1;

2. potrzebny przydział środków na pokrycie kosztów transferu objętych działaniami interwencyjnymi produktów wewnątrz Wspólnoty, które znajdują się w agencji interwencyjnej w państwie członkowskim inny niż ten, gdy produkt jest żądany.”

3. Art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

1. Realizacja planu trwa od 1 października do 30 września następnego roku. Wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych ma miejsce od 1 października do 31 sierpnia następnego roku.

2. W okresie realizacji planu państwa członkowskie notyfikują Komisję o wszelkich zmianach, które są wprowadzane do realizacji planu na ich obszarze w ramach ścisłych ograniczeń środków finansowych, które są im udostępnione. Do notyfikacji są dołączane wszelkie właściwe informacje. Jeżeli potwierdzone zmiany dotyczą 5 % lub więcej ilości lub wartości w stosunku do produktu we wspólnotowym planie rozdzielania, plan zostaje poprawiony.

3. Państwa członkowskie bezzwłocznie informują Komisję o przewidywanych obniżkach wydatków dotyczących stosowania planu. Komisja może przydzielić niewykorzystane środki innym państwom członkowskim na podstawie ich wniosków i faktycznego wykorzystania udostępnionych produktów oraz przydziałów dokonanych w czasie poprzednich lat finansowych.”

4. Art. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 4

1. Realizacja planu obejmuje:

- a) dostawę produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych;
- b) dostawę produktów uruchamianych na rynku Wspólnoty stosując art. 2 ust: 3 lit. c) i d).

Produkt uruchamiany na rynku musi należeć do tej samej grupy produktów co produkt czasowo niedostępny z zapasów interwencyjnych.

Jednakże, jeżeli mięso wołowe i cielęce są niedostępne w zapasach interwencyjnych, dowolny produkt mięsny może być uruchomiony na rynku. W takich przypadkach ten

produkt mięsny musi stanowić więcej niż 50 % wagi netto żywności dostarczonej najmniej uprzywilejowanym osobom.

Dany produkt może być uruchomiony na rynku tylko wtedy, gdy wszystkie ilości produktu z tej samej grupy, który ma być wycofany z zapasów interwencyjnych w celu realizacji dostaw zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt. 1 lit. b), łącznie z ilościami, które mają być transferowane zgodnie z art. 7, zostały już przydzielone. Właściwe władze krajowe informują Komisję o rozpoczęciu procedur uruchamiania na rynku.

2. Jeżeli dostawa dotyczy:

- a) produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych, wówczas właściwe władze krajowe wydają lub powodują wydanie zaproszeń do składania ofert przetargowych w celu określenia najbardziej korzystnych warunków dostaw. Zaproszenie do składania ofert przetargowych dokładnie określa charakter i właściwości produktu będącego przedmiotem dostawy.

Zaproszenie do składania ofert przetargowych dotyczy:

- opłat za przetworzenie i/lub pakowanie produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych,
- lub ilości przetworzonych lub, odpowiednio, zapakowanych produktów rolnych lub artykułów żywnościowych, które mogą być otrzymane poprzez wykorzystanie produktów z zapasów interwencyjnych dostarczonych jako zapłata za te produkty,
- lub ilości przetworzonych produktów rolnych lub artykułów żywnościowych dostępnych lub otrzymywanych na rynku w drodze dostawy produktów w formie zapłaty, należących do tej samej grupy produktów z zapasów interwencyjnych.

Jeżeli dostawa obejmuje przetwarzanie i/lub pakowanie produktu, wówczas zaproszenie do składania ofert przetargowych odnosi się do zobowiązania oferenta, który wygra przetarg, do złożenia zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej zgodnie z tytułem III rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85*, na kwotę równą cenie interwencyjnej stosowanej w dniu ustalonym dla przejęcia produktu, powiększoną o 10 % tej ceny. Dla celów stosowania tytułu V tego rozporządzenia, zasadniczym wymogiem jest to, że produkt powinien być dostarczony do określonego miejsca przeznaczenia; niniejszego akapitu nie stosuje się w przypadku, gdy produkt wycofany z zapasów interwencyjnych jest udostępniony w celu zaopatrzenia kontrahenta, jako zapłata za już zrealizowaną dostawę;

- b) produktów rolnych lub artykułów żywnościowych, które mają być uruchamiane na rynku wspólnotowym, wówczas właściwe władze krajowe wydają lub powodują wydanie zaproszeń do składania ofert przetargowych w celu określenia najbardziej korzystnych warunków dostaw. Zaproszenie do składania ofert przetargowych dokładnie określa charakter i właściwości produktu lub artykułów żywnościowych, które mają być uruchomione, wykazy dotyczące pakowania i oznaczania oraz inne obowiązki związane z dostawą.

Zaproszenie do składania ofert przetargowych odnosi się do wszystkich opłat za dostawę i wzywa, w zależności od przypadku, do składania ofert dotyczących:

- maksymalnej ilości produktów rolnych lub artykułów żywnościowych, które mają być uruchomione na rynku za kwotę pieniężną ustaloną w zawiadomieniu,
- lub kwoty pieniężnej potrzebnej do uruchomienia na rynku ilości ustalonej w zawiadomieniu.

Koszty transportu są określane za pośrednictwem zaproszenia do składania ofert przetargowych. Państwa członkowskie mogą określić, że dostawa musi również zawierać transport produktów do składu organizacji charytatywnej. W takich przypadkach transport podlega określonym postanowieniom zawartym w zaproszeniu do składania ofert i stanowi odrębny punkt w przedłożonej ofercie.

Oferty dotyczące transportu są składane w wartościach pieniężnych.

Zapłata kosztów transportu nie może w żadnym wypadku być zrealizowana w produktach.

4. Zaproszenia do składania ofert przetargowych gwarantują równy dostęp wszystkim operatorom mającym siedzibę we Wspólnocie. W tym celu podlegają one ogłoszeniu w urzędowych publikacjach administracyjnych oraz są udostępniane na prośbę zainteresowanych operatorów w skompletowanych formularzach.

W odpowiednim terminie i przed rozpoczęciem okresu realizacji właściwe władze krajowe przekazują Komisji wzory zaproszeń do składania ofert przetargowych wykorzystywanych do rozdziału różnych typów dostaw z zapasów interwencyjnych i uruchamiania produktów na rynku.

^{*} Dz.U. WE nr L 205, z 3.8.1985, str. 5.”

5. Art. 6 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Na przekazany właściwym władzom w każdym państwie członkowskim odpowiednio umotywowany wniosek, organizacje charytatywne wyznaczone do rozdzielania produktów, na podstawie stawek określonych w załączniku II, mają zwracane koszty transportu na obszarze tego państwa członkowskiego pomiędzy miejscem składowania organizacji charytatywnych a miejscami rozdziału produktów beneficjentom.”

6. Ostatnie zdanie w art. 7 ust. 1 zastępuje się w następujący sposób:

„Działania transferowe są zezwalane zgodnie z procedurą określoną w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87.”

7. Drugie zdanie w art. 7 ust. 1 zastępuje się w następujący sposób:

„Państwo członkowskie wnoszące i otrzymujące produkt publikuje lub powoduje opublikowanie zaproszenia do składania ofert przetargowych w celu ustalenia najbardziej korzystnych warunków dostaw. Koszty transportu wewnątrz Wspólnoty są przedmiotem ofert składanych w wartościach pieniężnych i nie mogą być opłacane w produktach. Postanowienia art. 4 ust. 4 stosuje się w kontekście tego zaproszenia do składania ofert przetargowych.”

8. Art. 9 pierwszy myślnik zastępuje się w następujący sposób:

„– produkty interwencyjne oraz, w razie potrzeby, dotacje na uruchomienie produktów na rynku, są przekazywane do wykorzystania i obsługi celów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87”.

9. Do art. 10 dodaje się następujące zdanie:

„Sprawozdanie jest uwzględniane jako czynnik decyzyjny w momencie sporządzania kolejnych planów rocznych.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dn. 13 lutego 1996 r.

W imieniu Komisji
Franz FISHLER
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2760/1999

z dnia 22 grudnia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej między osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2335/95², w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) art. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 267/96⁴, ustanawia szczegółowe zasady zaproszenia do przetargów ogłaszanych w Państwach Członkowskich w celu wykonania rocznego planu. Powinno zostać jasno stwierdzone, że te zaproszenia do przetargów muszą uwzględniać wszelkie niezbędne przepisy w zakresie wykonywania dostaw, a także należy ustanowić przepisy dostosowujące płatności za te dostawy, zgodne z ustanowionymi wymogami lub w inny sposób powiązane z tymi wymogami;
- (2) art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 stanowi, że koszty transportu są zwracane na podstawie stawek ryczałtowych ustalonych w Załączniku do tego rozporządzenia. W świetle nabytych doświadczeń takie rozwiązanie przestało być właściwe i koszty transportu muszą być zwracane na podstawie właściwie uzasadnionych, rzeczywistych kosztów ustalanych na podstawie zaproszenia do przetargu zgodnie z art. 4 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia. Należy jednakże określić, że zwrotu kosztów transportu między punktami składowania organizacji charytatywnej a miejscem końcowej dystrybucji dokonuje się na podstawie dowodów potwierdzających;
- (3) jeżeli produkty niezbędne do wykonania planu są niedostępne w jednym lub więcej Państw Członkowskich, należy zorganizować przekazywanie wewnątrzspółnotowe składowanych produktów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania, przekazywanie takie należy zorganizować na początku wykonywania planu rocznego i należy przyjąć odpowiednie przepisy w celu odpowiedniego dostosowania;
- (4) do celów księgowości Sekcji Gwarancji EFOGR wartością księgową wołowiny z

---

¹ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3.

³ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50.

⁴ Dz.U. L 36 z 14.2.1996, str. 2.

zapasów interwencyjnych jest cena interwencyjna, w odniesieniu do której stosuje się współczynniki ustalone dla różnych części mięsa. Współczynniki te należy zmienić odpowiednio do zmian współczynników przeliczeniowych stosowanych dla różnych części mięsa, w szczególności w ramach przetargów ogłaszanych w celu zarządzania rynkiem tych produktów;

- (5) należy zwrócić uwagę na zobowiązania Państw Członkowskich w zakresie podejmowania wszelkich niezbędnych kroków w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania rocznego planu oraz przewidywania i karania nieprawidłowości stwierdzanych podczas wykonywania dostaw;
- (6) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3149/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zaproszenie do przetargu uwzględnia niezbędne przepisy w zakresie dostawy, w szczególności w odniesieniu do jakości produktów, opakowania i oznakowania. Uwzględnia ono również przepisy stanowiące, że jeżeli jakość, opakowanie i oznakowanie produktów, stwierdzone w czasie wyznaczonym dla ich dostawy, nie odpowiadają dokładnie warunkom przetargu a nie stanowi to przeszkody w przyjęciu towaru do wykorzystania zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem, to właściwe organy mogą przy obliczaniu kwoty do wypłaty dokonać jej zmniejszenia.”

2. W art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na właściwie umotywowany wniosek złożony do właściwych organów każdego z Państw Członkowskich, organizacjom charytatywnym wyznaczonym do dystrybucji produktów zwracane są koszty transportu na terytorium Państwa Członkowskiego między magazynami składowymi organizacji charytatywnych a punktami dystrybucji wśród beneficjentów.”

3. W art. 6 skreśla się ust. 2.

4. W art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli produkty objęte planem nie są dostępne w skupie interwencyjnym w Państwie Członkowskim, w którym występuje na nie zapotrzebowanie, Komisja zezwala, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87, na przekazanie danego produktu z Państwa Członkowskiego, w którym istnieją zapasy interwencyjne tego produktu, do Państwa Członkowskiego, w którym powinien on być wykorzystany w celu wykonania planu.

Państwo Członkowskie otrzymujące produkty publikuje lub zleca publikację

zaproszenia do przetargu w celu ustanowienia najdogodniejszych warunków dostawy. Będące przedmiotem przetargu koszty transportu wewnątrzspółnotowego są wyrażane w jednostkach pieniężnych, a zapłata nie może nastąpić w formie produktów. W odniesieniu do zaproszenia do przetargu zastosowanie mają przepisy art. 4 ust. 4.”

5. W art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Koszty transportu wewnątrzspółnotowego są pokrywane przez Komisję i zwracane Państwu Członkowskiemu.”

6. W art. 9 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania rocznego planu oraz przewidywania i karania nieprawidłowości. W tym celu mogą one zawieszać udział podmiotów gospodarczych w procedurze przetargowej w zależności od powagi wszelkich niedociągnięć i nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie przeprowadzania poprzednich dostaw lub innych porównywalnych działań.”

7. Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZALĄCZNIK

A. Wskaźniki określone w art. 5: zapasy interwencyjne mięsa z kością:

- ćwierci przednie: 0,35;
- ćwierci tylne: 0,50.

B. Wskaźniki określone w art. 5: zapasy interwencyjne mięsa bez kości:

Współczynnik	Państwa Członkowskie		
	Dania	Francja	Irlandia
2,0	M_rbrad	Filet	Fillet
1,3	Filet	Faux - filet	Striploin
1,0	Inderl_r	Tranche	Topsides
0,7	Yderl_r	Semelle	Silversides
0,7	klump	Tranche grasse	Thick flank
0,7	Tyksteg	Rumsteak	Rumps
0,7	Entrecôte	Entrecôte	Forerib
0,5	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe”

8. Niniejszym skreśla się załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1098/2001

z dnia 5 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z 10 grudnia 1987 ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej między osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95², w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2760/1999⁴, wykonanie rocznego planu dystrybucji, określonego w art. 2 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, trwa od 1 października do 30 września następnego roku. W świetle doświadczeń oraz biorąc pod uwagę szczególne wymogi dystrybucji wśród korzystających z tego środka, najbardziej poszkodowanych osób we Wspólnocie, dystrybucja do organizacji charytatywnych powinna trwać do 31 października roku jej wykonania. Powinno to także umożliwiać skrócenie etapu przejściowego między wykonaniem dwóch kolejnych planów.
- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami zainteresowanych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonanie planu trwa od 1 października do 30 września następnego roku. Jednakże, dystrybucja do organizacji charytatywnych może być kontynuowana do 31 października roku jej wykonania.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku*

---

¹ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3.

³ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50.

⁴ Dz.U. L 331 z 23.12.1999, str. 55.

Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1921/2002

z dnia 28 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej między osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95², w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1098/2001⁴, stanowi, że okres wykonania rocznego planu dystrybucji produktów spożywczych dla osób najbardziej poszkodowanych biegnie od 1 października do 30 września następnego roku. W trosce o racjonalne zarządzanie zapasami interwencyjnymi, należy uwzględnić zapewnienie wycofania z zapasów interwencyjnych produktów przeznaczonych do dystrybucji najpóźniej do 31 sierpnia roku dystrybucji.
- (2) Art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustala wartość księgową udostępnionych produktów. Przepis ten powinien zostać dostosowany, w celu uwzględnienia zmian w systemie interwencji, oddziałujących na wspólną organizację rynku wołowiny i cielęciny.
- (3) Art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 powinien zostać uchylony, ponieważ nie ma już zastosowania, a odnośne koszty transportu zwraca się na podstawie wydatków poniesionych.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami zainteresowanych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3149/92 wprowadza się następujące zmiany:

---

¹ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1.

² Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3.

³ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50.

⁴ Dz.U. L 150 z 6.6.2001, str. 37.

1. W art. 3 ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych ma miejsce w okresie od 1 października do 31 sierpnia następnego roku.”;

2. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 5*

1. Do celów księgowych EFOGR Sekcji Gwarancji, bez względu na przepisy art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78^{*}, wartością księgową produktów udostępnionych z interwencji na mocy niniejszego rozporządzenia jest cena interwencyjna obowiązująca 1 października każdego roku.

W przypadku wołowiny wartością księgową udostępnionych produktów jest cena interwencyjna obowiązująca 30 czerwca 2002 r. Cena ta zależy od współczynników określonych w Załączniku.

W przypadku Państw Członkowskich, które nie przyjęły euro wartość księgową produktów objętych skupem interwencyjnym jest przeliczana na walutę krajową po kursie walutowym obowiązującym 1 października.

2. W przypadku gdy produkty ze skupu interwencyjnego są przekazywane z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego, Państwo Członkowskie będące dostawcą zapisuje dostarczony produkt jako pozycję zerową, natomiast Państwo Członkowskie będące miejscem przeznaczenia zapisuje go po stronie dochodów w miesiącu wysyłki, stosując cenę wyliczoną zgodnie z ust. 1.

^{*}Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1.”;

3. Uchyla się art. 8.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 października 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 października 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2826/2000/WE

z dnia 19 grudnia 2000 r.

w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W ramach obowiązujących przepisów danego sektora, Wspólnota może prowadzić na rynku wewnętrznym promocję szeregu produktów rolnych.
2. W związku z perspektywami na rynku i zdobytymi doświadczeniami, a także w celu zapewnienia konsumentom pełnej informacji należy kierować się zasadami kompleksowej i konsekwentnej polityki informacyjnej i promocyjnej na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów rolnych i metod ich produkcji, a także w sposób zgodny z zasadą subsydiarności w odniesieniu do artykułów spożywczych oraz według tych samych zasad w odniesieniu do państw trzecich, jednak bez zachęcania do konsumpcji jakiegokolwiek produktu ze względu na jego określone źródła pochodzenia.
3. Tego rodzaju polityka będzie korzystnie uzupełniać i wzmacniać działanie programów prowadzonych przez Państwa Członkowskie poprzez wzmocnienie wizerunku produktu w oczach konsumentów Wspólnoty, zwłaszcza w odniesieniu do jakości, wartości odżywczej i bezpieczeństwa środków spożywczych oraz metod produkcji.
4. Należy ustanowić kryteria wyboru danych produktów i sektorów oraz tematów kampanii Wspólnoty.

---

¹ Dz.U. C 365 E z 19.12.2000, str. 270.

² Opinia wydana 15 grudnia (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana 15 grudnia (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

5. W celu zapewnienia spójności i efektywności programów, należy dokonać zdefiniowania za pomocą wytycznych ogólnego podejścia, co do niezbędnych ich elementów dotyczących każdego produktu bądź sektora.
6. W związku z technicznym charakterem zadań, jakie mają zostać wykonane, Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o pomoc do komitetu ekspertów i asystentów technicznych.
7. Należy ustalić zasady finansowania: powinna być przyjęta ogólna zasada, że organizacje zgłaszające propozycje i Państwa Członkowskie przyjmują na siebie zobowiązania, a Wspólnota pokrywa tylko część kosztów tego rodzaju działań. Jednakże w wyjątkowych wypadkach bardziej odpowiednie może być odstępienie od żądania wkładu finansowego od danych Państw Członkowskich. W przypadku informacji o pewnych programach Wspólnoty w zakresie pochodzenia produktu, produkcji organicznej, logo i etykietowania, jak również symboli graficznych określonych w odnośnym ustawodawstwie, zwłaszcza w odniesieniu do odległych regionów, podział finansowania między Wspólnotę i Państwa Członkowskie można uzasadnić potrzebą dostarczenia opinii publicznej informacji o tych stosunkowo nowych programach.
8. W celu zapewnienia najwyższej efektywności kosztowej, wdrożenie działań należy powierzyć, poprzez odpowiednie procedury, organom posiadającym niezbędne struktury i doświadczenie.
9. W celu zweryfikowania odpowiedniego wprowadzania w życie programów i ich oddziaływania, wykonanie programów powinno być starannie monitorowane przez Państwa Członkowskie, a oddziaływanie działań oceniane przez niezależne ciało.
10. Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z decyzją Rady nr 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁴.
11. Nakłady poniesione na finansowanie działań i europejskiej pomocy technicznej należy sklasyfikować jako wydatki interwencyjne na mocy art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady 1258/1999/WE z dnia 17 marca 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵.
12. Środki działania w zakresie promocji, zawarte w sektorowych regulacjach prawnych różnią się zasadami ich wykonywania i podlegały zmianom. W efekcie trudno je stosować. Należy dokonać ich standaryzacji, uproszczenia i połączenia w jednolitym tekście. Odpowiednio też należy uchylić regulacje sektorowe i zasady dotyczące promocji.

---

⁴ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁵ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

13. Należy określić środki działania w okresie przejściowym od regulacji i zasad sektorowych do nowych uzgodnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólnota może finansować, w całości lub częściowo, działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i metod ich produkcji, a także artykułów spożywczych żywnościowych, prowadzone na jej terytorium.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć konkretnej marki ani też zachęcać do konsumpcji produktu ze względu na jego określone pochodzenie. Niniejszy przepis nie wyklucza możliwości podawania pochodzenia produktu objętego działaniami, o których mowa w art. 2 w przypadku oznaczeń nadawanych na mocy przepisów Wspólnoty.

Artykuł 2

Działania, o których mowa w art. 1 obejmują:

- a) public relations, promocję i reklamę, które w szczególności zwracają uwagę na istotne cechy i zalety produktów Wspólnoty, podkreślając zwłaszcza ich jakość i bezpieczeństwo, specyfikę metod produkcji, wartość odżywczą i zdrowotną, etykietowanie, wysokie standardy ochrony zwierząt i poszanowanie środowiska;
- b) uczestnictwo w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym mające na celu wzmocnienie wizerunku produktów Wspólnoty;
- c) działania informacyjne, dotyczące w szczególności systemów Wspólnoty obejmujących chronioną nazwę pochodzenia (PDO), chronione oznaczenie geograficzne (PGI), gwarantowane tradycyjne specjały (GTS), produkcję organiczną, a także inne symbole graficzne określone w ustawodawstwie, w szczególności w odniesieniu do odległych regionów geograficznych;
- d) działania informacyjne dotyczące systemów Wspólnoty odnoszących się do jakości win produkowanych w szczególnych regionach (tzw. wina wysokiej jakości psr), win oznakowanych nazwami geograficznymi oraz napojów spirytusowych oznakowanych nazwami geograficznymi lub oznakowanych zastrzeżonymi tradycyjnymi nazwami geograficznymi;
- e) badania celem dokonania oceny rezultatów akcji informacyjnej i promocyjnej.

Artykuł 3

Sektory i produkty, które mogą zostać objęte działaniami, o których mowa w art. 1 należy wyznaczać z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- a) uzasadnienie konieczności zwrócenia uwagi na jakość, typowe cechy, specyfikę metod produkcji, wartość odżywczą i zdrowotną, bezpieczeństwo, ochronę i poszanowanie środowiska danych produktów za pomocą kampanii tematycznych lub ukierunkowanych na określone cele;
- b) wprowadzenie w życie systemu etykietowania z informacjami dla konsumenta, a także systemu kontroli i odczytywania miejsca pochodzenia;
- c) konieczność rozwiązywania specyficznych lub przejściowych trudności w poszczególnych sektorach;
- d) konieczność dostarczenia informacji dotyczących programów Wspólnoty PDO/PGI, GTS i programów produkcji organicznej;
- e) uzasadnienie konieczności dostarczania informacji o systemach Wspólnoty dotyczących jakości win, win oznakowanych nazwami geograficznymi oraz napojów spirytusowych oznakowanych nazwami geograficznymi lub oznakowanych zastrzeżonymi tradycyjnymi nazwami geograficznymi.

Artykuł 4

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 13 Komisja wyznacza co dwa lata listę zadań i produktów, o których mowa w art. 3. W razie konieczności można w tym czasie przeprowadzić jej modyfikację według tej samej procedury.

2. Przed sporządzeniem listy, o której mowa w ust. 1, Komisja może przeprowadzić konsultacje ze Stałą Grupą do spraw promocji produktów rolnych Komitetu Doradczego ds. bezpieczeństwa i higieny produktów rolnych.

Artykuł 5

1. Dla każdego wyodrębnionego sektora i produktu Komisja opracowuje, zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, strategię z podaniem wytycznych, z którymi muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych.

2. Określając wytyczne, o których mowa w ust. 1, Komisja może przeprowadzić konsultacje ze Stałą Grupą do spraw promocji produktów rolnych Komitetu Doradczego ds. bezpieczeństwa i higieny produktów rolnych.

3. Powyższe wytyczne podają ogólne dane, dotyczące w szczególności:

- a) zadań i ukierunkowania działań,

- b) jednego lub więcej tematów będących przedmiotem wybranych środków,
- c) rodzaju działań, jakie mają zostać podjęte,
- d) czasu trwania programu,
- e) orientacyjnego rozdzielenia środków finansowych w rozbiciu na rynki i rodzaj środków działania, sumy dostępnej jako wkład Wspólnoty w program.

Artykuł 6

1. Dla działań, o których mowa w art. 2 lit. a, b, i d) oraz zgodnie z wytycznymi, o których mowa w art. 5 organizacje zawodowe i międzybranżowe reprezentujące zainteresowany(e) sektor(y) powinny, przy współpracy z organem wykonawczym, którego wyboru dokonała(y) po zaproszeniu do składania konkurencyjnych ofert przy pomocy odpowiednich środków, opracować program informacyjny i promocyjny trwający maksymalnie do trzydziestu sześciu miesięcy. Program może obejmować jedno lub więcej Państw Członkowskich, które sporządzają specyfikację określającą kryteria oceny programów. Program może pochodzić z organizacji szczebla ogólnoeuropejskiego lub organizacji obejmującej jedno lub więcej Państw Członkowskich. Te ostatnie programy mają pierwszeństwo.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie badają stosowność każdego programu i jego zgodność, a także zgodność zaproponowanego organu wykonawczego z przepisami niniejszego rozporządzenia, a także wytycznymi oraz stosownymi specyfikacjami. Sprawdzają także jego wartość w stosunku do wyłożonych środków finansowych. Państwo(a) członkowskie sporządza(ją) czasową listę zawierającą programy i organy wybrane w ramach limitu dostępnych środków i przyjmuje(a) na siebie obowiązek sfinansowania części kosztów programów.

3. Państwa Członkowskie powinny wysłać do Komisji czasową listę wybranych organów, programów oraz ich kopie.

Jeśli przedłożony program zostanie uznany przez Komisję za niezgodny z wytycznymi lub zasadami Wspólnoty, powinna ona w terminie, jaki pozostaje do ustalenia, powiadomić dane Państwo(a) Członkowskie o niezakwalifikowaniu części lub całości danego programu. W przypadku przekroczenia tego terminu program należy uznać za zakwalifikowany.

Państwa Członkowskie rozpatrują wszystkie uwagi poczynione przez Komisję w danym terminie. Po upływie tego terminu Państwo(a) Członkowskie sporządzają i natychmiast wysyłają do Komisji listę ostatecznie zakwalifikowanych programów.

Komisja możliwie jak najszybciej informuje Komitet Zarządzający, o którym mowa w art. 13, o wybranych programach i dotyczącym każdego z nich budżecie.

Artykuł 7

1. W razie braku programów informacyjnych dla jednego lub więcej działań, o których mowa w art. 2 lit. c) przedstawionych przez organizacje, o których mowa art. 6, każde z zainteresowanych Państw Członkowskich opracowuje swoją specyfikację w oparciu o wytyczne ustalone przez Komisję oraz wybiera w drodze publicznego wezwania do przetargu organ do wdrożenia programu, jaki dane państwo zobowiązuje się współfinansować.

2. Dane państwo przesyła do Komisji wybrany program wraz z dołączoną opinią i jej uzasadnieniem na temat stosowności programu oraz jego zgodności, a także proponowanego organu, z przepisami niniejszego rozporządzenia, a także na temat jego wartości w stosunku do ceny.

3. Do celów związanych ze zbadaniem programu przez Komisję, a także jego ostatecznym zatwierdzeniem przez Państwa Członkowskie stosuje się przepisy art. 6 ust. 3 akapity drugi, trzeci oraz czwarty.

Artykuł 8

1. Przy sporządzaniu wytycznych, o których mowa w art. 5, Komisja może wezwać do pomocy komitet niezależnych ekspertów do spraw komunikowania się lub asystentów technicznych.

2. Komisja stosuje otwarte lub ograniczone wezwanie do przetargu celem wyboru:

- a) asystenta(ów) technicznego(ych), o którym(ch) mowa w ust. 1,
- b) organu lub organów odpowiedzialnych za weryfikację oddziaływania działań wprowadzonych w życie na mocy art. 6 i 7.

Artykuł 9

1. Wspólnota finansuje:

- a) całe działania, o których mowa w art. 2 lit. e);
- b) w części pozostałe działania informacyjne i promocyjne, o których mowa w art. 2.

2. Udział Wspólnoty w programach, o których mowa w ust. 1 lit b) nie może przekraczać 50% ich faktycznego kosztu.

Bez naruszenia przepisów ust. 4, Państwa Członkowskie pokrywają 20% faktycznych kosztów działań, o których mowa w ust. 2, a resztę kosztów finansują organizacje, które zaproponowały działania. Płatności dokonywane przez Państwa Członkowskie i/lub organizacje branżowe czy międzybranżowe mogą pochodzić z opłat o charakterze parafiskalnym.

3. Jednakże w uzasadnionych przypadkach i pod warunkiem, że program ewidentnie leży w interesie Wspólnoty można, zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, podjąć decyzję co do tego, że proponująca program organizacja będzie odpowiedzialna za całość finansowania, którego nie zapewniła Wspólnota.

4. W przypadku działań, o których mowa w art. 7, Państwa Członkowskie ponoszą odpowiedzialność za tę część finansowania, której nie zapewniła Wspólnota.

Wpłaty Państw Członkowskich mogą pochodzić z opłat o charakterze parafiskalnym.

Artykuł 10

1. Organ lub organy, którym powierzono wdrożenie działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 muszą dysponować wiedzą fachową na temat danych produktów i rynków, a także posiadać środki niezbędne do jak najbardziej efektywnego wprowadzenia programu w życie z należytym uwzględnieniem europejskiego wymiaru programów.

2. Państwa Członkowskie odpowiadają za monitorowanie i płatności w przypadku wszystkich działań poza tymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit a).

Artykuł 11

Wspólnota finansując programy, o których mowa w art. 1, działa zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

Artykuł 12

Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2.

Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Komitet ds. olejów i tłuszczów ustanowiony zgodnie z art. 37 rozporządzenia 136/66/EWG⁶ i komitety zarządzające ustanowione odpowiednimi artykułami pozostałych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych (dalej zwane „komitetami”).

2. W przypadku odwoływania się do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 oraz 7 decyzji 1999/468/WE.

Czas określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/KE ustala się jako jeden miesiąc.

3. Komitety przyjmują swoje regulaminy wewnętrzne.

---

⁶ Dz.U. L 172 z 30.9.1996, str. 3025. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999 (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7).

Artykuł 14

Co dwa lata, począwszy od 31 grudnia 2003 r., Komisja przesyła do Parlamentu Europejskiemu i Rady raport dotyczący stosowania niniejszego rozporządzenia, zajmując się w szczególności wybranymi programami i wykorzystaniem przydziałów finansowych oraz dołączając wszelkie stosowne propozycje.

Artykuł 15

1. Skreśla się następujące przepisy:
  - a) art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 136/1966 z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów⁶,
  - b) art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1308/1970 z dnia 29 czerwca 1970 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi⁷,
  - c) art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3763/1991 z dnia 16 grudnia 1991 r. wprowadzającego specyficzne środki w odniesieniu do niektórych produktów rolnych na rzecz zamorskich departamentów Francji⁸,
  - d) art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1332/1992 z dnia 18 maja 1992 r. wprowadzającego specjalne środki dla oliwek deserowych⁹,
  - e) art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1600/1992 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczącego specjalnych środków dla Wysp Azorskich i Madery w odniesieniu do niektórych produktów rolnych¹⁰,
  - f) art. 26 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/1992 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczącego specjalnych środków dla Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych¹¹,
  - g) art. 1 ust. 2 tiret drugie i art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) 399/1994 z dnia 21 lutego 1994 r. dotyczącego specjalnych środków dla suszonych winogron¹²,
  - h) art. 54 rozporządzenia Rady nr 2200/96/WE z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw¹³,

⁷ Dz.U. L 146 z 4.7.1970, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999.

⁸ Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2598/1995 (Dz.U. L 267 z 9.11.1995, str. 1).

⁹ Dz.U. L 145 z 27.5.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/1995 (Dz.U. L 123 z 3.6.1995, str. 4).

¹⁰ Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2348/1996 (Dz.U. nr L 320 z 11.12.1996, str. 1).

¹¹ Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2348/1996.

¹² Dz.U. L 54 z 25.2.1994, str. 3.

¹³ Dz.U. L 297 z 129.11.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) 1257/1999 (Dz.U. nr L

i) art. 35 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) NR 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczącego wspólnej organizacji rynku wina¹⁴.

2. W rozporządzeniu 399/94/WE skreśla się sformułowania „i promocja” oraz „lit. d) i lit. e)” odpowiednio z art. 1 i art. 2 ust. 2.

3. Tracą moc: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1195/1990 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie środków na rzecz wzrostu konsumpcji i wykorzystania jabłek¹⁵, (EWG) nr 1201/1990 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie środków na rzecz wzrostu konsumpcji owoców cytrusowych¹⁶, EWG nr 2067/1992 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie środków promocji i obrotu wołowiną i cielęciną¹⁷, (EWG) nr 2073/1992/ z 30 czerwca 1992 r. w sprawie promocji konsumpcji we Wspólnocie i rozwoju rynków mleka i przetworów mlecznych¹⁸, (EWG) nr 2275/1996 z dnia 22 listopada 1996 r. wprowadzające specyficzne środki dla żywych roślin i produktów ogrodniczych¹⁹, a także (EWG) nr 2071/1998 z dnia 28 września 1998 r. dotyczące środków upowszechnienia etykietowania wołowiny i cielęciny²⁰.

4. Przepisy, warunki oraz regulacje wyszczególnione w ust. 1 i 2 nadal stosują się do programów informacyjnych i promocyjnych, co do których decyzje zostały podjęte przed wejściem w życie rozporządzenia o zastosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Komisja przyjmie zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2 środki konieczne do ułatwienia przejścia od rozporządzeń, o których mowa w art. 15 do tych zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Ustaw Wspólnoty Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

---

160 z 26.6.1999, str. 80).

¹⁴Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1622/2000 (Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1.).

¹⁵Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 53.

¹⁶Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 65.

¹⁷Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 57.

¹⁸Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 67.

¹⁹Dz.U. L 308 z 29.11.1996, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999

²⁰Dz.U. L 265 z 30.9.1998, str. 2.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2000 r.

W imieniu Rady

J. GLAVANY

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 94/2002

z dnia 18 stycznia 2002 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania środków zmierzających do rozpowszechnienia informacji i promowania produktów rolnych oraz środków spożywczych na rynku wewnętrznym.
- 2) W interesie dobrego gospodarowania należy określić częstotliwość, z jaką powinny być sporządzane listy tematów i produktów objętych tymi środkami.
- 3) W celu wyeliminowania ryzyka zakłócenia konkurencji, należy sformułować wytyczne co do sposobu informowania o pochodzeniu produktów objętych kampaniami promocyjnymi i informacyjnymi.
- 4) W celu zapewnienia możliwie najszerzej konkurencji i swobodnego przepływu usług należy ustanowić procedurę prezentowania programów i wyboru organów wdrażających.
- 5) W celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnotowymi i skuteczności wdrażanych środków, w szczególności w świetle dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi², zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE³, należy ustanowić kryteria wybierania programów przez Państwa Członkowskie i ich kontroli przez Komisję.
- 6) W kontekście współpracy z Państwami Członkowskimi Komisja, niezwłocznie po skontrolowaniu programów, powinna zawiadamiać komitet zarządzający o zatwierdzonych programach i ich budżetach.
- 7) W celu zarządzania programami, które mają być wdrażane, należy ustanowić ogólne wytyczne dla kampanii. Kampanie powinny mieć charakter informacyjny, zgodnie z art.

---

¹ Dz.U. L 328 z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 285 z 29.10.2001, str. 1.

- 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000. Pierwotnie wytyczne te ustanowiono dla ograniczonej liczby kluczowych sektorów, ale bez stawiania przeszkód włączeniu innych sektorów lub tematów w późniejszym czasie. Należy jeszcze ustanowić wytyczne dla żywych roślin i produktów kwaciarskich.
- 8) W celu zapewnienia skuteczności środków wspólnotowych należy ustanowić kryteria preferencyjne przy wyborze programów, tak by optymalizować ich oddziaływanie.
  - 9) W przypadku programów obejmujących więcej niż jedno Państwo Członkowskie, należy ustanowić przepis dotyczący środków mających na celu zapewnienie współpracy uczestniczących Państw Członkowskich przy przedkładaniu i kontroli programów.
  - 10) Konsekwencje, które w stosownych przypadkach mogą obejmować także zmniejszenie finansowania przez Wspólnotę, należy określić w przypadkach, gdy odchodzi się od organizacji ze względu na brak częściowego finansowania ze strony Państwa Członkowskiego i nie stosuje się art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.
  - 11) Dla programów zarządzanych bezpośrednio przez Państwa Członkowskie należy określić kontrole przez nie przeprowadzane.
  - 12) W interesie dobrego gospodarowania finansami należy ustanowić szczegółowe przepisy finansowego udziału Wspólnoty. W szczególności należy ustanowić, że w przypadku programów wieloletnich całkowity udział finansowy Wspólnoty nie może przekroczyć 50% całkowitych kosztów.
  - 13) W umowach zawieranych między zainteresowanymi stronami i właściwymi władzami krajowymi, posługując się dostarczonymi przez Komisję, standardowymi formularzami kontraktów, należy w rozsądnym terminie wprowadzić różne uzgodnienia gwarantujące wypełnienie zaciągniętych zobowiązań.
  - 14) W celu należytego wykonania takich kontraktów, wykonawcy powinni wpłacać na rzecz właściwego organu zabezpieczenie finansowe w wysokości 15% udziału Wspólnoty. W tym samym celu powinno być wpłacane zabezpieczenie finansowe, tam gdzie wnioskuje się o wypłatę zaliczkową.
  - 15) Należy zdefiniować wymóg pierwotny w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85⁴, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1932/1999⁵.
  - 16) W związku z wymaganiami dotyczącymi gospodarowania budżetem należy ustanowić karę za niezłożenie lub zbyt późne złożenie wniosków o transze płatności i za nieterminową płatność Państw Członkowskich.
  - 17) W interesie dobrego zarządzania finansami i w celu wyeliminowania zagrożenia, że wypłaty zostaną zrealizowane w całości z udziału finansowego Wspólnoty, a nie pozostaną żadne należności do uregulowania, należy ustanowić przepis określający, że wypłaty zaliczkowe i transze nie mogą przekroczyć 80% udziału Wspólnoty. W tym samym celu wnioski o uregulowanie należności muszą dotrzeć do właściwych władz w określonym terminie.

---

⁴ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

⁵ Dz.U. L 240 z 10.9.1999, str. 11.

- 18) Państwa Członkowskie powinny monitorować wdrażanie środków objętych niniejszym rozporządzeniem a Komisja powinna być informowana na bieżąco o wynikach tego monitoringu. W interesie dobrego zarządzania finansami, należy ustanowić przepis o współpracy Państw Członkowskich, tam gdzie środki wdraża się w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym znajduje się siedziba właściwego organu podpisującego umowę.
- 19) Rozporządzenie (WE) nr 2826/2000 harmonizuje środki informowania i promocji produktów rolnych na rynku wewnętrznym i przedstawia je w tekście jednolitym. Tym samym należy także zharmonizować i uprościć szczegółowe przepisy wykonawcze dla różnych sektorów. W tym celu należy uchylić obowiązujące sektorowe przepisy wykonawcze i regulacje dotyczące promocji produktów rolnych.
- 20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wspólnego posiedzenia komitetów zarządzających ds. promocji produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 „program” oznacza spójny zestaw środków o zakresie wystarczającym, aby przyczynić się do lepszego informowania o danych produktach i ich sprzedaży.

Artykuł 2

1. Zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 wiadomości promocyjne i/lub informacyjne przekazywane konsumentom i innym grupom adresatów mają zawierać rzeczywiste cechy i/lub charakterystyki danego produktu.

2. Wszelkie odniesienia do pochodzenia produktów są wtórne w stosunku do głównej wiadomości kampanii. Niemniej jednak pochodzenie produktu można wskazać w przypadku oznakowania zgodnego z przepisami wspólnotowymi lub gdy jest to cecha typowego produktu potrzebna do zilustrowania kampanii promocyjnej lub informacyjnej.

Artykuł 3

Listy tematów i produktów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 są opracowywane co dwa lata w terminie najpóźniej do 31 marca. Początkowe listy zawiera załącznik I do niniejszego rozporządzenia.

Właściwe władze krajowe do stosowania niniejszego rozporządzenia wymienione są w załączniku II.

Artykuł 4

Programy, o których mowa w art. 1, są wdrażane przez okres przynajmniej jednego roku, ale nie dłużej niż przez trzy lata, licząc od daty nabrania mocy przez stosowną umowę.

Artykuł 5

1. Mając na względzie wdrożenie środków zawartych w programach, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, wspólnotowe federacje handlowe lub organizacje międzybranżowe, które są reprezentatywne dla odpowiedniego sektora(ów) prezentują programy w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert wysunięte przez zainteresowane Państwa Członkowskie najpóźniej do 15 marca za pierwszym razem i do 15 czerwca w późniejszych przypadkach. Takie programy muszą być zgodne z wytycznymi wymienionymi w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 i specyfikacjami określającym kryteria wyłączenia, selekcji i przyznania rozpowszechnionymi w tym celu przez uczestniczące Państwa Członkowskie.

Początkowe wytyczne zawiera załącznik III do niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zagwarantowania, że w przypadku kontraktów dotyczących ich państwa władze zawierające kontrakty wykonują dyrektywę 92/50/EWG.

3. W przypadku planowania programu informacyjnego i/lub promocyjnego obejmującego więcej niż jedno Państwo Członkowskie, uczestniczące Państwa Członkowskie współpracują w celu opracowania zgodnych specyfikacji i zaproszeń do składania ofert.

4. W odpowiedzi na takie zaproszenia do składania ofert organizacje określone w ust. 1 opracowują programy informacyjne i promocyjne we współpracy z organem lub organami wdrażającymi wybranymi w konkurencyjnej procedurze posługując się odpowiednimi środkami zatwierdzonymi przez uczestniczące Państwo Członkowskie.

5. W przypadku programów obejmujących więcej niż jedno Państwo Członkowskie, uczestniczące Państwa Członkowskie współpracują przy wyborze programów i zobowiązują się do wniesienia swojego wkładu finansowego, zgodnie z art. 9 ust. 2.

Artykuł 6

W przypadkach gdy Państwo Członkowskie nie wnosi udziału finansowego i art. 9 ust. 3 rozporządzenia WE nr 2826/2000 nie stosuje się, federacja handlowa lub organizacja międzybranżowa tego Państwa Członkowskiego jest wykluczona z programu.

Artykuł 7

1. Najpóźniej do 31 sierpnia każdego roku, a za pierwszym razem najpóźniej do 15 maja, Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji tymczasową listę programów i wybranych przez siebie organów wdrażających oraz kopię każdego programu. W przypadku programów obejmujących więcej niż jedno Państwo Członkowskie informacje takie przekazują zgodnie uczestniczące Państwa Członkowskie.

2. W przypadku gdy okaże się, że program nie jest zgodny z wspólnotowymi przepisami lub wytycznymi wymienionymi w załączniku III, Komisja zawiadamia zainteresowane Państwo(a) Członkowskie w terminie 60 dni kalendarzowych od otrzymania tymczasowej listy, na której znajduje się program niekwalifikujący się w całości lub części.

3. Po weryfikacji programów Komisja zawiadamia zainteresowane komitety zarządzające, określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, o wybranych programach i ich budżetach najpóźniej do 31 lipca za pierwszym razem i najpóźniej do 15 listopada w późniejszych przypadkach.

4. Składające oferty federacje handlowe lub organizacje międzybranżowe odpowiadają za należyte wdrożenie wybranych programów.

Artykuł 8

Tam gdzie stosuje się art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, tymczasową listę programów przekazuje się Komisji najpóźniej do 15 czerwca za pierwszym razem i do 30 września w późniejszych przypadkach. Zainteresowane komitety zarządzające zostaną zawiadomione za pierwszym razem najpóźniej do 15 września i najpóźniej do 15 grudnia w późniejszych przypadkach.

Artykuł 9

1. Udział finansowy Wspólnoty w środkach określony w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 wynosi maksymalnie:

- a) 50% rzeczywistych kosztów środków w przypadku programów trwających jeden rok;
- b) 60% rzeczywistych kosztów środków w pierwszym i 40% w drugim roku w przypadku programów trwających dwa lata, z tym że łączny udział Wspólnoty nie przekroczy 50% całego kosztu programu;
- c) 60% rzeczywistych kosztów środków w pierwszym, 50% w drugim i 40% w trzecim roku w przypadku programów trwających trzy lata, z tym że łączny udział Wspólnoty nie przekroczy 50% całego kosztu programu.

Udział finansowy jest wypłacany Państwu Członkowskim, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.

2. Wkłady finansowe Państw Członkowskich w środkach, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 wynosi do 20% rzeczywistego kosztu środków. Gdy w finansowaniu bierze udział kilka Państw Członkowskich, udział wpłacany przez każde z tych państw jest proporcjonalny do udziału finansowego składającej propozycję organizacji założonej na terytorium tego państwa.

Artykuł 10

1. Po sporządzeniu określonej w trzecim akapicie art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 ostatecznej listy programów wybranych przez Państwa Członkowskie, informują one zainteresowane organizacje o tym czy ich wnioski zostały przyjęte. Państwa Członkowskie zawierają kontrakty z wybranymi organizacjami w ciągu następnych 30 dni kalendarzowych. Po tym terminie nie wolno zawierać żadnych kontraktów bez uprzedniego zezwolenia Komisji.

2. Państwa Członkowskie używają dostarczanych przez Komisję standardowych formularzy umowy.

3. Oba stronom nie wolno zawierać kontraktów dopóki w celu prawidłowego wykonania nie zostanie wpłacone zabezpieczenie finansowe w wysokości 15% maksymalnego rocznego udziału finansowego Wspólnoty i zainteresowanego Państwa Członkowskiego (w celu przestrzegania warunków umowy). Zabezpieczenia wpłaca się zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Jednakże jeżeli wykonawcą jest instytucja podlegająca prawu publicznemu lub działająca pod nadzorem takiej instytucji, właściwy organ Państwa Członkowskiego może przyjąć od instytucji nadzorującej pisemną gwarancję, na kwotę równą udziałowi procentowemu określone w pierwszym akapicie, z zastrzeżeniem, że instytucja nadzorująca zobowiązuje się do zapewnienia:

- należytego wywiązania się z przyjętych zobowiązań, i
- należytego wykorzystania przyjętych kwot do wywiązania się z przyjętych zobowiązań.

Potwierdzenie wniesienia zabezpieczenia finansowego wykonania musi dotrzeć do Państwa Członkowskiego w terminie ustanowionym w ust. 1.

Zabezpieczenia finansowe są znoszone w terminie i na warunkach ustanowionych w art. 12 niniejszego rozporządzenia w celu wypłaty salda.

4. Wymogiem pierwotnym, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, jest wdrożenie środków objętych umową.

5. Państwo Członkowskie niezwłocznie wysyła do Komisji egzemplarz umowy i potwierdzenie wniesienia zabezpieczenia. Państwo Członkowskie wysyła także egzemplarz umowy zawartej między wybraną organizacją a organem wdrażającym.

Druga umowa zawiera postanowienie, że organ wdrażający musi podporządkować się kontrolom określonym w art. 13.

Artykuł 11

1. W terminie 30 dni kalendarzowych po podpisaniu umowy wykonawca może złożyć wnioski o wypłatę zaliczki przez uczestniczące Państwo Członkowskie, razem z zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 3. Po tym terminie wniosków o zaliczki składać nie można.

Zaliczka nie może być wyższa niż 30% rocznego udziału Wspólnoty i uczestniczącego Państwa Członkowskiego.

2. Państwo Członkowskie wypłaca zaliczkę w terminie 30 dni kalendarzowych od złożenia wniosku o jej wypłatę. W przypadku zwłoki stosuje się art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 296/96⁶.

---

⁶ Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 5.

3. Warunkiem wypłaty zaliczki jest złożenie przez wykonawcę zabezpieczenia w wysokości 110% zaliczki na rzecz Państwa Członkowskiego, zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Jednakże jeżeli wykonawcą jest instytucja podlegająca prawu publicznemu lub działająca pod nadzorem takiej instytucji, właściwy organ Państwa Członkowskiego może przyjąć od instytucji nadzorującej pisemną gwarancję na kwotę równą udziałowi procentowemu określone w pierwszym akapicie, z zastrzeżeniem, że instytucja nadzorująca zobowiązuje się do zapłacenia kwoty zabezpieczenia, jeżeli nie ma umocowania do wypłaconej zaliczki.

Artykuł 12

1. Wnioski o wypłaty częściowe udziałów Wspólnoty i Państwa Członkowskiego należy składać przed końcem miesiąca kalendarzowego po miesiącu, w którym upływa każdy trzymiesięczny okres obliczany od daty podpisania umowy. Takie wnioski obejmują wydatki poniesione w danym kwartale i załącza się do nich zbiorcze zestawienie finansowe, stosowne związane dokumenty i częściowe sprawozdanie z wdrożenia umowy. W przypadku gdy w danym kwartale nie było wydatków należy złożyć informujące o tym zestawienie w tym samym terminie jak w przypadku wniosków o wypłaty częściowe.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej w sytuacji złożenia wniosku o wypłatę częściową i odnośnych dokumentów po terminie, płatność jest zmniejszana o 3% za każdy cały miesiąc spóźnienia.

Wypłaty częściowe i zaliczka, o których mowa w art. 11 ust. 1, zsumowane razem nie mogą przekroczyć 80% całego rocznego udziału finansowego Wspólnoty i uczestniczących Państw Członkowskich. Po osiągnięciu tego progu wnioski o wypłaty częściowe nie mogą być składane.

2. Wnioski o wypłatę salda należy składać w ciągu czterech miesięcy po zakończeniu rocznych środków objętych umową.

Aby wniosek był uznany za prawidłowo złożony należy do niego dołączyć:

- a) zbiorcze zestawienie finansowe wykazujące całość wydatków zaplanowanych i poniesionych oraz wszystkie stosowne dokumenty towarzyszące dotyczące wydatków;
- b) zestawienie wykonanych prac (sprawozdanie z działalności);
- c) sprawozdanie wewnętrzne sporządzone przez wykonawcę zawierające ocenę uzyskanych wyników według stanu na dzień sporządzenia oraz określające, jaki użytek można zrobić z tych wyników.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej powodującej, że wniosek o wypłatę salda zostanie złożony po terminie, saldo jest pomniejszane o 3% za każdy miesiąc spóźnienia (złożenia wniosku).

3. Saldo nie zostanie wypłacone dopóki dokumenty określone w ust. 2 nie zostaną sprawdzone.

Jeżeli wymóg pierwotny, określony w art. 10 ust. 4, nie jest w pełni spełniony, saldo jest proporcjonalnie zmniejszane.

4. Zabezpieczenie określone w art. 11 ust. 3 zostaje zwolnione pod warunkiem ostatecznego rozliczenia wypłaconej zaliczki.

5. Państwa Członkowskie wykonują płatności, o których mowa w poprzednich ustępach w terminie 60 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o wypłatę. Z tym jednak, że okres ten może zostać przerwany w każdym momencie w ciągu 60 dni po pierwszym zarejestrowaniu wniosku o wypłatę, jako otrzymanego poprzez zawiadomienie wykonawcy, że wniosek nie jest zaakceptowany albo z uwagi na to, że kwota nie kwalifikuje się lub nie załączono dokumentów towarzyszących wymaganych dla wszystkich dodatkowych wniosków albo Państwo Członkowskie widzi potrzebę uzyskania dalszych informacji lub przeprowadzenia dalszych kontroli. Termin płatności zaczyna biec ponownie od daty otrzymania żądanych informacji, które muszą być przekazane w terminie 30 dni kalendarzowych. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, w przypadku wykonania powyższych płatności po terminie, kwotę zwracaną Państwu Członkowskiemu obniża się, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 296/96.

6. Kaucja zabezpieczająca wykonanie, określona w art. 10 ust. 3, musi pozostać ważna aż do wypłacenia salda, a na jej zwrot zezwala właściwy organ wystawiając pismo w sprawie zwrotu zabezpieczenia.

7. W terminie 30 dni kalendarzowych po otrzymaniu Państwo Członkowskie wysyła do Komisji:

- kwartalne sprawozdania z wdrażania umowy,
- zestawienia określone w ust. 2 lit. a) i b),
- wewnętrzne sprawozdanie oceniające.

8. Po wypłaceniu salda Państwo Członkowskie wysyła do Komisji zestawienie finansowe z wyszczególnieniem wydatków poniesionych w ramach umowy.

Państwo Członkowskie również zaświadcza, że w świetle przeprowadzonych kontroli, wszystkie wydatki można uznać za kwalifikujące się zgodnie z warunkami umowy.

9. Zabezpieczenia, które przepadły oraz nałożone kary potrąca się z wydatków częściowo finansowanych przez Wspólnotę i zgłasza do Sekcji Gwarancji EFOGR.

Artykuł 13

1. W szczególności przeprowadzając kontrole techniczne, administracyjne i księgowe w siedzibie wykonawcy i organu wdrażającego Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu sprawdzenia czy:

- a) dostarczane informacje i dokumenty towarzyszące są dokładne, i

b) czy wypełniono wszystkie zobowiązania ustalone w umowie.

Z zastrzeżeniem rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91⁷, Państwa Członkowskie zawiadamiają Komisję przy pierwszej okazji o wszelkich nieprawidłowościach wykrytych w czasie kontroli.

2. Uczestniczące Państwo Członkowskie ustala najbardziej odpowiedni sposób kontroli środków objętych niniejszym rozporządzeniem i zawiadamia o tym Komisję.

3. W przypadku programów, w których uczestniczy więcej niż jedno Państwo Członkowskie, uczestniczące Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu skoordynowania swoich kontroli i zawiadamiają o tym Komisję.

4. W każdym czasie Komisja może wziąć udział w weryfikacjach i kontrolach, o których mowa w ust. 2 i 3. W tym celu właściwe władze Państw Członkowskich zawiadamiają odpowiednio wcześniej o planowanych weryfikacjach i kontrolach.

Komisja może także przeprowadzić dodatkowe kontrole, jeżeli uzna je za niezbędne.

Artykuł 14

1. W przypadku dokonania nienależnej wypłaty beneficjent zwróci odpowiednie kwoty wraz z odsetkami obliczonymi na podstawie czasu, który upłynął między wypłatą a zwrotem przez beneficjenta.

Odsetki oblicza się według stopy procentowej, jaką stosuje Europejski Bank Centralny w swoich operacjach w euro w dniu dokonania nienależnej wypłaty, publikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, plus trzy punkty procentowe.

2. Odzyskane kwoty razem ze stosownymi odsetkami wpłaca się wypłacającym agencjom lub służbom i odlicza je od wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej proporcjonalnie do udziału finansowego Wspólnoty.

Artykuł 15

Art. 10, 11, 12, 13 i 14 stosuje się także do programów prezentowanych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.

Kontrakty dla tych programów zawierają uczestniczące Państwa Członkowskie i wybrane organizacje wdrażające.

Artykuł 16

1. Skreśla się następujące artykuły:

a) art. 13, 14, 15, 16 i 17 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2159/89 z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania specjalnych środków w

---

⁷ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

odniesieniu do orzechów oraz chleba świętojańskiego przewidzianych w tytule IIa rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72⁸;

- b) art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1905/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 399/94 dotyczącego szczególnych środków w odniesieniu do suszonych winogron⁹.

2. Następujące rozporządzenia tracą moc:

- a) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1348/81 z dnia 20 maja 1981 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1970/80 ustanawiającego ogólne zasady wdrażania kampanii promocyjnych oliwy z oliwek w krajach Wspólnoty¹⁰;
- b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1164/89 z dnia 28 kwietnia 1989 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące pomocy dla lnu włóknistego i konopi¹¹;
- c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2282/90 z dnia 31 lipca 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady zwiększenia spożycia i wykorzystania jabłek oraz spożycia owoców cytrusowych¹²;
- d) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3601/92 z dnia 14 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania specjalnych środków dla oliwek konsumpcyjnych¹³;
- e) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1318/93 z dnia 28 maja 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) 2067/92 w sprawie środków promocji i marketingu wysokiej jakości wołowiny i cielęciny¹⁴;
- f) rozporządzenie Komisji (WE) nr 890/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie organizacji środków reklamowych związanych ze wspólnotowym systemem etykietowania wołowiny i cielęciny¹⁵;
- g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 3582/93 z dnia 21 grudnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2073/92 w sprawie zwiększania spożycia mleka i przetworów mlecznych we Wspólnocie i rozszerzania rynków tych produktów¹⁶;
- h) rozporządzenie Komisji (WE) nr 803/98 z dnia 16 kwietnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady na rok 1998 stosowania rozporządzenia Rady (UE) nr 2275/96 wprowadzającego specjalne środki dla żywych roślin i produktów kwiaciarskich¹⁷.

---

⁸ Dz.U. L 207 z 19.7.1989, str. 19.

⁹ Dz.U. L 194 z 29.7.1994, str. 21.

¹⁰ Dz.U. L 134 z 21.5.1981, str. 17.

¹¹ Dz.U. L 121 z 29.4.1989, str. 4.

¹² Dz.U. L 205 z 3.8.1990, str. 8.

¹³ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 17.

¹⁴ Dz.U. L 132 z 29.5.1993, str. 83.

¹⁵ Dz.U. L 113 z 30.4.1999, str. 5.

¹⁶ Dz.U. L 326 z 28.12.1993, str. 23.

¹⁷ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, str. 5.

3. Rozporządzenia wymienione w ust. 2 nadal obowiązują w odniesieniu do programów informacyjnych i promocyjnych zatwierdzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

- a) **Lista tematów, dla których można stosować środki informacyjne i/lub promocyjne**
- Informacje o chronionym oznaczeniu pochodzenia (PDO), chronionym oznaczeniu geograficznym (PGI), tradycyjnej gwarantowanej specjalności (TSG) i symbole graficzne ustanowione w prawodawstwie rolnym.
  - Informacje o rolnictwie ekologicznym.
  - Informacje o systemach produkcji rolnej, które gwarantują możliwość prześledzenia historii produktu i o etykietowaniu takich produktów.
  - Informacje o jakości i bezpieczeństwie żywności oraz właściwościach odżywczych i zdrowotnych.
- b) **Lista produktów, które mogą być objęte kampaniami**
- Przetwory mleczne.
  - Wina markowe produkowane w określonych regionach, wina stołowe z oznaczeniem geograficznym.
  - Świeże owoce i warzywa.
  - Przetworzone owoce i warzywa.
  - Żywe rośliny i produkty kwaciarskie.

ZAŁĄCZNIK II

Lista właściwych organów w Państwach Członkowskich

(do zarządzania rozporządzeniami (WE) nr 2702/1999 i 2826/2000)

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
Belgia	<p>B.I.R.B. Rue de Traves B- 1040 Bruxelles</p> <p>Vlaamse Gemeenschap: Administratie Land- en Tuinbouw (ALT) (dhr. J. Van Liefferinge) Directeur-generaal Leuvenseplein 4 B-1000 Brussel</p> <p>Région wallonne: Agence Wallonne de l'Exportation (AWEX) (M. Ph. Suinen) Directeur général Place Saintelette 2 B-1080 Bruxelles</p>	<p>Tel. (32-02) 2872411 Fax (32-02) 230 25 33 e-mail</p> <p>Tel. (32-02) 5536340 Fax (32-02) 55363 50 email jules.vanliefferinge@ewbl.vlaanderen.be</p> <p>Tel. (32-02) 421 82 11 Fax (32-02) 421 87 87 email mail@awex.wallonie.be</p>
Dania	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv EU-Koordinationskontoret (Thor Lind Haugstrup) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv, Interventionskontoret (Carsten Andersen) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V</p>	<p>Tel. (45) 33 95 83 83 Fax (45) 33 95 80 21 e-mail hau@dffe.dk</p> <p>Tel. (45) 33 95 80 00/33 95 88 04 Fax (45) 33 95 80 34 e-mail dffe@dffe.dk/caea@dffe.dk</p>
Niemcy	<p>Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE) D-60631 Frankfurt/Main Referat 322 pflanzliche Erzeugnisse</p> <p>Referat 411 tierische Erzeugnisse</p>	<p>Tel. Fax e-mail www.dainet.de/ble/</p> <p>Tel. (069) 15 64335 Fax (069) 15 64940 e-mail</p> <p>Tel. (069) 15 64862/756 Fax (069) 15 64791 e-mail</p>

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
Grecja	Ministry of Agriculture Direction of Agricultural Extenses Acharnon Street 5 GR-10176 Athens	Tel. 00 30 10 5247044 Fax 00 3010 5248022 e-mail direfarm@minagric.gr
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) Subsecretaría — Dirección General de Alimentación (Don Juan García Butrague_o) Paseo Infanta Isabel 1, E-28014 Madrid	Tél.: (34-91) 347 50 91 Fax: (34-91) 347 51 68 e-mail:
Francja	Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (OFIVAL) (M. Geudar-Delahaye) 80, avenue des terroirs de Francja F-75607 Paris Cedex 12 Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (ONILAIT) (Mme Boulengier) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15 Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) (M. Laneret) 164, rue de Javel F-75739 Paris Cedex 15 Office national interprofessionnel des vins (ONIVINS) (M. Dairien) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER) (M. Merckelbagh) 11, rue de Sébastopol F-75001 Paris Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) Office national interprofessionnel des oléagineux, protéagineux et cultures textiles (ONIOL) (M. Drege) 21, avenue Bosquet F-75015 Paris	Tel. 33 1 44 68 50 00 Fax 33 1 44 68 52 33 e-mail Tel. 33 1 73 00 50 00 Fax 33 1 73 00 50 50 e-mail Tel. 33 1 4425 36 36 Fax 33 1 4425 31 69 e-mail Tel. 33 1 42 86 32 00 Fax 33 1 40 1506 96 e-mail Tel. 33 1 530096 96 Fax 33 1 530096 99 e-mail Tel. 33 1 44182000 Fax 33 1 45 51 9099 e-mail

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
	<p>Institut national des appellations d'origines (INAO) (M. Bernard) 138, Champs-Élysées F-75008 Paris</p> <p>Fonds d'intervention et de régulation du marché du sucre (FIRS) (Mme Ulmann) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris</p> <p>Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM) (M. Lefevre) 31, quai de Grenelle, Tour Mercure 1 F-75738 Paris Cedex 15</p> <p>Office national interprofessionnel des plantes à parfum, aromatiques et médicinales (ONIPPAM) (M. De Laurens) 25, rue du Maréchal Foch F-04130 Voix</p>	<p>Tel. 33 1 53898000 Fax 33 1 42 25 57 97 e-mail</p> <p>Tel. 33 1 56 79 46 00 Fax 33 1 56 79 46 50 e-mail</p> <p>Tel. 33 1 53 95 41 70 Fax 33 1 53 95 41 95 e-mail</p> <p>Tel. 33492 79 3446 Fax 33 4 92 79 33 22 e-mail</p>
Irlandia	<p>Department of Agriculture, Food and Rural Development (Ms Maura Nolan) Kildare Street Dublin 2</p>	<p>Tel. (353-1) 6072000/6072653 Fax (353-1) 661 62 63 e-mail maura.nolan@daff.irlgov.ie</p>
Włochy	<p>AGFA Dr. Alberto Migliorini Direzione Organismo Pagatore Via Palestre, 81 1-00185 Roma</p>	<p>Tel. (39-06) 49 49 91 Fax (39-06) 445 39 40 e-mail aimauo01@tin.it</p>
Luksemburg	<p>Administration des services techniques de l'Agriculture 16, route d'Esch, boîte postale 1904 L-1019 Luksemburg</p>	<p>Tel. 45 71 72215 Fax 45 71 72 341 e-mail www.asta.etat.lu asta.asta@asta.etat.lu</p>
Niderlandy	<p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Directie I.Z.; desk P.P. Postbus 20401 2500 EK Den Haag Nederland</p> <p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Agentschap LASER T.a.v. ir. M.A. Romeyn-van Zwieten Regio Zuid-West Postbus 1191 3300 BD Dordrecht Nederland</p>	<p>Tel. (31-70) 378 68 68 Fax (31-70) 378 61 05 e-mail p.j.buiter@iz.agro.nl</p> <p>Tel. (31-78) 639 53 95 Fax (31-78) 639 53 94 e-mail m-a.romeyn@laser.agro.nl</p>

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
Austria	Agrarmarkt Austria Dresdner Straße 70 A-1200 Wien Wein: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft Stubering 12 A-1010 Wien	Tel. (43-1) 33 151-0 Fax (43-1) 33 151-297 e-mail www.ama.at Tel. (43-1) 711 00-0 Fax (43-1) 711 00-2901 e-mail
Portugalia	Ministério da Agricultura (GPP AA) Rua padre António Vieira, n° 1 P-1099-073 Lisboa	Tel. (351) 21 381 93 36 Fax (351) 21 381 9322 e-mail anacastro@GPPAA.min-agricultura.pt
Finlandia	Ministry of Agriculture and Forestry Oddział Interwencyjny (SIRVIO Tapani) PO Box 30 FIN-00023 GOVERNMENT	Tel. (358-9) 16027 54 Fax (358-9) 1609790 e-mail petri.koskela@mmm.fi
Szwecja	Swedish Board of Agriculture S-55182 Jönköping	Tel. (46-36) 15 5000, 15 58 58 Fax (46-36) 71 95 11 e-mail jordbruksverket@sjv.se Maria.nyquist@sjv.se
Zjednoczone Królestwo	Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (MAFF) International Relations and Export Promotion Division (Jill Russell) Whitehall Place (East Block) London SW1A 2 HH	Tel. (44-207) 270 1904 Fax (44-207) 270 84 94 e-mail j.russell@irep.maff.gsi.gov.uk

ZAŁĄCZNIK III

WYTYCZNE DLA PROMOCJI NA RYNKU WEWNĘTRZNYM

Informacje o wspólnotowym systemie chronionego oznaczenia pochodzenia (PDO), chronionego oznaczenia geograficznego (PGI) i tradycyjnych gwarantowanych specjalnościach (TSG) oraz ich odpowiednich znakach graficznych

1. PRZEDŁĄD SYTUACJI

Wspólnotowa kampania informacyjna w latach 1996-98 była pierwszym krokiem w kierunku upowszechnienia istnienia, znaczenia i korzyści z dwóch wspólnotowych systemów ochrony artykułów rolnych i środków spożywczych o swoistych cechach i podwyższenia wartości handlowej tych artykułów.

Pierwszym narzucającym się wnioskiem z tych kampanii jest, że świadomość tych oznakowań, które obecnie ma około 562 produktów Wspólnoty, należy poprawiać poprzez kontynuowanie stosowania środka mającego na celu upowszechnienie znaczenia i korzyści. Informacją obejmie się także znaki graficzne tworzone w tym celu, w szczególności znaki graficzne dla PDO i PGI stworzone w 1998 r.

2. CELE

- Zachęcenie producentów/przetwórców do używania tych wysokiej jakości systemów.
- Pobudzanie popytu na produkty objęte kampaniami poprzez informowanie konsumentów i dystrybutorów o istnieniu, znaczeniu i korzyści z wysokiej jakości systemów i ich znaków graficznych, warunkach przyznawania oznakowania i stosownych inspekcjach i kontrolach.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Producenci i przetwórcy.
- Dystrybutorzy (supermarkety, hurtownicy, kupcy detaliczni, restauracje).
- Konsumenty.
- Kształtujący opinię publiczną.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkt ma swoiste właściwości związane z jego geograficznym pochodzeniem (PDO/PGI).
- Produkt ma swoiste właściwości związane z jego szczególną, tradycyjną metodą produkcji, bez względu na to gdzie został wyprodukowany (TSG).

- Aspekty jakościowe (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, możliwość prześledzenia historii produktu).
- Różnorodność, bogactwo i aromat produktów.
- Przedstawianie niektórych produktów PGI, PDO lub TSG jako przykładów pomyślnego, handlowego wzbogacenia środków spożywczych o specjalne właściwości.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne (strona internetowa).
- Kontakty rzeczników z mediami (prasa specjalistyczna, kobieca i kulinarna).
- Kontakty ze stowarzyszeniami konsumentkami.
- Informacja w punkcie sprzedaży.
- Media audio-wizualne.
- Dokumenty pisane (ulotki, broszury, itp.).
- Uczestnictwo w targach i wystawach.
- Reklamy w prasie specjalistycznej.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

24-36 miesięcy, z adresatami określonymi dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

4 mln EUR

Informacje o znaku graficznym dla najbardziej odległych regionów

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Zewnętrzne badanie oceniające pokazuje, że przeprowadzona w latach 1998-99 wspólnotowa kampania informacyjna znaku graficznego (emblematu) dla najbardziej odległych regionów spotkała się z dużym zainteresowaniem części podmiotów działających w tym sektorze.

W jej wyniku niektórzy producenci i przetwórcy dążyli do zatwierdzenia ich wysokiej jakości produktów po to, by mogli używać znaku graficznego.

Pierwszym narzucającym się wnioskiem z tej kampanii jest, że nadszedł już czas, by wzmocnić świadomość znaku graficznego w różnych grupach odbiorców poprzez kontynuację stosowania środków nastawionych na informowanie o znaczeniu i korzyściach płynących ze znaku graficznego.

2. CELE

- Upowszechnianie istnienia, znaczenia i korzyści płynących ze znaku graficznego.
- Zachęcanie producentów i przetwórców w odpowiednich regionach do używania znaku graficznego.
- Podniesienie świadomości znaku graficznego wśród dystrybutorów i konsumentów.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Lokalni producenci i przetwórcy.
- Dystrybutorzy i konsumenci.
- Kształtujący opinię publiczną.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkt jest typowy i naturalny.
- Pochodzi z regionu Wspólnoty.
- Jakość (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, metoda produkcji, powiązanie z pochodzeniem).
- Egzotyczny charakter produktu.
- Zróżnicowane źródła zaopatrzenia, włącznie z pozasezonowymi.
- Możliwość odtworzenia historii produktu.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanaly elektroniczne (strona internetowa, itp.).
- Telefoniczna linia informacyjna.
- Kontakty rzeczników z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca, prasa kulinarna).
- Pokazy w punktach sprzedaży, na targach i wystawach, itp.
- Kontakty z lekarzami i dietetykami.
- Inne kanały (ulotki, broszury, przepisy kulinarne, itp.).
- Media audio-wizualne.
- Ogłoszenia w prasie specjalistycznej i lokalnej.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

24-36 miesięcy, z celami określonymi dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

3 mln EUR

Produkcja ekologiczna

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Spożycie produktów rolnych wyprodukowanych metodami ekologicznymi jest szczególnie popularne w populacjach miejskich, ale jego rozwój nadal pozostaje w tyle w porównaniu ze spożyciem produktów wyprodukowanych metodami tradycyjnymi.

2. CELE

- Szerokie upowszechnienie znajomości wspólnotowych przepisów regulujących ekologiczne metody produkcji, przeprowadzanie kontroli i używanie wspólnotowego znaku graficznego.
- Zachęcenie do konsumpcji produktów rolnictwa ekologicznego.
- Poszerzenie wiedzy konsumentów o rolnictwie ekologicznym i jego produktach.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Gospodarstwa domowe (rodzice w przedziale wieku między 20 a 50 lat).
- Podmioty działające w sektorze (w celu uświadomienia im istnienia wspólnotowego znaku graficznego i zainteresowania używaniem tego znaku).

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkty ekologiczne są produktami naturalnymi, dostosowanymi do współczesnego trybu codziennego życia a ich spożywanie jest przyjemnością. Uzyskuje się je stosując metody uprawy dbające o środowisko naturalne. Wytwarzanie podlega ścisłym przepisom, a produkty są kontrolowane pod względem zgodności przez niezależne organy i władze publiczne.
- Przesłania muszą być dobrze przemyślane i pozytywne oraz muszą uwzględniać swoiste modele konsumpcji różnych grup adresatów.
- Wspólnotowy znak graficzny jest symbolem produktów ekologicznych, które spełniają ostre kryteria produkcyjne i przeszły przez surową inspekcję.

Informację o wspólnotowym znaku graficznym można uzupełnić informacją o zbiorowych znakach graficznych wprowadzonych w Państwach Członkowskich, z zastrzeżeniem, że ich specyfikacje spełniają ostrzejsze wymagania niż ustanowione dla wspólnotowego znaku graficznego.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Strona internetowa.
- Telefoniczna linia informacyjna.

- Kontakty z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca).
- Kontakty z lekarzami i dietetykami.
- Kontakty z nauczycielami.
- Inne kanały (ulotki, broszury, itp.).
- Media wizualne (kino, wyspecjalizowane kanały telewizyjne).
- Reklamy radiowe.
- Ogłoszenia w prasie specjalistycznej (dla kobiet i dla starszych).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z priorytetem dla programów wieloletnich, w których cele są wyznaczone dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

6 mln EUR

Mleko i przetwory mleczne

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Obserwuje się spadek konsumpcji mleka spożywczego, w szczególności w głównych krajach konsumenckich, spowodowane jest to głównie konkurencją ze strony napojów bezalkoholowych przeznaczonych dla młodych ludzi. Wzrosło natomiast ogólne spożycie przetworów mlecznych wyrażone w ilościach mleka.

2. CELE

- Zwiększenie konsumpcji mleka spożywczego.
- Konsolidacja spożycia przetworów mlecznych.
- Pobudzenie spożycia przez młodych ludzi.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Dzieci i młodzież, szczególnie dziewczęta w wieku 8 do 13 lat.
- Młode kobiety i matki w wieku 20 do 40 lat.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Mleko i przetwory mleczne są zdrowymi, naturalnymi, wysokoenergetycznymi produktami dostosowanymi do współczesnego życia a ich spożywanie jest przyjemnością.
- Przesłania muszą być pozytywne i uwzględniać swoisty charakter spożycia na różnych rynkach.
- Trzeba zapewnić ciągłość głównych przesłań w czasie całego programu w celu przekonania konsumentów do korzyści płynących z regularnego spożycia tych produktów.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne.
- Telefoniczna linia informacyjna.
- Kontakty z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca, prasa młodzieżowa).
- Kontakty z lekarzami i dietetykami.
- Kontakty z nauczycielami.
- Inne kanały (ulotki i broszury, gry dla dzieci, itp.).

- Pokazy w punktach sprzedaży.
- Media wizualne (kino, wyspecjalizowane kanały telewizyjne).
- Reklama radiowa.
- Ogłoszenia w prasie specjalistycznej (dla młodych ludzi i kobiet).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z priorytetem dla programów wieloletnich, w których cele są wyznaczone dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

6 mln EUR

Wino

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Produkcja wina jest wystarczająca, ale spożycie nie zmienia się, a dla niektórych typów win nawet spada, zaś dostawy z państw trzecich rosną.

2. CELE

Informowanie konsumentów o wyborze, jakości i warunkach produkcji europejskich win i wynikach badań naukowych.

3. GŁÓWNI ADRESACI

Konsumenci w wieku 20 do 40 lat.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Legislacja wspólnotowa ściśle reguluje produkcję, wskaźniki jakości, etykietowanie i wprowadzanie do obrotu, gwarantując konsumentom w ten sposób jakość i możliwość odtworzenia historii oferowanego wina.
- Przyciągnięcie klientów poprzez możliwość wyboru z bardzo szerokiej oferty europejskich win pochodzących z różnych miejsc.
- Zdrowe skutki umiarkowanego spożycia wina.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Środki informacyjne i środki PR.
- Szkolenie dystrybutorów i dostawców środków spożywczych.
- Kontakty z mediami oraz prasą fachową i specjalistyczną.
- Inne kanały (strona internetowa, ulotki i broszury) pomagające konsumentom przy wyborze i tworzenie sposobności spożywania na imprezach rodzinnych.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z priorytetem dla programów wieloletnich, w których cele są wyznaczone dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

6 mln EUR

Świeże owoce i warzywa

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Sektor ten charakteryzuje strukturalne niezrównoważenie rynku, zwłaszcza w przypadku określonych produktów, niezależnie od zastosowanych dla nich środków promocji.

Istnieje znaczący brak zainteresowania wśród konsumentów w wieku poniżej 35 lat, który jest jeszcze silniejszy wśród populacji w wieku szkolnym. Nie sprzyja to stosowaniu zrównoważonej diety.

2. CELE

Celem jest przywrócenie produktom wizerunku „świeżych” i „naturalnych” oraz obniżenie przeciętnego wieku konsumenta, głównie poprzez zachęcanie młodych ludzi do spożywania tych produktów.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Młode gospodarstwa domowe w wieku poniżej 35 lat.
- Dzieci i młodzież szkolna.
- Masowi dostawcy środków spożywczych i stołówki szkolne.
- Lekarze i dietetycy.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkty są naturalne.
- Produkty są świeże.
- Jakość (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, metody produkcji, ochrona środowiska, powiązanie z pochodzeniem produktów.)
- Radość.
- Zrównoważona dieta.
- Wybór i sezonowy charakter zaopatrzenia w świeże produkty.
- Łatwość przygotowania: żywność zrobiona ze świeżych produktów nie wymaga gotowania.
- Możliwość odtworzenia historii produktu.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne (strona internetowa prezentująca dostępne produkty, z uruchamianymi on-line grami dla dzieci).
- Telefoniczna linia informacyjna.
- Kontakty rzeczników z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca, magazyny i pisma dla młodzieży).
- Kontakty z lekarzami i dietetykami.
- Środki edukacyjne skierowane na dzieci i młodzież poprzez mobilizowanie nauczycieli i zarządzających stołówkami szkolnymi.
- Inne kanały (ulotki i broszury z informacjami o produktach i przepisami kulinarnymi, gry dla dzieci, itp.).
- Media wizualne (kino, wyspecjalizowane kanały telewizyjne).
- Reklama radiowa.
- Ogłoszenia w prasie specjalistycznej (dla kobiet i młodych ludzi).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z priorytetem dla programów wieloletnich, w których cele są wyznaczone dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

6 mln EUR

Przetworzone owoce i warzywa

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Na rynku tym nie ma równowagi strukturalnej, zwłaszcza w przypadku określonych produktów, które podlegają silnej konkurencji ze strony przywozu i tam gdzie komunikowanie się z konsumentami przynosi niewielkie efekty.

W szczególności warto zwrócić uwagę na to, że konsumenci gotowi są przyjąć przetworzone produkty ze względu na to, że są one łatwe w przygotowaniu do spożycia. Dlatego też jest to rynek o potencjale wzrostowym, który może przynieść korzyści także produkcji podstawowej.

2. CELE

Trzeba zmodernizować wizerunek produktu i odmłodzić go podając informacje potrzebne do zachęcenia do konsumpcji.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- Gospodynie domowe.
- Masowi dostawcy posiłków i stołówki szkolne.
- Lekarze i dietetycy.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Jakość (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, metody przetwórcze).
- Łatwe w użyciu.
- Radość.
- Wybór zaopatrzenia i całoroczna dostępność.
- Zrównowazona dieta.
- Możliwość odtworzenia historii produktu.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne (strona internetowa).
- Telefoniczna linia informacyjna.
- Kontakty rzeczników z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca).
- Pokazy w punktach sprzedaży.
- Kontakty z lekarzami i dietetykami.
- Inne kanały (ulotki i broszury opisujące cechy produktów i podające przepisy kulinarne).
- Media wizualne.
- Prasa kobieca, prasa kulinarna, prasa fachowa.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z priorytetem dla programów wieloletnich, w których cele są wyznaczone dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

3 mln EUR

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 305/2002

z dnia 18 lutego 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Załącznik I lit. b) do rozporządzenia Komisji (WE) nr 94/2002² umieszcza żywe rośliny i produkty kwaciarskie wśród produktów, które mogą korzystać ze środków promocyjnych. Jednakże załącznik III do tego rozporządzenia nie zawiera wytycznych dla tego sektora.
- 2) Z tego względu dla produktów sektora żywych roślin i produktów kwaciarskich należy ustanowić wytyczne określające ogólną politykę przeprowadzania kampanii.
- 3) Wytyczne podają ogólne wskazówki, co do adresatów i celów, jakie mają być osiągnięte, głównego przesłania i używanych instrumentów, czasu stosowania środków i założeń budżetowych.
- 4) Wytyczne uwzględniają zarówno sytuację rynkową jak i wyniki oceny kampanii promocyjnych przeprowadzonych w latach 1997-2000.
- 5) Na wniosek kilku Państw Członkowskich należy uaktualnić informacje znajdujące się w załączniku II do powyższego rozporządzenia.
- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wspólnego posiedzenia Komitetów Zarządzających odpowiadających za promocję produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tekst załącznika I do niniejszego rozporządzenia dodaje się do załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 94/2002.

---

¹ Dz.U. L 328, z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 17, z 19.1.2002, str. 20.

Artykuł 2

Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 94/2002 zastępuje się załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ROSLINY ŻYWE I PRODUKTY KWIACIARSKIE

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

Sytuację po stronie podaży w sektorze charakteryzuje rosnąca konkurencja między produktami pochodzącymi ze Wspólnoty i produktami z państw trzecich.

Badania oceniające kampanie promocyjne przeprowadzone w latach 1997-2000 sugerują, że w celu ułatwienia zbytu produkcji wspólnotowej w Unii Europejskiej cały łańcuch od producenta do dystrybutora wymaga lepszej organizacji i racjonalizacji, a konsumenci winni być lepiej poinformowani o charakterystycznych cechach produktów.

2. CELE

- Zwiększenie popytu na kwiaty i rośliny pochodzące ze Wspólnoty.
- Racjonalizacja branży każdego Państwa Członkowskiego i lepsze informowanie uczestników na wszystkich etapach, w szczególności zachęcające do działań korzystnych dla środowiska.
- Wzmocnienie partnerstwa między profesjonalistami z różnych Państw Członkowskich umożliwiające między innymi dzielenie się najbardziej zaawansowaną wiedzą w sektorze i prowadzące do rozwoju określonych produktów.

3. GŁÓWNI ADRESACI

- producenci
- szkółki
- dystrybutorzy
- studenci
- propagatorzy opinii: dziennikarze, nauczyciele
- konsumenci.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- jakość europejskich produktów
- przyjazne dla środowiska metody produkcji
- techniki nastawione na produkty o większej trwałości
- optymalna różnorodność odmian roślin i kwiatów.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- targi i wystawy: stoiska prezentujące produkty kilku Państw Członkowskich
- szkolenia dla profesjonalistów, konsumentów oraz studentów
- dzielenie się wiedzą celem zwiększenia trwałości produktu
- działania informacyjne dla konsumentów poprzez prasę, a także inicjatywy takie jak wydawanie katalogów, kalendarzy działkowca i o ile możliwe kampanii „roślina miesiąca”: działania związane z promocją roślin doniczkowych
- zwiększone wykorzystanie mediów elektronicznych (Internet, CD-ROM, itp.).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12 do 36 miesięcy, z priorytetem dla programów prezentujących strategię i należycie uzasadnione cele dla każdego etapu.

7. ZAŁOŻENIA BUDŻETOWE

4 mln euro.

ZAŁĄCZNIK II

LISTA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

(do wykonywania rozporządzeń (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000)

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
Niemcy	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE) Referat 411 D-60631 Frankfurt/Main	Tel. (49-69) 15 64-756/757/862 Fax (49-69) 15 64-791 E-mail poststelle@ble.de Internet www.ble.de
Austria	Agrarmarkt Austria GB II/Abt. 4/Ref. 1 Dresdner Straße 70 A-1201 Wien	Tel. (43-1) 33151-241 Fax (43-1) 33151-299 E-mail Eva.Leutner@ama.bmlf.gv.at
	Wein: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft Stubering 12 A-1010 Wien	Tel. (43-1) 71100-0 Fax (43-1) 71100-2901 E-mail
Belgia	Vlaamse Gemeenschap: Administratie Land- en Tuinbouw (ALT) (de heer J. Van Lieffer-inge) Directeur-generaal Leuvenseplein 4 B-1000 Brussel	Tel. (32-2) 5536340 Fax (32-2) 553 63 50 E-mail jules.vanliefferinge@ewbl.vlaanderen.be
	Region wallonne: Agence Wallonne _ l'Exportation (AWEX) (M. Ph. Suinen) Directeur général Place Saintelette 2 B-1080 Bruxelles	Tel. (32-2) 421 82 11 Fax (32-2) 421 87 87 E-mail mail@awex.wallonie.be
Dania	Ministeriet for F_devarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for F_devareErhverv, Kampmannsgade 3 DK-1780 K_benhavn V	Tel. 45 33 95 80 00 Fax 45 33 95 80 80 E-mail dffe@dffe.dk
	Ministeriet for F_devarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for F_devareErhverv, Interventionskontoret (Carsten Andersen) Kampmannsgade 3 DK-1780 K_benhavn V	Tel. 45 33 95 80 02 Fax 45 33 95 80 34 E-mail caea@dffe.dk
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) Subsecretaría — Dirección General de	Tel. 34 91 347 53 91 Fax 34 91 347 51 68 E-mail ssgpromo@mapya.es

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
	Alimentación (S.G. Promoción Agroalimentaria) Paseo Infanta Isabel 1 E-28014 Madrid	
Finlandia	Maa- ja metsätalousministeriö Interventioyksikkö PL 30 FIN-00023 Valtioneuvosto	Tel. 35 89 160 97 53 Fax 35 89 160 97 90 E-mail intervention.unit@mmm.fi
Francja	Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (OFIVAL) (M. Gueudar Delahaye) 80, avenue des terroirs de Francja, F-75607 Paris Cedex 12	Tel. 33 1 44 68 50 00 Fax 33 1 44 68 50 06 E-mail
	Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (ONILAIT) (M ^{me} Boulengier) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15	Tel. 33 1 73 00 50 00 Fax 33 1 73 00 50 50 E-mail
	Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) (M. L'neret) 164, rue de Javel F-75739 Paris Cedex 15	Tel. 33 1 4425 36 36 Fax 33 1 4425 31 69 E-mail
	Office national interprofessionnel des vins (ONMNS) (M. Dairien) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris	Tel. 33 1 42 86 32 00 Fax 33 1 40 15 06 96 E-mail
	Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER) (M. Merckelbagh) 11, rue de Sébastopol F-75001 Paris	Tel. 33 1 53 00 96 96 Fax 33 1 53 00 96 99 E-mail ofimer@ofimer.fr
	Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) Office national interprofessionnel des oléagineux, protéagineux et cultures cultures textiles (ONIOL) (M. Drege) 21, avenue Bosquet F-75015 Paris	Tel. 33 1 44 18 20 00 Fax 33 1 45 51 90 99 E-mail
	Institut national des appellations d'origines (INAO) (M. Benard) 138, Champs-Élysées F-75008 Paris	Tel. 33 1 53 89 80 00 Fax 33 1 42 25 57 97 E-mail jd.benard@inao.gouv.fr
Francja c.d.	Fonds d'intervention et de régulation du marché du sucre (FIRS) (M ^{me} Ulmann) 120, bd de Courcelles F-75017 Paris	Tel. 33 1 56 79 46 00 Fax 33 1 56 79 46 50 E-mail
	Office de développement de l'économie	Tel. 33 1 53 95 41 70

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
	agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM) (M. Danel) 31, quai de Grenelle, Tour Mercure 1 F-75738 Paris Cedex 15	Fax 33 1 53 95 41 95 E-mail
	Office national interprofessionnel des plantes _ parfum, aromatiques et médicinales (ONIPPAM) (M. De Laurens) 25, rue du Maréchal Foch F-04130 Voix	Tel. 33 4 92 79 34 46 Fax 33 4 92 79 33 22 E-mail
Grecja	_____ _____ 207 _____ 19 GR-11253	Tel. 30 10 867 53 59 Fax 30 10 867 84 51 E-mail
Irlandia	Department of Agriculture, Food and Rural Development Food division Kildare Street Dublin 2	Tel. (353-1) 607 20 00/607 2390 Fax (353-1) 607 20 38 _mail maura.nolan@agriculture.gov.ie mel.mcdonagh@agriculture.gov.ie
Włochy	AGEA Dr. Alberto Migliorini Organismo Pagatore Via Palestre, 81 1-00185 Roma	Tel. (39-06) 49 49 92 86 Fax (39-06) 4 46 3409 E-mail aimauo01@tin.it
Luksemburg	Administration des services techniques de l'Agriculture 16, route d'Esch, boîte postale 1904 L-1019 Luksemburg	Tel. 45 71 72 215 Fax 45 71 72 341 E-mail www.asta.etat.lu asta.asta@asta.etat.lu
Niderlandy	Ministerie van LNV Directie I.Z.; desk PDA Postbus 20401 2500 EK Den Haag Nederland	Tel. (31-70) 378 68 68 Fax (31-70) 378 61 05 E-mail infotiek@dv.agro.nl
Niderlandy c.d.	Ministerie van LNV Agentschap LASER Regio Zuid- West — Postbus 1191 3300 BD Dordrecht Nederland	Tel. (31-78) 639 53 95 Fax (31-78) 639 53 94 E-mail
Portugalia	INGA Rua Fernando Curado Ribeiro, n.º 4 G 1649-034 Lisboa	Tel. 351.21.751 86 81 Fax 351.21.751 88 13 E-mail fmandr@inga.min-agricultura.pt
Wielka Brytania	Department of Environment, Food and Rural Affairs (DEFRA) International	Tel. (44-207) 270 19 04 Fax (44-207) 270 84 94

Państwo Członkowskie	Nazwa (nazwisko) i adres	
	Relations and Export Promotion Division (Jill Russell) Room 324, Whitehall Place East block London SW1A 2HH	E-mail jill.russell@defra.gsi.gov.uk
	Rural Payment Agency (RPA) (Rosemary Welch) PO box 69 Reading RG13 YD	Tel. (44-1189) 68 7662 Fax (44-1189) 68 7734 E-mail rosemary.welch@rpa.gsi.gov .uk
Szwecja	Jordbruksverket S-55182 Jönköping	Tel. (46-36) 15 5000 Fax (46-36) 71 95 11 E-mail jordbruksverket@sjv.se

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 434/2002

z dnia 8 marca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 94/2002², zmienione rozporządzeniem (WE) nr 305/2002³, ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.
- 2) Art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 94/2002 ustanawia dzień 15 czerwca, a za pierwszym razem - dzień 15 marca 2002 r., nieprzekraczalnym terminem prezentacji zainteresowanym Państwom Członkowskim programów złożonych przez federacje handlowe i organizacje międzybranżowe.
- 3) Z uwagi na późne opublikowanie wytycznych dla różnych sektorów, w szczególności dla sektorów kwiatów ciętych i żywych roślin, w pierwszym roku nieprzekraczalny termin prezentacji programów zainteresowanym Państwom Członkowskim powinien zostać przełożony na 31 marca.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wspólnego posiedzenia Komitetów Zarządzających odpowiadających za promocję produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pierwsze zdanie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 94/2002 otrzymuje brzmienie:

„Mając na względzie wdrożenie środków zawartych w programach, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, wspólnotowe federacje handlowe lub organizacje międzybranżowe, które są reprezentatywne dla odpowiedniego(ich) sektora(ów), przedkładają programy w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert

¹ Dz.U. L 328, z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 17, z 19.1.2002, str. 20.

³ Dz.U. L 47, z 19.2.2002, str. 12.

wysunięte przez zainteresowane Państwa Członkowskie najpóźniej do 31 marca za pierwszym razem i do 15 czerwca w późniejszym czasie.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1186/2002

z dnia 2 lipca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 94/2002², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 434/2002³, ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.
- 2) Art. 7 rozporządzenia (WE) nr 94/2002 określa niektóre szczegóły procedury badania i zatwierdzenia przez Komisję programów opracowanych przez federacje handlowe i organizacje międzybranżowe.
- 3) Art. 8 rozporządzenia (WE) nr 94/2002 określa niektóre szczegóły procedury badania i zatwierdzania przez Komisję programów złożonych przez Państwa Członkowskie, w przypadkach, w których znajduje zastosowanie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.
- 4) Dla jasności i bezpieczeństwa prawnego należy zapewnić, żeby wspomniane procedury obejmowały decyzję Komisji, które programy kwalifikują się do realizacji w ramach założeń budżetowych określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 94/2002.
- 5) W rezultacie należy dostosować art. 7 ust. 3 i art. 8 rozporządzenia (WE) nr 94/2002.
- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną na wspólnym posiedzeniu Komitetów Zarządzających ds. promocji produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 94/2002 otrzymuje brzmienie:

---

¹ Dz.U. L 328, z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 17, z 19.1.2002, str. 20.

³ Dz.U. L 67, z 9.3.2002, str. 6.

„3. Po zbadaniu programów znajdujących się na ostatecznej liście, o której mowa w akapicie trzecim art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 Komisja podejmuje, najpóźniej do 14 sierpnia 2002 r. po raz pierwszy, a następnie najpóźniej do 15 listopada 2002 r., decyzję o tym, które programy może częściowo finansować w ramach założeń budżetowych podanych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

O swojej decyzji Komisja zawiadamia wspólne komitety zarządzające określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000.”

Artykuł 2

Art. 8 zdanie ostatnie rozporządzenia (WE) nr 94/2002 otrzymuje brzmienie:

„Komisja podejmuje, najpóźniej do 30 września 2002 r. po raz pierwszy, a następnie najpóźniej do 15 grudnia w późniejszym czasie, decyzję o tym, które programy może częściowo finansować w ramach założeń budżetowych podanych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

O swojej decyzji Komisja zawiadamia wspólne komitety zarządzające.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2097/2002

z dnia 27 listopada 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 94/2002², zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1186/2002³, ustanawia, do celów wdrożenia środków zawartych w programach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, nieprzekraczalny termin przedstawienia programów przez wspólnotowe federacje handlowe lub organizacje międzybranżowe danemu Państwu Członkowskiemu na dzień 15 czerwca każdego roku.
- 2) W celu wykorzystania dostępnych środków finansowych przewidzianych w środkach wsparcia działań informacyjnych i promocyjnych podczas ich pierwszego zastosowania w sierpniu 2002 r., organizacjom tym należy umożliwić przedstawienie nowych programów.
- 3) A zatem pożyteczne było by stworzenie możliwości przedstawiania nowych programów informacyjnych i promocyjnych dwa razy do roku.
- 4) Biorąc pod uwagę, z jednej strony, doświadczenia nabyte przy analizie przedstawionych programów w dziedzinie informacji dotyczącej wspólnotowych systemów dla PDO, PGI i TSG oraz dla produkcji organicznej, z drugiej strony rozwój polityki Wspólnoty w tych obszarach, należy przystosować wytyczne dla tych sektorów.
- 5) Należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 94/2002.
- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną na wspólnym posiedzeniu komitetów zarządzających ds. promocji produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U. L 328 z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 17 z 19.1.2002, str. 20.

³ Dz.U. L 173 z 3.7.2002, str. 4.

W rozporządzeniu (WE) nr 94/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W celu wdrożenia środków zawartych w programach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, wspólnotowe federacje handlowe lub organizacje międzybranżowe, reprezentatywne dla danych sektorów, przedstawiają programy w odpowiedzi na zaproszenia do składania ofert, wystawione przez zainteresowane Państwa Członkowskie, nie później niż do 31 stycznia i 31 lipca każdego roku.”;

2. W art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Najpóźniej do 15 marca i 30 września każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wstępną listę programów i proponowanych organów wdrażających oraz kopię każdego programu, jaki wybrały.”;

b) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po przeanalizowaniu programów znajdujących się na ostatecznym wykazie, określonym w art. 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, Komisja zdecyduje, najpóźniej do 31 maja i 15 grudnia, które programy może częściowo sfinansować w ramach wstępnych budżetów, wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.”;

3. W załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 94/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1. Sekcja zatytułowana „Informacja dotycząca wspólnotowego systemu chronionych określeń pochodzenia (PDO), chronionych oznaczeń geograficznych (PGI) i tradycyjnych specjalności gwarantowanych (TSG) i ich odpowiednich znaków firmowych” otrzymuje brzmienie:

1. OGÓLNY OPIS SYTUACJI

Kampania informacyjna Wspólnoty w latach 1996-1998 była pierwszym krokiem podjętym w celu nagłośnienia istnienia i znaczenia dwóch wspólnotowych systemów ochrony rolnych **środków spożywczych** mających specyficzne cechy charakterystyczne, korzyści wynikających z tych systemów oraz w celu zwiększenia wartości handlowej artykułów objętych kampanią.

Mając na względzie krótki okres kampanii, należy zwiększyć stopień rozpoznania tych oznaczeń, które obecnie obejmują ponad 600 produktów Wspólnoty, kontynuując stosowanie środków nagłaśniania ich znaczenia i korzyści z nich wynikających. Informacja obejmie także znaki firmowe Wspólnoty stworzone w tym celu, a zwłaszcza znaki dla PDO i PGI opracowane w 1998 r.

2. CELE

- dostarczenie wyczerpujących informacji na temat systemu jakości i jego skutkach dla ochrony zarejestrowanych produktów i zwiększenia ich wartości handlowej,
- zaprezentowanie treści i europejskiego charakteru systemów jakości dla produktów rolnych i **środków spożywczych** za pomocą kampanii na rzecz wielu produktów pochodzących z jednego Państwa Członkowskiego lub z kilku Państw Członkowskich,
- zachęcenie producentów / przetwórców, którzy dotychczas nie brali udziału w systemie jakości Wspólnoty do zastosowania takiego systemu poprzez zachowanie zgodności różnych zarejestrowanych produktów ze specyfikacjami,
- pobudzanie popytu na dane produkty poprzez informowanie konsumentów i dystrybutorów o istnieniu i znaczeniu systemów jakości oraz korzyści z nich wynikających, ich oznakowaniach, warunkach, na których przyznaje się oznaczenia, stosowanych badaniach i kontrolach oraz systemie identyfikacji produktu.

3. GŁÓWNE GRUPY DOCELOWE

- producenci i przetwórcy, oraz ich zrzeszenia,

- dystrybutorzy (supermarkety, hurtownicy, punkty sprzedaży detalicznej, restauracje), oraz ich zrzeczenia,
- konsumenci oraz ich zrzeczenia,
- twórcy opinii.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkty posiadają specyficzne cechy charakterystyczne związane z ich pochodzeniem geograficznym (chronione określenie pochodzenia/PGI), zwłaszcza jeśli chodzi o elementy uzasadniające związek z ich geograficznym środowiskiem naturalnym / geograficznym pochodzeniem oraz ich renomą. Pierwszeństwo przyznaje się kampaniom obejmującym wiele produktów pochodzących z jednego Państwa Członkowskiego lub z kilku Państw Członkowskich,
- produkty posiadają specyficzne cechy charakterystyczne związane z ich szczególną tradycyjną metodą produkcji, bez względu na to, gdzie zostały wyprodukowane (TSG),
- aspekty jakości (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, identyfikacja),
- różnorodność, bogactwo i aromat danych produktów,
- prezentacja niektórych PGI, chronionych określeń pochodzenia lub produktów uważanych za TSG jako przykładów skutecznego upowszechnienia w handlu środków spożywczych posiadających szczególne cechy charakterystyczne,
- cele systemu: ochrona produktów, które zostały zarejestrowane i zwiększenie ich wartości handlowej, w szczególności zwalczanie uzurpowania sobie prawa do produktów i imitacji chronionych oznakowań.

5. GŁÓWNE KANAŁY PROMOCJI

- Elektroniczne (strona internetowa),
- kontakty PR z mediami (prasa specjalistyczna, kobieca i kulinarna),
- kontakty ze zrzeczeniami konsumentów,
- informacja w punktach sprzedaży,
- media audio - wizualne,
- dokumenty pisane (ulotki, broszury, itp.)
- udział w targach handlowych i pokazach,

- artykuły w prasie specjalistycznej,
- w przypadku programów przedstawionych przez co najmniej jedno Państwo Członkowskie, działania informacyjne i szkoleniowe dotyczące wspólnotowych systemów PDO/PGI/TSG.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

24-36 miesięcy, z celami ustalonymi dla każdego etapu.

7. Wstępny budżet

4 miliony EUR.

2. Sekcja zatytułowana „produkcja organiczna” otrzymuje brzmienie:

1. OGÓLNY OPIS SYTUACJI

Konsumpcja organicznie wytwarzanych produktów rolnych jest szczególnie popularna wśród ludności miejskiej, ale udział rynkowy tych produktów wciąż jest dość ograniczony.

Nadal stosunkowo niski jest poziom świadomości wśród konsumentów i innych stron zainteresowanych specyfiką metod rolnictwa organicznego.

2. CELE

- Zachęcenie do konsumpcji produktów rolnictwa organicznego,
- poszerzenie świadomości wśród konsumentów, rolników, przetwórców i dystrybutorów odnośnie rolnictwa organicznego i jego produktów,
- upowszechnienie znajomości wspólnotowych zasad stosowania metod produkcji organicznej, prowadzonych kontroli i oznakowania rolnictwa organicznego Wspólnoty w szeroko pojętym społeczeństwie.

3. GŁÓWNE GRUPY DOCELOWE

- Konsumentów ogólnie oraz konkretne grupy celowe konsumentów,
- rolnicy, przetwórcy i dystrybutorzy (supermarkety, hurtownicy, firmy cateringowe, stołówki, punkty sprzedaży),
- środowiska opiniotwórcze.

4. GŁÓWNE PRZESŁANIA

- Produkty organiczne są naturalne, dostosowane do współczesnego życia a ich spożywanie jest przyjemnością. Metody ich produkcji nie powodują szkód dla środowiska naturalnego i dobra zwierząt. Produkty podlegają

surowym zasadom produkcji i identyfikacji. Są sprawdzane pod kątem zgodności w całym łańcuchu żywności przez niezależne organy i władze publiczne,

- informacja dotycząca znaku firmowego Wspólnoty (która może być uzupełniona o informację na temat wspólnych znaków firmowych wprowadzonych w Państwach Członkowskich, z zastrzeżeniem, że ich specyfikacje spełniać będą surowsze warunki, niż te, które ustanowiono dla znaku firmowego Wspólnoty).

(Przesłania muszą być dobrze przemyślane i pozytywne; komunikaty dla konsumentów muszą uwzględniać specyficzne wzorce konsumpcji w różnych grupach docelowych).

Użycie wyrazu „organiczny” i jego odpowiedników w innych językach w odniesieniu do produktów żywnościowych jest chronione prawem. Znak firmowy Wspólnoty jest symbolem produktów organicznych, zrozumiałym w całej Unii Europejskiej, który wskazuje, że produkty spełniają surowe kryteria produkcji UE i przeszły przez surowe kontrole).

5. GŁÓWNE KANAŁY PROMOCJI

- Kanały elektroniczne (np. strona internetowa) i media audiowizualne,
- telefoniczna linia informacyjna,
- kontakty PR z mediami (np. wyspecjalizowani dziennikarze, prasa kobieca, prasa dotycząca przemysłu rolno - spożywczego, audycje radiowe i telewizyjne dotyczące produktów żywności organicznej lub gotowania),
- kontakty z lekarzami, specjalistami ds. żywienia, nauczycielami i innymi grupami,
- informacja i pokazy w punktach sprzedaży,
- dokumenty pisane (broszury, magazyny, itp.)
- reklama i ogłoszenia w prasie ogólnej i specjalistycznej.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMU

12-36 miesięcy, z przyznaniem priorytetu dla wieloletnich programów, w których cele ustalone są dla każdego etapu.

7. WSTĘPNY BUDŻET

6 milionów EUR.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 497/2003

z dnia 18 marca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 94/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym¹, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu dostarczenia prawidłowych informacji oraz ochrony konsumentów, art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 94/2002², ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2097/2002³, powinien przewidywać, aby informacje na temat żywienia oparte były na uznanych danych naukowych, które pochodzą z dostępnych źródeł.
- (2) W interesie pewności prawnej należy sprecyzować, iż proponowane programy muszą być w szczególności zgodne z całym prawodawstwem wspólnotowym, obejmującym odnośne produkty oraz ich obrót.
- (3) W świetle doświadczeń, wynikających zarówno ze szczegółowej kontroli przedstawionych programów, jak również rozwoju wiedzy naukowej, w niektórych sektorach należy przyjąć odpowiednie wytyczne.
- (4) Oliwa z oliwek, oliwki stołowe oraz wołowina i cielęcina to podstawowe sektory, w których równowaga rynkowa może ulec poprawie dzięki informacji i/lub specjalnym środkom wspierającym, w szczególności poprzez dostarczanie konsumentom odpowiednich informacji.
- (5) W sektorze lnu włóknistego, produkty wysokiej jakości muszą sprostać konkurencji produktów lnianych pochodzących spoza Wspólnoty oraz innych typów włókien. Wyniki dla tego sektora za miniony rok gospodarczy wykazują, iż działania informacyjne na temat lnu włóknistego produkowanego we Wspólnocie odniosły pozytywne rezultaty.

---

¹ Dz.U. L 328 z 21.12.2000, str. 2.

² Dz.U. L 17 z 19.1.2002, str. 20.

³ Dz.U. L 323 z 28.11.2002, str. 41.

- (6) Oliwa z oliwek, oliwki stołowe, len włóknisty oraz wołowina i cielęcina powinny zatem zostać umieszczone na liście produktów objętych działaniami promocyjnymi, a ponadto należy ustanowić już na tym etapie ogólne wytyczne do celów zarządzania programami, które mają być wprowadzone w życie dla odnośnych sektorów.
- (7) Wytyczne zawarte w Załączniku do niniejszego rozporządzenia uwzględniają sytuację rynkową oraz dostępne rezultaty oceny najnowszej kampanii promocyjnej.
- (8) Ze względu na datę przyjęcia odnośnych wytycznych, należy ustalić konkretne terminy przekazywania i przyjmowania programów przedstawionych w 2003 r. dla oliwy z oliwek, oliwek stołowych i lnu włóknistego.
- (9) Należy uaktualnić załącznik II zawierający wykaz właściwych organów Państw Członkowskich.
- (10) Rozporządzenie (WE)94/2002 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną na wspólnym posiedzeniu Komitetów Zarządzających ds. Promocji Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 94/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- W art. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Każde odniesienie w materiałach promocyjnych i informacyjnych na temat skutków zdrowotnych spożycia takiego produktu muszą być oparte o ogólnie przyjęte dane naukowe. Materiały takie muszą zostać zaakceptowane przez krajowy organ odpowiedzialny za zdrowie publiczne. Federacja handlowa lub organizacja międzybranżowa składająca propozycję powinna posiadać wykaz badań naukowych i opinii upoważnionych instytucji naukowych, na których oparte są odnośne materiały, dostępną do wglądu dla zainteresowanych Państw Członkowskich oraz Komisji.”

- W art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wprowadzenia w życie środków w ramach programów określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000, zainteresowane Państwo Członkowskie otrzymuje, w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert i nie później niż do dnia 31 stycznia i dnia 31 lipca każdego roku, programy sporządzone przez stowarzyszenia handlowe i międzybranżowe ze Wspólnoty, będące przedstawicielami zainteresowanego sektora lub sektorów.

Jednakże, zainteresowane Państwa Członkowskie otrzymają programy, które mają zostać przedstawione w 2003 r. w odniesieniu do oliwy z oliwek, oliwek stołowych i lnu włóknistego w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nie później niż do dnia 31 maja 2003 r.

Programy te są zgodne z regułami wspólnotowymi dotyczącymi odnośnych produktów i ich obrotem oraz wytycznymi, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 a także ze specyfikacjami określającymi kryteria wykluczenia, kwalifikacji a także kryteria wyboru ofert, , które są rozpowszechniane w tym celu przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

Wytyczne są określone pierwotnie w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.”

- W art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, programy przedstawione w 2003 r. w odniesieniu do oliwy z oliwek, oliwek stołowych i lnu włóknistego w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert zostaną przedstawione Komisji najpóźniej dnia 30 czerwca 2003 r.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, Komisja podejmie decyzję dotyczącą programów przedstawionych w 2003 r. na temat oliwy z oliwek, oliwek stołowych i lnu włóknistego w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert najpóźniej dnia 15 września 2003 r.”

- Załącznik I zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

- Załącznik II zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

- W załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

- a) Wykaz tematów, dla których można podejmować działania informacyjne i promocyjne:
- informacje na temat chronionych nazw pochodzenia (PDO), chronionych oznaczeń geograficznych (PGI), gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS) oraz symboli graficznych określonych w prawodawstwie rolnym,
  - informacje na temat rolnictwa ekologicznego,
  - informacje na temat systemów produkcji rolnej, które gwarantują możliwość ustalenia pochodzenia produktu oraz etykietowania takich produktów,
  - informacje na temat jakości i bezpieczeństwa żywności oraz na temat wartości odżywczych oraz zdrowotnych.
- b) Wykaz produktów, które mogą być objęte kampaniami:
- świeże owoce i warzywa
  - owoce i warzywa przetworzone
  - przetwory mleczne
  - gatunkowe wina produkowane w określonych regionach, posiadające geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia, wina stołowe posiadające oznaczenie geograficzne,
  - oliwa z oliwek i oliwki stołowe,
  - kwiaty i rośliny żywe,
  - len włóknisty,
  - wołowina i cielęcina, świeża, chłodzona lub mrożona.

ZALĄCZNIK II

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(do stosowania rozporządzeń (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000)

Państwo Członkowskie	Nazwa i adres		Uaktualnione dnia 28 lutego 2003 r.
Niemcy	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE) Referat 411 D-60631 Frankfurt/Main	Telefon	49 69 1564 862/753-756/757
		Faks	49 69 1564-791
		e-mail	patricia.grunwald@ble.de dieter.pruchnewski@ble.de ralf.keller@ble.de
		Adres strony internetowej	www.ble.de
Austria	Agrarmkt Austria Dresdner Straße 70 A-1201 Wien	Telefon	Milcherzeugnisse: 43 1 33 151-284 Rindfleisch: 43 1 33 151-218 Sonst. Erzeugnisse: 43 1 33 151-241
		Faks	Milcherzeugnisse: 43 1 33 151-396 Rindfleisch: 43 1 33 151 -2 97 Sonst. Erzeugnisse: 43 1 33 151-303
		e-mail	Milcherzeugnisse: lothar.goedl@ama.gv.at Rindfleisch: alois.luger@ama.gv.at S o n s t . E r z e u g n i s s e : michaela.pichler@ama.gv.at
	Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft Stubenring 12 A-1010 Wien	Telefon	Wein: 43 1 71100-2840 Horizontale Angelegenheiten: 43 1 71100-2738
		Faks	43 1 71100-2901
		e-mail	Horizontale Angelegenheiten: 43 1 71100-2891 Wein: Rudolf.Schmid@bmlfuw.gv.at Horizontale Angelegenheiten: Michaela.Zoch@bmlfuw.gv.at
Belgia	Vlaamse Gemeenschap: Administratie Land- en Tuinbouw (ALT) Directeur - Generaal (dhr. J. Van Liefferinge) Leuvenseplein 4 B-1000 Brussel	Telefon	32 2 553 63 40
		Faks	32 2 553 63 50
		e-mail	Jules.vanliefferinge@ewbl.vlaanderen.be
	Région wallonne: Agence wallone _ l'exportation (AWEX) Directeur général (M. Ph. Suinen) Place Saintelette 2 B-1080 Bruxelles	Telefon	32 2 421 82 11
	Faks	32 2 421 87 87	
	e-mail	mail@awex.wallonie.be	
Dania	Ministeriet for F_ devarer, Landbrug og Fiskeri	Telefon	45 33 95 80 00

Państwo Członkowskie	Nazwa i adres		Uaktualnione dnia 28 lutego 2003 r.
	Direktoratet for FødevarerErhverv Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Faks e-mail	45 33 95 80 80 dffe@dffe.dk
	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevarerErhverv Animalsk kontor (M. Carsten Andersen) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Telefon Faks e-mail	45 33 95 88 02 45 33 95 80 34 caea@dffe.dk
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) Subsecretaría - Dirección General de Alimentación (S G Promoción Agroalimentaria) Paseo Infanta Isabel 1 E-28014 Madrid	Telefon	34 913 47 53 91
		Faks e-mail:	34 913 47 51 68 ssgpromo@mapya.es
Finlandia	Ministry of Agriculture and Forestry Intervention Unit PO Box 30 FIN-00023 Helsinki Government	Telefon	358-9-160 53370
		Faks	358-9-160 52707
		e-mail	hanna.mattila@mmm.fi tiina.saatsi@mmm.fi intervention.unit@mmm.fi
Francja	Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (OFIVAL) (M. Yves Berger) 80, avenue des Terroirs – de France F-75 607 Paris cedex 12	Telefon	33 1 44 68 50 00
		Faks	33 1 44 68 50 06
		e-mail	Yves.berger@ofival.fr
	Office national interprofessionnel du lait et des produits Laitiers (ONILAIT) (M ^{me} Boulengier) 2, rue Saint - Charles F- 75740 Paris cedex 15	Telefon	33 1 73 00 50 00
		Faks	33 1 73 00 50 50
		e-mail	
	Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) (M. Balay) 164, rue de Javel F-75739 Paris cedex 15	Telefon	33 1 44 25 36 36 33 1 44 25 36 66
		Faks	33 1 45 54 31 69 33 1 44 25 36 90
e-mail		oniflhor@easynet.fr	
Office national interprofessionnel des vins (ONIVINS) (M. Dairien) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris	Telefon	33 1 42 86 32 00	
	Faks	33 1 40 15 06 96	
	e-mail		
Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)	Telefon	33 1 44 18 20 00	
	Faks	33 1 45 51 90 99	

Państwo Członkowskie	Nazwa i adres		Uaktualnione dnia 28 lutego 2003 r.
	des oléagineux, protéagineux et cultures textiles (ONIOL) (M. Drege) 21, avenue Bosquet F-75015 Paris	e-mail	
	Institut national des appellations d'origines (INAO) (M. Benard) 138, Champs - Élysés F-75008 Paris	Telefon Faks e-mail	33 1 53 89 80 00 33 1 42 25 57 97 jd.benard@inao.gouv.fr
	Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre - mer (ODEADOM) (M. Danel) 31, quai de Grenelle, Tour Mercure 1 F-75738 Paris cedex 15	Telefon Faks e-mail	33 1 53 95 41 70 33 1 53 95 41 95
	Office national interprofessionnel des plantes _ parfum, aromatiques et médicinales (ONIPPAM) (M. De Laurens) 25, rue du Maréchal Foch F-04 130 Voix	Telefon Faks e-mail	33 4 92 79 34 46 33 4 92 79 33 22
Grecja	Ministry of Agriculture Direction of Agricultural Expenses Patisision Street 207 Skalistiri Street 19 GR-11253 Athens	Telefon: Faks e-mail	(30-210) 212 82 23 (30-210) 212 82 24 (30-210) 867 53 59 pasku022@minagric.gr
Irlandia	Department of Agriculture and Food Agriculture House Kildare Street Dublin 2 Ireland	Telefon Faks e-mail	353 1 607200/6072390 353 1 6072038 marian.byrne@agriculture.gov.ie mel.mcdonagh@agriculture.gov.ie
Włochy	AGEA Dr. Renzo Lolli Organismo Pagatore Via Palestro, 81 I-00185 Roma	Telefon Faks e-mail	39 (06) 4949 93 08 39 (06) 4941 647 Renzololli@hotmail.com
Luksemburg	Administration des services techniques de l'agriculture 16, route d'Esch bo _te postale 1904 L-1019 Luxembourg	Telefon Faks e-mail	352 45 71 72 215 352 45 71 72 341 www.asta.etat.lu asta.asta@asta.etat.lu
Niderlandy	Ministerie van LNV Directie I.Z.; desk PDA Postbus 20401 2500 EK Den Haag Nederland	Telefon Faks e-mail	31 70 3786868 31 70 3786105 infotiek@dv.agro.nl

Państwo Członkowskie	Nazwa i adres		Uaktualnione dnia 28 lutego 2003 r.
	Ministerie van LNV Agentschap LASER Regio Zuid - West - Postbus 1191 3300 BD Dordrecht Nederland	Telefon Faks e-mail	31 78 6395484 31 78 6395394 promotie@laser.agro.nl
Portugalia	INGA Rua Fernando Curado Ribeiro, n.º 4 G P-1649-034 Lisboa	Telefon Faks e-mail	351 21 7518709 351 21 7518623 Artur.rodrigues@inga.min-agricultura.pt Edalberto.santana@inga.min-agricultura.pt
Zjednoczone Królestwo	Department of Environment, Food & Rural Affairs (DEFRA) Agrifood Exports and Regional Food Promotion Division (Jill Russell) Nobel House 17 Smith Square London SW 1P 3JR United Kingdom	Telefon Faks e-mail	44 207 238 65 90 44 207 238 56 71 jill.russell@defra.gsi.gov.uk
	Rural Payment Agency (RPA) (Rosemary Welch) PO Box 69 Reading RG1 3 YD United Kingdom	Telefon Faks e-mail	44 118 968 7662 44 118 968 7734 rosemary.welch@rpa.gsi.gov.uk
Szwecja	Swedish Board of Agriculture S-55182 Jönköping	Telefon Faks e-mail	46 36 15 50 00 46 36 19 05 46 jordbruksverket@sjv.se

ZAŁĄCZNIK III

Mleko i przetwory mleczne

1. OGÓLNA ANALIZA SYTUACJI

Nastąpił spadek konsumpcji płynnego mleka, w szczególności w głównych krajach konsumenckich, przede wszystkim ze względu na konkurencję napojów bezalkoholowych wśród młodzieży. Z drugiej strony, nastąpił ogólny wzrost konsumpcji przetworów mlecznych, wyrażonych w ekwiwalencie mlecznym.

2. CELE

- Zwiększenie konsumpcji płynnego mleka
- Skonsolidowanie konsumpcji przetworów mlecznych
- Zachęcanie młodzieży do konsumpcji.

3. GRUPY DOCELOWE

- Dzieci i młodzież, w szczególności dziewczęta w wieku od ośmiu do 14 lat
- Młode kobiety i matki w wieku od piętnastu do 40 lat
- Ludzie w wieku powyżej pięćdziesięciu pięciu lat.

4. GŁÓWNE PRZEKAZY

- mleko i przetwory mleczne są produktami zdrowymi, naturalnymi i wysokoenergetycznymi, odpowiednimi do nowoczesnego trybu życia i przyjemnymi w konsumpcji.
- Przekazy muszą być pozytywne i brać pod uwagę charakter konsumpcji na różnych rynkach.
- Podczas trwania całego programu musi być zapewniona ciągłość głównych przekazów w celu przekonania konsumentów o korzyściach, jakie może przynieść regularna konsumpcja odnośnych produktów.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne
- Telefoniczne linie informacyjne

- Kontakty PR z mediami (np. specjalistycznymi magazynami dla kobiet i prasą dla młodzieży)
- Kontakty z lekarzami i dietetykami
- Kontakty z nauczycielami
- Inne kanały (ulotki i broszury, gry dla dzieci, itd.)
- Prezentacje w punktach sprzedaży
- Media wizualne (kino, specjalistyczne kanały telewizyjne)
- Spoty radiowe
- Reklama w prasie specjalistycznej (młodzi ludzie i kobiety).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMÓW

12 do 36 miesięcy, przy czym pierwszeństwo mają wieloletnie programy z celami ustalonymi dla każdego etapu.

7. PRZYBLIŻONY BUDŻET

6 milionów EUR.

Wino

1. OGÓLNA ANALIZA SYTUACJI

Produkcja wina jest duża, podczas gdy konsumpcja jest stabilna, a nawet spada dla niektórych rodzajów wina; podaż z państw trzecich zwiększa się.

2. CELE

Informowanie konsumentów o odmianach, jakości i warunkach produkcji win europejskich oraz wynikach badań naukowych.

3. GRUPY DOCELOWE

Konsumenci, z wyłączeniem ludzi młodych i niepełnoletnich, określonych w zaleceniu Rady 2001/458⁴.

4. GŁÓWNE PRZEKAZY

---

⁴ Dz.U. L 161 z 16.6.2001, str. 38.

- Prawodawstwo wspólnotowe ściśle reguluje produkcję, wskaźniki jakości, znakowanie oraz obroty, gwarantując w ten sposób konsumentom jakość i możliwość ustalenia pochodzenia wina znajdującego się w ofercie.
- Atrakcyjność posiadania możliwości wyboru spośród niesłychanie wielu rodzajów europejskich win różnego pochodzenia, przy równoczesnym naświetleniu metod produkcji win europejskich oraz ich związków z obszarami uprawy.
- Umiarkowana konsumpcja wina w połączeniu ze zrównoważoną dietą.

5. GŁÓWNE KANAŁY

Informacja i środki public relations:

- szkolenia dla dystrybutorów żywności i dostawców do zakładów żywienia,
- kontakty z lekarzami i prasą specjalistyczną,
- inne kanały (strona internetowa, ulotki i broszury) pomagające konsumentom dokonać wyboru i tworzyć możliwości konsumpcji podczas spotkań rodzinnych.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMÓW

12-36 miesięcy, przy czym priorytet mają wieloletnie programy z celami ustalonymi dla każdego etapu.

7. PRZEWIDYWANY BUDŻET

6 milionów EUR.

Świeże owoce i warzywa

1. OGÓLNA ANALIZA SYTUACJI

W tym sektorze konieczność zapewnienia stałego i regularnego zbytu jest większa dla niektórych produktów, bez względu na dotychczas podjęte działania informacyjne.

Istnieje wyraźny brak zainteresowania u konsumentów poniżej 35 lat, w szczególności wśród populacji w wieku szkolnym. Nie wspomaga to stosowania zrównoważonej diety.

2. CELE

Celem jest przywrócenie obrazu produktów jako „świeżych” i „naturalnych” oraz obniżenia przeciętnego wieku konsumentów, w szczególności poprzez zachęcanie

młodych ludzi do spożywania odnośnych produktów.

3. GRUPY DOCELOWE

- Gospodarstwa domowe ludzi młodych poniżej 35 lat
- Dzieci w wieku szkolnym i niepełnoletni
- Zakłady żywienia zbiorowego i stołówki szkolne
- Lekarze i dietetycy.

4. GŁÓWNE PRZEKAZY

- Produkty są naturalne
- Produkty są świeże
- Jakość (bezpieczeństwo, wartość odżywcza i smak, metody produkcji, ochrona środowiska naturalnego, związek z pochodzeniem produktu)
- Przyjemność
- Zrównoważona dieta
- Różnorodność i sezonowy charakter dostaw świeżych produktów
- Łatwość przygotowania: świeże produkty nie wymagają gotowania
- Możliwość ustalenia pochodzenia
- Konsumpcja odnośnych produktów jest dobra dla zdrowia.

5. PODSTAWOWE KANAŁY

- Kanały elektroniczne (strony internetowe przedstawiające produkty z gramami dla młodzieży)
- Telefoniczne linie informacyjne
- Kontakty z mediami (np. wyspecjalizowanymi dziennikarzami, prasą kobiecą, tygodnikami i gazetami dla młodzieży)
- Kontakty z lekarzami i dietetykami
- Działania edukacyjne skierowane do dzieci i nastolatków poprzez mobilizację

nauczycieli i kierowników stołówek szkolnych

- Inne kanały (ulotki i broszury zawierające informacje na temat produktów oraz przepisy kulinarne, gry dla dzieci, itd..)
- Media wizualne (kino, specjalistyczne kanały telewizyjne)
- Spoty radiowe
- Reklama w prasie specjalistycznej (młodzi ludzie i kobiety).

6. CZAS TRWANIA PROGRAMÓW

12-36 miesięcy, przy czym priorytet mają wieloletnie programy z celami ustalonymi dla każdego etapu.

7. PRZEWIDYWANY BUDŻET

6 milionów EUR.

Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

1. OGÓLNA ANALIZA SYTUACJI

O ile podaż oliwy z oliwek i oliwek stołowych wykazuje tendencje wzrostowe, to popyt różni się istotnie w krajach będących tradycyjnymi konsumentami i krajach, gdzie konsumpcja odnośnych produktów jest stosunkowo nowym zjawiskiem.

W Państwach Członkowskich będących tradycyjnymi konsumentami (Hiszpania, Włochy, Grecja i Portugalia), odnośne produkty są dobrze znane i konsumpcja jest wysoka. Innymi słowy, są to dojrzałe rynki, na których perspektywy znacznego wzrostu popytu są niewielkie.

W Państwach Członkowskich, będących „nowymi konsumentami” konsumpcja na jednego mieszkańca jest wciąż niska i wielu konsumentów nie wie, jakie są różne cechy i zastosowania oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych. Jest to rynek, na którym istnieje możliwość znacznego zwiększenia popytu.

2. CELE

- Zwiększenie konsumpcji w Państwach Członkowskich będących „nowymi konsumentami” poprzez zwiększenie penetracji rynku i zróżnicowanie zastosowań omawianych produktów.
- Konsolidacja i gdzie możliwe, zwiększanie konsumpcji w Państwach Członkowskich będących tradycyjnymi konsumentami poprzez ulepszenie

informacji dostarczanych konsumentom na temat mało jeszcze znanych aspektów oraz przyzwyczajanie ludzi młodych do kupowania omawianych produktów.

3. GRUPY DOCELOWE

- a) W Państwach Członkowskich będących „nowymi konsumentami”:
- Główni nabywcy
  - Opiniotwórcy (gastronomowie, mistrzowie kuchni, restauracje, prasa ogólna i specjalistyczna (na temat gastronomii, prasa kobieca, czasopisma publikujące artykuły o różnych stylach życia)
  - Dystrybutorzy.
- b) W Państwach Członkowskich będących „tradycyjnymi konsumentami”:
- Główni nabywcy w wieku od dwudziestu do trzydziestu pięciu lat
  - Prasa konsumencka
  - Zawody medyczne i paramedyczne.

4. GŁÓWNE PRZEKAZY

- a) W Państwach Członkowskich będących „nowymi konsumentami”:
- oliwa z oliwek, w szczególności oliwa z pierwszego tłoczenia, jest naturalnym produktem, posiadającym tradycje sięgające starożytności oraz historię produkcji, doskonale pasującą do nowoczesnego, aromatycznego stylu gotowania,
  - wytyczne, jak używać produktów, na co dzień (na gorąco i na zimno) przez cały rok,
  - różne kategorie jakości i rodzaje aromatów oliwy z oliwek,
  - cechy organoleptyczne (zapach, barwa, smak) rozmaitych odmian oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia różnią się nieco, zależnie od okolicy, zbiorów, chronionego określenia pochodzenia i chronionego oznaczenia geograficznego, itd. Ta różnorodność dostarcza rozmaitych wrażeń i możliwości kulinarnych,
  - wartości odżywcze oliwy z oliwek sprawiają, iż jest ona ważną częścią zrównoważonej i zdrowej diety,

- w przypadku oliwy z oliwek informacje na temat kontroli jakości, systemu certyfikacji i znakowania,
  - oliwki stołowe są naturalnym i zdrowym produktem, który może być spożywany jako przekąska lub w daniach złożonych.
- b) W Państwach Członkowskich będących „tradycyjnymi konsumentami”:
- różne kategorie oliwy z oliwek i cechy specyficzne oliwy z pierwszego tłoczenia,
  - znaczenie i zalety systemu chronionego określenia pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych stosowanego we Wspólnocie oraz informacje na temat wszystkich rodzajów oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych zarejestrowanych jako produkty posiadające chronione określenie pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne w całej Wspólnocie,
  - w przypadku oliwy z oliwek informacje na temat kontroli jakości, systemu certyfikacji i etykietowania,
  - pomimo swej długiej historii, oliwa z oliwek jest produktem nowoczesnym o wartościach tak odżywczych jak kulinarnych,
  - cechy różnych odmian oliwek stołowych.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 3, informacje na temat wartości odżywczych oliwy z oliwek muszą być w szczególności oparte na dokumentacji przygotowanej na siódmą kampanię promocyjną oliwy z oliwek i uaktualnione przez asystenta naukowego Komisji.

5. PODSTAWOWE KANAŁY

- a) W Państwach Członkowskich będących „nowymi konsumentami”:
- internet
  - Promocja w punktach sprzedaży (degustacja, przepisy, informacje)
  - Reklama (lub artykuły reklamowe) w prasie ogólnej, kulinarnej, kobiecej, oraz dotyczącej stylów życia
  - Kontakty public relations z opiniotwórcami (dziennikarzami piszącymi do prasy specjalistycznej, mistrzami kuchni, itd.).
- b) W Państwach Członkowskich będących „tradycyjnymi konsumentami”:

- Internet
- Reklama (lub artykuły reklamowe) in prasie specjalistycznej (kobiecej, kulinarnej, itd.) koncentrujące się na uaktualnianiu wizerunku produktu
- Promocja w punktach sprzedaży
- Public relations i kontakty z prasą (imprezy, udział w pokazach dla konsumentów, itd.)
- Wspólne działania z przedstawicielami zawodów medycznych i paramedycznych.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMÓW

12-36 miesięcy, przy czym priorytet mają programy wyznaczające właściwie uzasadnioną strategię i cele dla każdego etapu.

Jednakże, w oczekiwaniu na wszystkie rezultaty zewnętrznej oceny siódmej kampanii programy zaakceptowane w 2003 r. będą trwały 12 miesięcy.

7. PRZEWIDYWANY BUDŻET

6 milionów EUR według następującego podziału:

- 70% na programy, które mają być wprowadzone w życie w jednym lub więcej Państw Członkowskich będących „nowymi konsumentami”,
- 30% na programy, które mają być wprowadzone w życie w jednym lub więcej Państw Członkowskich będących „tradycyjnymi konsumentami”.

Len włóknisty

1. OGÓLNA OCENA SYTUACJI

Liberalizacja handlu międzynarodowego wyrobami włókienniczymi i odzieżowymi spowodowała, iż len europejski spotkał się z ostrą konkurencją lnu spoza Wspólnoty, sprzedawanego po bardzo atrakcyjnych cenach, oraz innych rodzajów włókien. Równocześnie konsumpcja wyrobów włókienniczych ma tendencję do stabilizacji.

2. CELE

- Zbudowanie wizerunku i reputacji lnu europejskiego
- Zwiększenie konsumpcji produktu, określanego poprzez znak „Masters of

Linen”.

- Wyciągnięcie korzyści z cech charakterystycznych lnu europejskiego, określonych przez odnośny znak.
- Informowanie konsumentów o cechach nowych produktów wprowadzanych na rynek.

3. GRUPY DOCELOWE

- Pomysłodawcy (styliści, projektanci, producenci, publicyści)
- Dystrybutorzy
- Kręgi związane z edukacją w dziedzinie tkanin, projektowania mody oraz dekoracji wnętrz (nauczyciele i studenci)
- Opiniotwórcy
- Konsumenty.

4. GŁÓWNE PRZEKAZY

- Jakość produktu wynika z warunków, w jakich wyprodukowano surowiec, użycia odpowiednich odmian oraz know-how wykorzystywanych podczas całego łańcucha produkcji.
- Europejski len oferuje szeroki asortyment produktów (odzież, materiały do dekoracji wnętrz, pościel) oraz wiele innowacji i twórczych pomysłów.
- Znak „Masters of Linen” oparty na zgodności ze specyfikacjami, określa najwyższej jakości len europejski przy pomocy kryteriów odnoszących się do specyficznych warunków produkcji i przetwarzania, istniejących we Wspólnocie Europejskiej, od zbioru do tkaniny.

5. GŁÓWNE KANAŁY

- Kanały elektroniczne (strony internetowe)
- Pokazy profesjonalne
- Działania informacyjne ukierunkowane na użytkowników na różnych etapach produkcji (projektanci, wytwórcy, dystrybutorzy, publicyści)
- Informacja w punktach sprzedaży

- Kontakty z prasą specjalistyczną
- Działania informacyjne w szkołach projektowania mody, na kursach dla inżynierów włókiennictwa, itd.

6. CZAS TRWANIA PROGRAMÓW

12-36 miesięcy, przy czym priorytet mają wieloletnie programy z celami ustalonymi dla każdego etapu.

7. PRZEWIDYWANY BUDŻET

1 milion EUR.

Wołowina i cielęcina

1. CELE

Celem programu komunikacyjnego jest przywrócenie zaufania do rynku wołowiny i cielęciny poprzez skoordynowane wysiłki w zainteresowanych Państwach Członkowskich. Program ma być elastyczny: cele i ogólna struktura pozostaną wspólne dla wszystkich państw, zaś poszczególne kombinacje elementów oraz ich rozkład w czasie różnić się będzie dla poszczególnych Państw Członkowskich, zależnie od wymogów sytuacji. Istnieje potrzeba spójności, ale nie jednolitości. Program obejmie wszystkie rynki wołowiny.

W każdym Państwie Członkowskim musi zostać określona organizacja odpowiedzialna za prowadzenie programu. Podobnie musi zostać utworzony punkt kontaktowy.

Program powinien odwoływać się do obaw konsumentów oraz przywracać zaufanie do wołowiny i cielęciny.

Kampania informacyjna

Kampania skoncentrowana będzie na przywracaniu zaufania konsumentów, którzy powinni dowiedzieć się, że ustawodawstwo krajowe i unijne ustanawia zasady zapewniające bezpieczeństwo produktów (np. możliwość ustalenia pochodzenia i znakowanie) i zapewnia efektywną kontrolę podczas całego łańcucha produkcyjnego.

Kampania odbywa się na trzech poziomach: Unii Europejskiej, władz krajowych i w sektorze prywatnym.

Treść i znaczenie wszystkich używanych znaków krajowych i prywatnych powinna być wyjaśniona.

Wszystkie materiały mają podawać adresy stron internetowych unijnych i krajowych.

2. PODSTAWOWE PRZESŁANIA

- Wołowina i cielęcina są pożywne i podlegają regulacji prawnej
- Stosuje się skuteczne środki bezpieczeństwa, w tym kontrole
- Znakowanie wołowiny i cielęciny służy przywróceniu zaufania konsumentów
- Na życzenie konsumenta dostępnych jest więcej informacji.

3. GRUPY DOCELOWE

A. **Konsumenci indywidualni**

- Przesłanie skierowane jest przede wszystkim do kobiet w wieku 25-45 lat, mających dzieci i mieszkających na terenach miejskich. Te kobiety to rdzeń rynku nabywców żywności.
- Drugą grupą docelową są osoby pozostające i niepozostające w związku małżeńskim w wieku poniżej 35 lat o dużej zdolności nabywczej, którzy w wyborze produktu kierują się głównie wygodą i smakiem.

B. **Rynek instytucjonalny (szkoły, szpitale, zakłady zbiorowego żywienia, itd.)**

Prasa specjalistyczna i stowarzyszenia konsumenckie są również zaangażowane bezpośrednio jako czynniki powielające opinię.

4. PODSTAWOWE KANAŁY

- narzędzia elektroniczne (internet),
- telefoniczna linia informacyjna,
- kontakty z mediami (np. dziennikarzami piszącymi dla konsumentów, prasą naukową i specjalistyczną), konferencje, sesje pytań i odpowiedzi z niezależnymi ekspertami ds. bezpieczeństwa żywności. Sesje te dotyczyłyby podmiotów gospodarczych, grup konsumenckich oraz innych zinstytucjonalizowanych jednostek rynkowych,
- media drukowane (np. magazyny konsumenckie, prasa regionalna, ulotki, broszury, itd.),
- media wizualne, takie jak reklamy na billboardach, materiały w punktach sprzedaży, telewizja,

- radio.

5. PRZEWIDYWANY BUDŻET

6 milionów EUR.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2702/1999

z dnia 14 grudnia 1999 r.

w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) na mocy obecnego ustawodawstwa Wspólnota może prowadzić działania promocyjne w państwach trzecich dla ograniczonej liczby produktów rolnych; dotychczasowe wyniki takich działań są bardzo obiecujące;
- (2) biorąc pod uwagę zdobyte doświadczenia perspektywy rozwoju rynku zarówno w ramach Wspólnoty jak i poza nią oraz nowy kontekst handlu międzynarodowego należy opracować spójną całościową politykę informacyjną i promocyjną na rynkach państw trzecich;
- (3) polityka taka może stanowić pożyteczne dopełnienie oraz wzmocnienie działań podjętych przez Państwa Członkowskie, szczególnie przez wspieranie wizerunku produktów Wspólnoty na rynkach międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do jakości żywności oraz jej bezpieczeństwa; działalność taka, pomagając w zdobywaniu nowych rynków, może też wywierać wzmagający efekt na inicjatywy krajowe oraz prywatne;
- (4) należy określić kryteria wyboru produktów objętych działaniami oraz rynków, jednakże produkty, dla których przysługują refundacje wywozowe nie są wyłączone z systemu;
- (5) jako ogólną zasadę należy przyjąć, że Komisja zapewnia jedynie część wymaganych środków finansowych, tak aby organizacje inicjujące oraz zainteresowane Państwa Członkowskie były współodpowiedzialne; jednakże w wyjątkowych przypadkach właściwe może być niewymaganie wkładu finansowego od zainteresowanych Państw

---

¹ Dz.U. C 32 z 6.2.1999, str. 12.

² Dz.U. C 219 z 30.7.1999.

³ Dz.U. C 169 z 16.6.1999, str. 8.

Członkowskich;

- (6) należy wprowadzić zapis, na mocy którego Komisja Wspólnot Europejskich, w drodze właściwych procedur, może przekazać wykonywanie takich działań organom posiadającym niezbędne środki oraz umiejętności;
- (7) biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia oraz rezultaty działań promocyjnych prowadzonych przez Międzynarodową Radę ds. oliwy z oliwek należy jednakże stworzyć zapis o dalszym przekazywaniu jej działań zawartych w zakresie jej odpowiedzialności; należy także umożliwić poszukiwanie pomocy u podobnych organizacji międzynarodowych w zakresie innych produktów;
- (8) w celu monitorowania prawidłowego realizowania programów oraz skutków takich działań należy stworzyć zapis przewidujący skuteczne monitorowanie przez Komisję oraz Państwa Członkowskie, a także przewidujący ocenę wyników dokonywaną przez niezależny organ;
- (9) w wyniku tego należy zmienić rozporządzenia (WE) nr 136/66/EWG⁴, (EWG) nr 1308/70⁵ oraz (WE) nr 2275/96⁶;
- (10) należy, zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁷, przyjęc środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia, jest również właściwe aby środki te zostały przyjęte zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 4 wyżej wymienionej decyzji. W tym kontekście komitety zarządzające będą działały wspólnie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólnota może finansować, w całości lub częściowo, działania prowadzone na terenie państw trzecich dostarczające informacji o produktach rolnych i spożywczych oraz promujące je.
2. Działania określone w ust. 1 nie dotyczą bezpośrednio poszczególnych znaków firmowych, ani nie faworyzują produktów żadnego z Państw Członkowskich.

Artykuł 2

---

⁴ Rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1638/98 (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32).

⁵ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi (Dz.U. L 146 z 4.7.1970, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2257/96 z dnia 22 listopada 1996 r. wprowadzające szczególne środki w odniesieniu do żywych roślin i produktów upraw kwiatowych (Dz.U. L 308 z 29.11.1996, str. 7).

⁷ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Do działań określonych w art. 1 należą:

- a) public relations, działania promocyjne oraz środki reklamowe, w szczególności podkreślające zalety produktów Wspólnoty, przede wszystkim w zakresie jakości, higieny, bezpieczeństwa żywności, żywienia, etykietowania, dobrostanu zwierząt bądź przyjazności dla środowiska;
- b) uczestnictwo w imprezach, targach bądź wystawach o międzynarodowym znaczeniu, szczególnie przez umieszczanie stoisk wystawowych Wspólnoty;
- c) kampanie informacyjne, szczególnie na temat wspólnotowego systemu chronionych nazw pochodzenia (PDO), chronionych oznaczeń geograficznych (PGI) oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności (TSG) i rolnictwa ekologicznego;
- d) kampanie informacyjne na temat wspólnotowego systemu win gatunkowych produkowanych w wyszczególnionych regionach (QWPSR), win stołowych oraz napojów spirytusowych z oznaczeniem geograficznym;
- e) badania nowych rynków, konieczne dla rozszerzenia rynków zbytu;
- f) wizyty handlowe na wysokim szczeblu;
- g) badania w celu oceny wyników działań promocyjnych i informacyjnych.

Artykuł 3

Następujące produkty są w szczególności uprawnione do objęcia środkami określonymi w art. 1:

- a) produkty przeznaczone do konsumpcji bezpośredniej lub do przetwarzania, dla których istnieją możliwości wywozu bądź potencjalne rynki zbytu w państwach trzecich, szczególnie w przypadku gdy nie będą konieczne refundacje wywozowe;
- b) produkty typowe lub wysokiej jakości mające dużą wartość dodaną.

Artykuł 4

Przy wyborze państw trzecich, w których będą prowadzone działania określone w art. 1 należy brać pod uwagę rynki krajów, w których istnieje faktyczny bądź potencjalny popyt.

Artykuł 5

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 11, co dwa lata Komisja opracowuje wykaz produktów oraz rynków określonych odpowiednio w art. 3 i 4.

Jednakże wykaz ten może być w międzyczasie zmieniany, jeśli jest to konieczne.

2. Przed sporządzeniem wykazu określonego w ust. 1 Komisja może zasięgnąć opinii Stałej Grupy ds. promocji produktów rolnych w ramach Komitetu Doradczego ds. zdrowia i bezpieczeństwa produktów rolnych.

Artykuł 6

W przypadku podejmowania działań w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek oraz oliwy spożywczej, Wspólnota może je realizować przez działania Międzynarodowej Rady ds. oliwy z oliwek.

W przypadku innych sektorów Wspólnota może zasięgać pomocy organizacji międzynarodowych dających podobne gwarancje.

Artykuł 7

1. W celu wykonywania działań określonych w art. 2 lit. a), b), d) oraz e) i z zastrzeżeniem art. 6, organizacje branżowe bądź międzybranżowe lub organizacje reprezentujące zainteresowany sektor bądź sektory opracowują programy promocji i informacji obejmujące maksymalnie okres trzech lat oraz proponują, której jednostce można powierzyć ich wykonanie.

Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 3 akapit drugi oraz po zatwierdzeniu programu bądź programów jak i jednostki bądź jednostek do ich wykonywania, zainteresowane Państwa Członkowskie wnoszą wkłady finansowe na rzecz programów, po czym przedkładają programy Komisji. Komisja zatwierdza programy oraz jednostkę bądź jednostki odpowiedzialne za ich wykonanie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 oraz przyznaje pierwszeństwo programom organizacji obejmujących swym działaniem obszar kilku Państw Członkowskich.

Przed zatwierdzeniem programów Komisja może zasięgnąć opinii Stałej Grupy ds. promocji produktów rolnych w ramach Komitetu Doradczego ds. zdrowia i bezpieczeństwa produktów rolnych.

2. Komisja podejmuje decyzje w sprawie działań:

- a) określonych w art. 2 lit. c) oraz f) jak również w art. 2 lit. b) oraz e), w przypadku gdy art. 9 ust. 1 akapit drugi ma zastosowanie, lub
- b) przeprowadzanych przez organizację międzynarodową określoną w art. 6,

po poinformowaniu komitetu zarządzającego właściwego dla danych sektorów bądź, gdzie sytuacja tego wymaga, komitetów regulacyjnych określonych w rozporządzeniach (EWG) nr 2092/91⁸, (EWG) nr 2081/92⁹ oraz (EWG) nr 2082/92¹⁰.

---

⁸ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 198 z 22.7.1991,

Przed podjęciem decyzji Komisja może zasięgnąć opinii Stałej Grupy ds. promocji produktów rolnych, określonej w ust. 1 akapit trzeci.

Artykuł 8

1. Na podstawie otwartego bądź ograniczonego zaproszenia do składania ofert, Komisja wybiera:

- asystentów ds. technicznych potrzebnych do oceny proponowanych programów, wraz z proponowanymi jednostkami wprowadzającymi je w życie;
- jednostkę bądź jednostki odpowiedzialne za wykonanie działań określonych w art. 2 lit. c) oraz f) a także, jeśli art. 9 ust. 1 akapit drugi ma zastosowanie, w art. 2 lit. b) oraz e);
- jednostkę bądź jednostki odpowiedzialne za ocenę wyników wykonania działań.

2. Jednostka bądź jednostki odpowiedzialne za wykonanie działań określonych w art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 mają wiedzę specjalistyczną w zakresie danych produktów oraz rynków planowanych do ekspansji, a także posiadają zasoby w stopniu zapewniającym jak najskuteczniejsze wykonanie tych działań, biorąc pod uwagę ich europejski wymiar.

3. Grupa Monitorująca, składająca się z przedstawicieli Komisji, zainteresowanych Państw Członkowskich oraz organizacji inicjujących, nadzoruje prawidłowe wykonanie działań.

4. Zainteresowane Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za monitorowanie działań innych niż określone w ust. 1 tiret drugie oraz za dokonywanie płatności w odniesieniu do nich.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla ust. 4, Wspólnota finansuje:

- a) w całości działania określone w art. 2 lit. c), f) oraz g);
- b) częściowo inne działania promocyjne i informacyjne wymienione w art. 2.

Jednakże w pewnych specjalnych przypadkach Wspólnota może w całości finansować

---

str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/1999 (Dz.U. L 262 z 8.10.1999, str. 23).

⁹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1068/97 (Dz.U. L 156 z 13.6.1997, str. 10).

¹⁰ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 9). Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

działania określone w art. 2 lit b) oraz e).

2. Udział Wspólnoty w finansowaniu działań określonych w ust. 1 lit. b) nie przekracza 50% rzeczywistych kosztów tych działań. Jednakże w przypadku promocji trwających przynajmniej dwa lata, udział ten winien stopniowo zmniejszać się od 60% do 40% rzeczywistych kosztów działań.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie wnoszą wkład do działań określonych w ust. 2, pokrywając 20% rzeczywistych kosztów, przy czym pozostałą różnicę pokrywają organizacje inicjujące. Udział wpłacany przez Państwa Członkowskie oraz/bądź przez organizacje branżowe lub ponadbranżowe może pochodzić z wpływów o charakterze podatków.

Jednakże we właściwie umotywowanych przypadkach oraz pod warunkiem, że dany program w sposób wyraźny odpowiada interesom Wspólnoty, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 może zostać podjęta decyzja, że organizacja inicjująca pokrywa całą nieponiesioną przez Wspólnotę część finansowania.

4. Jeśli art. 6 ma zastosowanie, po zatwierdzeniu programu Wspólnota wpłaca właściwą część finansowania na rzecz danej organizacji międzynarodowej.

Artykuł 10

Wydatki Wspólnoty poniesione na działania określone w art. 1 są uznawane za interwencję w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹¹.

Artykuł 11

Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, określoną w art. 12 ust. 2.

Artykuł 12

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. olejów i tłuszczów ustanowiony na mocy art. 37 rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz komitety zarządzające ustanowione na mocy odpowiednich artykułów innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych.

2. W przypadku gdy następuje odniesienie do niniejszego ustępu, obowiązują art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 13

---

¹¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

Przed 31 grudnia 2003 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie raport w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia, wraz z właściwymi wnioskami.

Artykuł 14

1. W art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG skreśla się wyrażenie „lub państwa trzecie”.
2. W art. 2 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1308/70 skreśla się wyrażenie „i gdzie indziej”.
3. W art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2275/96 skreśla się wyrażenie „oraz za granicą”.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2879/2000

z dnia 28 grudnia 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich¹, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze co następuje:

1. Należy określić szczegółowe zasady stosowania działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych i przetworzonych środków spożywczych w państwach trzecich.
2. Aby usprawnić zarządzanie należy ustalić częstotliwość sporządzania list produktów i rynków kwalifikujących się do wyżej wymienionych działań.
3. Aby zapobiec wszelkiego rodzaju zagrożeniom zakłócenia konkurencji należy opracować wytyczne w sprawie odwoływania się do szczegółowego źródła pochodzenia produktów objętych kampanią promocyjną i informacyjną.
4. Należy określić sposób prezentowania programów i wyboru organów wykonawczych pod kątem zapewnienia możliwie jak najszerszej konkurencji i swobodnego przepływu usług.
5. Należy ustanowić kryteria kwalifikacyjne wyboru programów przez Państwa Członkowskie i ich zatwierdzania przez Komisję po kątem zapewnienia zgodności z zasadami Wspólnoty, a także efektywności środków działania, jakie mają zostać podjęte w szczególności w świetle rozporządzenia Rady (EWG) nr 50/1992 z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji procedur przyznawania kontraktów na usługi sektora publicznego², zmienionego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/52/WE z dnia 13 października 1997 r. zmieniającą dyrektywy Rady 92/50/EWG, 93/36/EWG i 93/37/EWG dotyczące koordynacji procedur przyznawania odpowiednio kontraktów sektora publicznego na usługi, dostawy i roboty³.

---

¹ Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7.

² Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 328 z 28.11.1997, str. 1.

6. Należy stosować te same zasady w odniesieniu do środków działania, jakie mają zostać podjęte przez międzynarodowe organizacje, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.
7. W celu zapewnienia efektywności środków działania Wspólnoty, Państwa Członkowskie powinny zapewnić spójność i komplementarność zatwierdzonych programów z programami krajowymi i regionalnymi.
8. W tym celu należy określić kryteria preferencyjne selekcji programów, tak aby zapewnić ich optymalne oddziaływanie.
9. W przypadku programów będących przedmiotem zainteresowania jednego lub więcej Państw Członkowskich należy opracować przepisy celem zapewnienia współpracy danych Państw Członkowskich podczas składania i oceny programów.
10. Należy określić konsekwencje w przypadku odrzucenia programu z powodu braku częściowego finansowania przez Państwo Członkowskie i jeśli nie stosuje się art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 2702/1999.
11. Należy ustanowić szczegółowe zasady funkcjonowania grupy monitorującej, o której mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.
12. Należy określić kontrole przeprowadzane przez Państwa Członkowskie w przypadku programów, którymi bezpośrednio zarządzają.
13. W interesie sprawnego zarządzania finansowego powinny zostać określone szczegółowe zasady dotyczące udziału finansowego Wspólnoty.
14. Należy przyjąć różne uzgodnienia zapewniające dotrzymanie zobowiązań w kontraktach, jakie mają zostać zawarte pomiędzy zainteresowanymi stronami a właściwymi władzami krajowymi w rozsądnych granicach czasowych na podstawie standardowych kontraktów dostarczonych przez Komisję.
15. W celu odpowiedniego wykonania kontraktów, wykonawcy muszą złożyć na rzecz właściwych władz zabezpieczenie równe 15% wkładu finansowego Wspólnoty. W tym samym celu należy złożyć zabezpieczenie w przypadku złożenia wniosku o zaliczkę.
16. Należy określić podstawowy wymóg w znaczeniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/1985⁴, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1932/1999⁵.
17. Z uwagi na wymogi związane ze sprawnym zarządzaniem budżetem należy określić karę za niezłożenie, lub opóźnione złożenie wniosków o płatności pośrednie przez Państwa Członkowskie.
18. Aby sprawnie zarządzać finansami, a także w celu uniknięcia wszelkiego niebezpieczeństwa pochłonięcia przez płatności jakich trzeba będzie dokonać wszystkich środków stanowiących wkład finansowy Wspólnoty, tak że nie zostanie żadne saldo do wypłaty, należy ustanowić przepis o tym, że zaliczki i różne płatności

---

⁴ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

⁵ Dz.U. L 240 z 10.9.1999, str. 11.

pośrednie nie mogą przekroczyć poziomu 80% wkładu finansowego Wspólnoty. W tym samym celu wnioski o wypłatę pozostałego salda muszą dotrzeć do właściwych władz w określonym terminie.

19. Państwa Członkowskie muszą monitorować wprowadzanie w życie środków określonych niniejszym rozporządzeniem, a Komisja powinna być stale informowana o ich rezultatach. W interesie sprawnego zarządzania finansowego należy ustanowić przepis o współpracy Państw Członkowskich w przypadkach gdy środki działania są wprowadzane w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym właściwe władze podpisujące kontrakt mają swoją siedzibę.
20. Okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia jest taki sam, jak ten, który określa art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.
21. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią ze wspólnego spotkania Komitetów Zarządzających ds. promocji produktów rolnych.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, „program” oznacza zestaw spójnych środków działania obejmujących zakres, który wystarcza aby spowodować w efekcie lepszą informację o danych produktach i poprawę ich sprzedaży.

Artykuł 2

1. Komunikat promocyjny i informacyjny skierowany do konsumentów i innych grup docelowych powinien opierać się na istotnych wewnętrznych zaletach i/lub cechach konkretnego produktu.
2. Środki działania w zakresie informacji i/lub promocji mogą zachęcać do konsumpcji produktu na podstawie jego szczegółowo określonego pochodzenia.

Odniesienie do pochodzenia produktu musi mieć charakter drugorzędny w stosunku do centralnego przesłania kampanii.

3. Jednakże można podać miejsce pochodzenia produktu w przypadku nazwy pochodzenia zgodnej z zasadami Wspólnoty, bądź w przypadku konieczności zilustrowania cech typowego produktu w czasie kampanii promocyjnej lub informacyjnej.

Artykuł 3

Listy produktów i rynków, o których mowa odpowiednio w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 należy sporządzić nie później niż do 31 grudnia co drugiego roku. Pierwsze listy powinny być zgodne z zamieszczonym niżej Załącznikiem.

Artykuł 4

Jeśli stosuje się art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, organizacje międzynarodowe powinny zaprezentować Komisji nie później niż do 1 października każdego roku programy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i które zawierają środki działania planowane na kolejny rok.

Warunki regulujące przyznawanie i wypłatę wkładu finansowego Wspólnoty należy określić w umowie zawartej pomiędzy Wspólnotą a daną organizacją międzynarodową.

Artykuł 5

Programy, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 wprowadza się w życie w okresie przynajmniej jednego roku, jednak nie dłuższym niż trzy lata od daty obowiązywania odnośnego kontraktu.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy programy, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2702/1999 są przedmiotem zainteresowania więcej niż jednego Państwa Członkowskiego pierwszeństwo przyznaje się programom kładącym nacisk na takie aspekty jak jakość, wartość odżywcza czy bezpieczeństwo produktów Wspólnoty.

2. W przypadku programów będących przedmiotem zainteresowania ze strony jednego Państwa Członkowskiego bądź dotyczących pojedynczego produktu, pierwszeństwo przyznaje się programom kładące nacisk na interes Wspólnoty, a zwłaszcza w odniesieniu do jakości, wartości odżywczej, bezpieczeństwa i reprezentatywności produktów, które obejmują.

Artykuł 7

1. W celu wprowadzenia w życie środków działania, o których mowa w art. 5, branżowe i międzybranżowe organizacje Wspólnoty, które są reprezentatywne dla danego(ych) sektora(ów), powinny przedłożyć programy w odpowiedzi na wezwanie do składania propozycji wystosowane przez dane Państwa Członkowskie. Tego rodzaju programy powinny być zgodne ze specyfikacjami określającymi kryteria w przypadku wykluczenia, kwalifikacji i przyznania, które w tym celu zostały opublikowane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki celem zapewnienia, że władze przyznające dotyczące ich kontrakty stosują się do przepisów dyrektywy 92/50/EWG.

Powyższa dyrektywa stosuje się do środków działania, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.

3. W przypadku planowanego programu będącego przedmiotem zainteresowania więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, dane Państwa Członkowskie powinny współpracować ze sobą w celu sporządzenia kompatybilnych specyfikacji oraz wezwań do złożenia propozycji.

4. W odpowiedzi na wezwanie do złożenia propozycji, organizacje, o których mowa w ust. 1 powinny sporządzić programy informacyjne i promocyjne, a tam gdzie stosowne, we współpracy z organem wykonawczym, który został wybrany według procedury

konkurencyjnej sprawdzonej przez Państwo Członkowskie. Tego rodzaju programy mogą zaprezentować organizacje branżowe lub międzybranżowe działające na poziomie Wspólnoty lub pochodzące z jednego lub więcej Państw Członkowskich.

5. Poszczególne Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że podejmowane przez nie środki działania w skali krajowej lub regionalnej są zgodne ze środkami częściowo finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, a także że przedstawione programy są komplementarne w stosunku do programów krajowych lub regionalnych.

6. Zainteresowane Państwa Członkowskie powinny sprawdzić stosowność programów i ich zgodność, a także zgodność proponowanych organów wykonawczych z zasadami Wspólnoty i z ich własnymi specyfikacjami. Należy także zweryfikować wartość finansową programu. Programy sprawdza się zwłaszcza według następujących kryteriów:

- spójność pomiędzy proponowaną strategią a ustanowionymi celami,
- wartość merytoryczna proponowanych środków działania,
- ich prawdopodobny wpływ i powodzenie prowadzące do wzrostu popytu na stosowne produkty,
- zapewnienie efektywności i reprezentatywności proponowanych organizacji,
- zapewnienie o posiadaniu przez proponowany organ wykonawczy odpowiedniego stopnia efektywności wymaganych możliwości technicznych.

7. Po sprawdzeniu prezentowanego programu, a także bez naruszania przepisów art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, zainteresowane Państwa Członkowskie powinny podjąć zobowiązanie o współfinansowaniu wybranych programów.

W przypadku zainteresowania programem dwóch lub więcej Państw Członkowskich i w odpowiedzi na wezwanie do wspólnego składania propozycji, Państwa Członkowskie współpracują przy wybieraniu programów i podejmują zobowiązanie do wniesienia wkładu w ich finansowanie zgodnie z drugim zdaniem art. 10 ust. 2.

Artykuł 8

W przypadku gdy Państwa Członkowskie nie biorą udziału w finansowaniu programu i nie stosuje się art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, organizacje branżowe i międzybranżowe Państwa Członkowskiego należy wykluczyć z programu.

Artykuł 9

1. Nie później niż do 30 kwietnia każdego roku i 15 maja 2001 r. w przypadku pierwszego programu, Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji listę wyselekcjonowanych programów i organów wykonawczych załączając kopię każdego programu. W przypadku programów będących przedmiotem zainteresowania więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, zgłoszenia dokonują zgodnie wszystkie Państwa Członkowskie.

2. Komisja sprawdza przedstawione programy celem zapewnienia zgodności z zasadami Wspólnoty i kryteriami, o których mowa w art. 7 ust. 6.

W przypadku uznania przez Komisję, że programy są niezgodne z zasadami Wspólnoty lub nie spełniają kryteriów, o których mowa w art. 7 ust. 6, powiadamia ona niezwłocznie dane Państwa Członkowskie o niekwalifikowaniu się całości lub części programu.

3. Po dokonaniu oceny programów, która, jeśli trzeba, odbywa się z udziałem asystentów technicznych, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 i tam gdzie stosowne, po przeprowadzeniu konsultacji ze Stałą Grupą ds. promocji produktów rolnych Komitetu Doradczego ds. bezpieczeństwa i higieny produktów rolnych, Komisja podejmuje decyzję dotyczącą przedstawionych programów i ich organów wykonawczych do 30 września, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.

4. Za odpowiednie wprowadzenie w życie wybranych programów odpowiadają organizacje branżowe i międzybranżowe proponujące dany program.

Artykuł 10

1. Wkład Wspólnoty w finansowanie środków działania, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 wynosi:

- a) 50% faktycznie poniesionych kosztów środków działania w ramach programów trwających 1 rok;
- b) 60% faktycznie poniesionych kosztów środków działania programów w pierwszym roku i 40% w drugim roku w przypadku programów trwających dwa lata, przy czym całkowity udział Wspólnoty w kosztach nie przekracza 50% łącznych kosztów programu;
- c) 60% faktycznie poniesionych kosztów środków działania programów w pierwszym roku, 50% w drugim i 40% w trzecim roku, w przypadku programów trwających trzy lata, przy czym całkowity udział Wspólnoty w kosztach nie przekracza 50% łącznych kosztów programu.

Wkład finansowy wypłaca się danemu Państwu Członkowskiemu zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999.

2. Udział Państw Członkowskich w finansowaniu środków działania, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 wynosi do 20% faktycznie poniesionych kosztów. W przypadku udziału w finansowaniu więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, udział w kosztach do pokrycia przez każde z nich jest proporcjonalny do wkładu finansowego organizacji proponującej projekt mającej siedzibę na jego terytorium.

Artykuł 11

1. Zgodnie z procedurą wyboru programów, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, z chwilą powiadomienia danych Państw Członkowskich o decyzji Komisji zatwierdzającej proponowane programy, przekazują one do zainteresowanych organizacji informacje o tym, czy ich wnioski zostały przyjęte, czy też nie.

2. Państwo Członkowskie zawiera kontrakt z wybraną organizacją w ciągu 30 dni kalendarzowych od daty podania do wiadomości decyzji Komisji. Po tym terminie żaden kontrakt nie może zostać zawarty bez uprzedniej zgody Komisji.

Państwa Członkowskie stosują standardowe wzory kontraktów dostarczone przez Komisję.

3. Obie Strony nie mogą zawrzeć kontraktu przed złożeniem gwarancji wykonania w wysokości 15% maksymalnej wielkości wkładu finansowego Komisji i danego(-ych) Państwa Członkowskiego(ich), co ma na celu zabezpieczenie należytego wykonania kontraktu. Gwarancję wykonania należy złożyć zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/1985.

W przypadku gdy wykonawcą kontraktu jest organ działający według prawa publicznego lub pozostaje on pod nadzorem takiego organu, właściwe władze danego państwa Członkowskiego mogą uznać pisemną gwarancję organu nadzorującego na sumę równą udziałowi procentowemu, o którym mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem, że tenże organ podejmuje się obowiązku zapewnienia:

- należytego wywiązania się ze zobowiązań wynikających z kontraktu;
- odpowiedniego wydatkowania otrzymanych sum na odpowiednie wywiązanie się ze zobowiązań wynikających z kontraktu.

Dowód dokonania wpłaty zabezpieczenia powinien dotrzeć do Państwa Członkowskiego w terminie określonym w pierwszym akapicie ust. 2.

Gwarancję wykonania należy zwolnić w terminie i na warunkach określonych w art. 13 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wypłaty salda pozostałej należności.

4. Podstawowe wymagania dotyczące wprowadzenia w życie środków działania objętych kontraktem określa art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/1985.

5. Państwo Członkowskie bezzwłocznie przesyła do Komisji kopię kontraktu i dowód dokonania wpłaty gwarancji wykonania. Ponadto przesyła kopię kontraktu zawartego pomiędzy wybraną organizacją a organem wykonawczym.

Ten ostatni kontrakt zawiera postanowienie, że organ wykonawczy musi poddać się inspekcjom, o których mowa w art. 14.

Artykuł 12

1. W ciągu 30 dni kalendarzowych od daty podpisania kontraktu, wykonawca kontraktu może złożyć do Państwa Członkowskiego wniosek o wypłacenie zaliczki wraz z dołączonym zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 3. W przypadku przekroczenia tego terminu nie można składać wniosków o wypłatę zaliczki.

Zaliczka może sięgać wysokości nieprzekraczającej 30% sumy wkładu finansowego ze strony Wspólnoty i zainteresowanego(-ych) Państwa(-w) Członkowskiego(-ich).

3. Państwo Członkowskie wypłaca zaliczkę w ciągu 30 dni kalendarzowych od daty złożenia wniosku o jej wypłacenie. W przypadku opóźnienia wypłaty, stosuje się art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 296/1996⁶.

4. Zaliczkę należy wypłacić pod warunkiem, że wykonawca złoży zabezpieczenie w wysokości 110% sumy zaliczki na rzecz danego Państwa Członkowskiego zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/1985.

W przypadku gdy stroną kontraktu jest organ działający według prawa publicznego lub pozostający pod nadzorem takiego organu, Państwo Członkowskie może uznać pisemną gwarancję organu nadzorującego do kwoty równej udziałowi procentowemu, o którym mowa w pierwszym akapicie pod warunkiem, że organ zobowiązuje się do wypłacenia kwoty objętej udzieloną przez niego gwarancją w przypadku braku uprawnienia do wypłacenia zaliczki.

Artykuł 13

1. Wnioski o wypłaty pośrednie z tytułu wkładu finansowego Wspólnoty i Państw Członkowskich należy składać do końca miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym upływa okres 90 dni kalendarzowych naliczonych od daty podpisania kontraktu. Tego rodzaju wnioski obejmują nakłady poniesione w ciągu danego kwartału. Należy zaopatrzyć je w zbiorcze zestawienie finansowe, odnośną dokumentację pomocniczą i raport o postępie prac związanych z realizacją kontraktu. W przypadku gdy w ciągu danego kwartału nie poniesiono żadnych wydatków, należy złożyć stosowne oświadczenie w tym samym terminie, który dotyczy składania wniosków o wypłaty pośrednie.

Z wyłączeniem działania siły wyższej, jeśli wnioski o wypłaty pośrednie i odnośne dokumenty są składane po terminie, płatności należy zmniejszyć o 3% za każdy cały miesiąc opóźnienia.

Wypłaty pośrednie i zaliczki, o których mowa w art. 12 ust. 1 nie powinny łącznie przekroczyć 80% całkowitego wkładu finansowego Wspólnoty i danych Państw Członkowskich. W przypadku osiągnięcia sumy określonego udziału procentowego, nie można składać żadnych dalszych wniosków o wypłaty pośrednie.

2. Podania o wypłatę pozostałego salda należy składać w ciągu czterech miesięcy od daty ukończenia działań objętych kontraktem.

W celu uznania za należycie złożone, wnioski należy zaopatrzyć jak niżej:

- a) w zbiorcze zestawienie finansowe dotyczące wszystkich poniesionych wydatków wraz z odpowiednią dokumentacją pomocniczą odnoszącą się do wydatków;
- b) w podsumowanie przeprowadzonych prac (raport z działalności operacyjnej);
- c) w wewnętrzny raport sporządzony przez wykonawcę kontraktu oceniający rezultaty uzyskane na dzień sporządzenia raportu, a także ich przydatność.

---

⁶ Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 5.

Z wyłączeniem działania siły wyższej, jeśli wnioski o dokonanie wypłaty salda są składane po terminie, płatności należy zmniejszyć o 3% za każdy cały miesiąc opóźnienia.

3. Salda do wypłaty nie należy regulować przed sprawdzeniem dokumentów, o których mowa w ust 2.

W przypadku gdy podstawowy wymóg, o którym mowa w art. 11 ust. 4 nie został spełniony w całości, proporcjonalnie zmniejsza się saldo pozostające do wypłaty.

4. Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3 zostanie zwolnione pod warunkiem ustanowienia ostatecznego uprawnienia do wypłaty zaliczki.

5. Państwo Członkowskie dokonuje płatności, o których mowa w poprzednim ustępie w ciągu 60 dni od daty otrzymania wniosku o wypłatę. Okres ten może zostać przerwany w każdej chwili w ciągu 60 dni od daty zarejestrowania podania jako otrzymanego. Może to nastąpić poprzez zawiadomienie danego wykonawcy o niedopuszczeniu wniosku z powodu faktu, że dana kwota się nie należy, z powodu niedołączenia wymaganych dokumentów pomocniczych we wszystkich dodatkowych wnioskach bądź z powodu konieczności dostarczenia Państwu Członkowskiemu dodatkowych informacji lub przeprowadzenia kontroli. Okres dokonania płatności zaczyna znowu biec od daty otrzymania wymaganej informacji, którą należy przesłać w ciągu 30 dni kalendarzowych. Z wyłączeniem działania siły wyższej, jeśli powyższych płatności dokonuje się po terminie, kwotę zwróconą Państwu Członkowskiemu należy zmniejszyć zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 296/1996.

6. Gwarancje wykonania, o których mowa w art. 11 ust. 3 muszą zachować ważność do momentu wypłaty pozostałego salda. Zostają one zwolnione za pomocą pisma zwalniającego gwarancje wydane przez właściwe władze.

7. W ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia otrzymania, Państwo Członkowskie przesyła do Komisji:

- kwartalny raport dotyczący realizacji kontraktu;
- zestawień, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b);
- wewnętrzny raport oceny.

8. Po wypłacie salda Państwo Członkowskie przesyła do Komisji raport finansowy dotyczący szczegółów wydatków poniesionych w ramach kontraktu.

Raport powinno zawierać stwierdzenie, że w świetle przeprowadzonej kontroli poniesione wydatki należy uznać za kwalifikujące się zgodnie z warunkami kontraktu.

9. Od kwoty wydatków częściowo finansowanych przez Wspólnotę i zgłoszonych do Sekcji Gwarancji EFOGR odlicza się sumy wszelkich zabezpieczeń, które uległy przypadkowi i nałożonych kar.

1. Zwłaszcza za pomocą środków kontroli technicznej, administracyjnej i rachunkowo - księgowej na terenie zakładu wykonawcy i organu wykonawczego, Państwo Członkowskie podejmuje kroki prowadzące do weryfikacji:

- a) dokładności dostarczonej informacji i dokumentacji, a także
- b) wykonania wszystkich zobowiązań określonych kontraktem.

Nie naruszając przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/1991⁷ Komisja powinna zostać jak najszybciej poinformowana przez Państwo Członkowskie o ewentualnych nieprawidłowościach wykrytych w trakcie kontroli.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie powinno określić najbardziej odpowiedni sposób prowadzenia działań sprawdzających podjęte środki działania określone niniejszym rozporządzeniem i powiadomić o nich Komisję.

3. W przypadku programów proponowanych przez organizacje działające w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, zainteresowane Państwa Członkowskie powinny podjąć kroki niezbędne celem zapewnienia koordynacji tychże działań sprawdzających i informowania o nich Komisji.

4. Komisja może brać udział w procesie weryfikacji i kontroli, o których mowa w ust. 2 i 3. W tym celu właściwe władze danego Państwa Członkowskiego powinny z odpowiednim wyprzedzeniem poinformować Komisję o planowanym czasie przeprowadzenia weryfikacji i działań sprawdzających.

W uzasadnionych przypadkach może ona przeprowadzić wszelkie dodatkowe działania sprawdzające, jakie uzna za stosowne.

5. Grupa monitorująca, o której mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 powinna regularnie monitorować proces realizacji poszczególnych programów.

W tym celu grupę monitorującą należy informować o harmonogramie środków działania planowanych w ramach każdego programu, o raportach z ich realizacji, a także o rezultatach przeprowadzonych działań sprawdzających zgodnie z art. 13 i 14.

Grupie monitorującej przewodniczy przedstawiciel zainteresowanego Państwa Członkowskiego. W przypadku programów proponowanych przez organizacje działające w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, przewodniczy jej przedstawiciel desygnowany przez dane Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

W przypadku dokonania nienależnych płatności, beneficjent powinien spłacić daną sumę powiększoną o odsetki naliczone za okres, jaki upłynął od chwili dokonania wypłaty a zwróceniem tejże kwoty przez beneficjanta.

---

⁷ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

Stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Instytut Walutowy w odniesieniu do jego operacji w euro w dniu dokonania nienależnej wypłaty, którą opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowym Wspólnot Europejskich*, plus trzy punkty procentowe.

2. Zwrócone kwoty wraz z odsetkami należy wpłacić do agencji i departamentów płatniczych oraz odliczyć je od kwoty wydatków finansowanych z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej proporcjonalnie do wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do 31 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Lista państw trzecich, w których można prowadzić działania promocyjne:

- Szwajcaria
- Norwegia
- Europa Środkowa i Wschodnia
- Rosja
- Japonia
- Chiny
- Korea Południowa
- Azja południowo- wschodnia
- Indie
- Bliski Wschód
- Afryka Północna
- Republika Południowej Afryki
- Ameryka Północna
- Ameryka Łacińska
- Australia i Nowa Zelandia.

Lista produktów mogących być przedmiotem działań promocyjnych w państwach trzecich:

- świeża, schłodzona lub mrożona wołowina, cielęcina i wieprzowina; przetwory spożywcze oparte na tych składnikach;
- wysokiej jakości mięso drobiowe;
- sery i jogurty;
- oliwa z oliwek i oliwki deserowe;
- wysokiej jakości wina psr, wina stołowe z oznaczeniem geograficznym;
- napoje spirytusowe z oznaczeniami geograficznymi lub o zastrzeżonym, tradycyjnym opisie;

- świeże owoce i warzywa, a także przetwory owocowe i warzywne;
- przetwory ze zbóż i ryżu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 962/2001

z dnia 17 maja 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich¹, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2879/2000² ustanawia szczegółowe zasady stosowania powyższego rozporządzenia.
- 2) Art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2879/2000 określa terminy, w których Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wykaz wybranych przez nie programów i organów wykonawczych. Pierwszy termin wyznaczony jest na dzień 15 maja 2001 r.
- 3) Ze względu na trudności we wprowadzaniu w życie nowych uzgodnień, niektóre Państwa Członkowskie poprosiły o więcej czasu w pierwszym roku.
- 4) W celu ułatwienia rozpoczęcia stosowania ustaleń, termin na dostarczanie programów do Komisji powinien być przedłożony do dnia 15 czerwca 2001 r.
- 5) Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wyrażoną na wspólnym posiedzeniu komitetów zarządzających w sprawie promocji produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

W art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2879/2000, zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż do dnia 30 kwietnia każdego roku, a począwszy od dnia 15 czerwca 2001 r., Państwa Członkowskie przesyłają Komisji listę wyselekcjonowanych przez nie programów i organów wykonawczych, załączając kopię każdego programu”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich

---

¹ Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7.

² Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 63.

Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1854/2002

z dnia 17 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich¹, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2879/2000², zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1955/2001³, określa szczegółowe zasady stosowania wspomnianego rozporządzenia.
- 2) Art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2879/2000 określa nieprzekraczalny termin - 30 września dla decyzji Komisji w sprawie programów i organów wykonawczych, które mają zostać wybrane.
- 3) Propozycje programów przedstawione przez Państwa Członkowskie w 2002 r. wymagają dodatkowych informacji, które wkrótce otrzyma Komisja.
- 4) W takich okolicznościach, aby umożliwić zakończenie przeglądu i selekcji programów nieprzekraczalny termin dla podjęcia przez Komisję decyzji zostaje przesunięty do 15 listopada 2002 r.
- 5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną na wspólnym posiedzeniu Komitetu Zarządzającego ds. promocji produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2879/2000 ostatni akapit otrzymuje następujące brzmienie:

„W przypadku programów przedstawionych w 2002 r. Komisja podejmie decyzję najpóźniej 15 listopada 2002 r.”

Artykuł 2

---

¹ Dz.U. L 327, z 21.12.1999, str. 7.

² Dz.U. L 333, z 29.12.2000, str. 63.

³ Dz.U. L 266, z 6.10.2001, str. 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 października 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 409/2003

z dnia 5 marca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich¹, w szczególności jego art. 5 i 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wykonania środków stanowiących część programów określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2702/1999, art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2879/2000², ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1854/2002³, ustanawia dla Państw Członkowskich datę 30 kwietnia każdego roku jako nieprzekraczalny termin dla powiadamiania Komisji o programach i organach wykonawczych.
- (2) Z uwagi na niski stopień wykorzystania dostępnego finansowania ze środków na informację i promocję w ramach wcześniejszych wniosków, zainteresowanym organom należy zezwolić na przedstawienie nowych programów działania dwa razy w roku.
- (3) Wykaz rynków docelowych powinien zostać zweryfikowany w celu uwzględnienia zbliżającego się rozszerzenia Unii. Ze względu na termin przyjmowania programów na 2003 r., państwa mające przystąpić do Unii w przyszłym roku powinny zostać usunięte z wykazu.
- (4) Wykaz produktów, których mogą dotyczyć działania promocyjne w państwach trzecich powinien zostać zweryfikowany. Wykaz powinien zostać rozszerzony tak, by objąć nim len włóknisty, w którego przypadku poprzednio stosowane środki wspierające zostały ocenione pozytywnie.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2879/2000 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Wspólnego Posiedzenia Komitetów Zarządzających ds. Promocji Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹ Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7.

² Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 63.

³ Dz.U. L 280 z 18.10.2002, str. 7.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2879/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż do dnia 15 czerwca i dnia 15 grudnia każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji tymczasowy wykaz wybranych programów i organów wykonawczych oraz kopię każdego z programów.”;
  - b) w ust. 3 akapit pierwszy „30 września” zastępuje się „15 września i 28 lutego”.
2. Załącznik zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ZAŁĄCZNIK

Wykaz rynków państw trzecich, w których mogą być prowadzone działania promocyjne

- Szwajcaria
- Norwegia
- Rumunia
- Bułgaria
- Rosja
- Japonia
- Chiny
- Korea Południowa
- Azja południowo - wschodnia
- Indie
- Środkowy Wschód
- Afryka Północna
- Republika Południowej Afryki
- Ameryka Północna
- Ameryka Łacińska
- Australia i Nowa Zelandia

Wykaz produktów, których mogą dotyczyć działania promocyjne podejmowane w państwach trzecich

- Świeża, schłodzona i zamrożona wołowina, cielęcina i wieprzowina; przetwory spożywcze wytworzone na podstawie tych produktów
- Jakościowe mięso drobiowe
- Ser i jogurt
- Oliwa z oliwek i oliwki konsumpcyjne

- Wina stołowe z oznaczeniem geograficznym. Wina gatunkowe o kontrolowanej jakości z oznaczeniem geograficznym,
- Napoje spirytusowe z oznaczeniem geograficznym lub zastrzeżonym tradycyjnym opisem
- Świeże i przetworzone owoce i warzywa
- Produkty przetworzone ze zboża i ryżu
- Len włóknisty”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2220/85

z dnia 22 lipca 1985 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹ zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1018/84², w szczególności jego art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 3 i 5 oraz art. 16 ust. 6, a także odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do produktów rolnych, a także inne przepisy rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, które z chwilą ich zastosowania w praktyce przewidują zabezpieczenie,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach³, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1699/85⁴, w szczególności jego art. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1079/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie opłaty z tytułu współodpowiedzialności i działań mających na celu rozszerzenie rynków mleka i przetworów mlecznych⁵, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1302/85⁶, w szczególności jego art. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2169/81 z dnia 27 lipca 1981 r. ustanawiające ogólne zasady dotyczące stosowania systemu pomocy dla bawełny⁷, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1462/84⁸, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1431/82 z dnia 18 maja 1982 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do grochu, fasoli polnej oraz słodkiego łubinu⁹, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1485/85¹⁰, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1677/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie pieniężnych kwot wyrównawczych w rolnictwie¹¹, w szczególności jego art. 12,

---

¹ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. nr L 107 z 19.04.1984, str. 1.

³ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 46.

⁴ Dz.U. nr 163 z 22.06.1985, str. 12.

⁵ Dz.U. nr L 131 z 26.05.1977, str. 6.

⁶ Dz.U. nr L 137 z 27.05.1985, str. 9.

⁷ Dz.U. nr L 211 z 31.07.1981, str. 2.

⁸ Dz.U. nr L 142 z 29.05.1984, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 162 z 12.06.1982, str. 28.

¹⁰ Dz.U. nr L 151 z 10.06.1985, str. 7.

¹¹ Dz.U. nr L 164 z 24.06.1985, str. 6.

a także mając na uwadze, co następuje:

wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa wymaga złożenia zabezpieczenia, aby zagwarantować płatność należnej sumy w przypadku, gdy zobowiązanie nie zostanie dotrzymane; doświadczenie jednakże wykazało, iż wymóg ten w praktyce jest interpretowany w bardzo rozmaity sposób; dlatego w celu uniknięcia nierównych warunków konkurencji, wymóg ten powinien być lepiej sprecyzowany;

w szczególności powinna być zdefiniowana forma zabezpieczenia;

wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa przewiduje, że złożone zabezpieczenie przepada w przypadku, gdy zagwarantowane zobowiązanie nie jest dotrzymane, nie rozróżniając naruszenia zobowiązania pierwotnego od naruszenia zobowiązań wtórnych lub podporządkowanych; w interesie sprawiedliwości należy dokonać rozróżnienia między konsekwencjami naruszenia zobowiązania pierwotnego i konsekwencjami naruszenia zobowiązania wtórnego lub podporządkowanego; zwłaszcza, że, o ile jest to dopuszczalne, należy podjąć postanowienie o przepadku tylko części zabezpieczenia, gdy zobowiązanie pierwotne zostało w rzeczywistości spełnione, ale nieprzekraczalny termin tego zobowiązania został nieznacznie przekroczony, lub nie zostały dotrzymane zobowiązania wtórne lub podporządkowane;

nie należy w żadnym razie różnicować konsekwencji niedotrzymania zobowiązania na podstawie wypłacenia lub niewypłacenia zaliczki; stosownie do powyższego, zabezpieczenia składane z tytułu zaliczek są objęte oddzielnymi zasadami;

koszty związane ze złożeniem zabezpieczenia poniesione przez stronę składającą i przez właściwe władze mogą być nieproporcjonalne w stosunku do sumy, której płatność gwarantuje zabezpieczenie, jeżeli suma ta kształtuje się poniżej pewnego limitu; właściwe władze muszą mieć prawo do odstąpienia od wymogu składania zabezpieczenia z tytułu sumy poniżej tego limitu; właściwe władze powinny być upoważnione do odstąpienia od wymogu zabezpieczenia, gdy w związku z rodzajem osoby, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązań, wymóg ten nie jest konieczny;

właściwe władze powinny mieć prawo odmowy przyjęcia proponowanego zabezpieczenia, gdy uznają je za niewystarczające;

należy ustanowić termin dostarczenia dokumentu potrzebnego do zwrotu zabezpieczonej sumy, w przypadkach, w których taki termin nie został ustanowiony gdzie indziej;

w związku z reprezentatywnym kursem, jaki ma być zastosowany do przeliczania zabezpieczonej kwoty wyrażonej w ECU na walutę krajową, należy ustalić termin operacyjny określony w art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie wartości jednostki rozliczeniowej i przeliczników, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej¹²

należy ustanowić procedurę, jakiej należy przestrzegać jeśli chodzi o przepadek zabezpieczenia;

Komisja powinna mieć możliwość monitorowania wprowadzania w życie przepisów

---

¹² Dz.U. nr L 164 z 24.06.1985, str. 1.

dotyczących zabezpieczeń;

niniejsze rozporządzenie ustala zasady, jakie mają być ogólnie stosowane we wszystkich sektorach i dla wszystkich produktów, o ile szczegółowa legislacja wspólnotowa dla danego sektora nie ustanawia innych zasad; odrębne zasady ustanowione dla każdego sektora będą w dalszym ciągu obowiązywać dotąd, dopóki nie zostaną uchylone lub znowelizowane;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Zakres stosowania rozporządzenia

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zabezpieczeń, które mają być złożone, albo na podstawie poniższych rozporządzeń albo innych rozporządzeń wykonawczych, o ile rozporządzenia te nie ustanawiają innych zasad:

- a) rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków niektórych produktów rolnych:
- rozporządzenie (EWG) nr 136/66 (oleje i tłuszcze)¹³,
  - rozporządzenie (EWG) nr 804/68 (mleko i przetwory mleczne)¹⁴,
  - rozporządzenie (EWG) nr 805/68 (wołowina i cielęcina)¹⁵,
  - rozporządzenie (EWG) nr 727/70 (surowiec tytoniowy)¹⁶,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2358/71 (nasiona)¹⁷,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 (owoce i warzywa)¹⁸,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2727/75 (zboża),
  - rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 (wieprzowina)¹⁹,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (jaja)²⁰,

---

¹³ Dz.U. nr L 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

¹⁴ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 13.

¹⁵ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

¹⁶ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 1.

¹⁷ Dz.U. nr L 246 z 5.11.1971, str. 1.

¹⁸ Dz.U. nr L 118 z 20.05.1972, str. 1.

¹⁹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1.

²⁰ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 49.

- rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 (mięso drobiowe)²¹,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1418/76 (ryż)²²,
  - rozporządzenie (EWG) nr 516/77 (przetwory z owoców i warzyw)²³,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1117/78 (suszona pasza)²⁴,
  - rozporządzenie (EWG) nr 337/79 (wino)²⁵,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1837/80 (mięso baranie i mięso kozie)²⁶,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1785/81 (cukier)²⁷,
  - rozporządzenie (EWG) nr 3796/81 (produkty rybołówstwa)²⁸;
- b) rozporządzenie (EWG) nr 525/77 (dżem ananasowy);
- c) rozporządzenie (EWG) nr 1079/77 (opłata z tytułu współodpowiedzialności);
- d) system pomocy w odniesieniu do bawełny ustanowiony w rozporządzeniu (EWG) nr 2169/81;
- e) specjalne środki w odniesieniu do groszku zielonego, fasoli i słodkiego łubinu ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 1431/82;
- f) rozporządzenie (EWG) nr 1677/85 w sprawie środków agromonetarnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności cel przywozowych i wywozowych określonych w art. 1 i 10 dyrektywy Rady 79/623/EWG²⁹

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- a) „Zabezpieczenie”: zastaw, który daje gwarancję, że pewna kwota pieniędzy zostanie wypłacona lub ulegnie przypadkowi na rzecz właściwych władz, jeżeli dane zobowiązanie nie zostanie spełnione.

²¹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 77.

²² Dz.U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

²³ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 1.

²⁴ Dz.U. nr L 142 z 30.05.1978, str. 2.

²⁵ Dz.U. nr L 54 z 5.03.1979, str. 1.

²⁶ Dz.U. nr L 183 z 16.07.1980, str. 1.

²⁷ Dz.U. nr L 177 z 1.07.1981, str. 4.

²⁸ Dz.U. nr L 379 z 31.12.1981, str. 1.

²⁹ Dz.U. nr L 179 z 17.07.1979, str. 31.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje we wszystkich przypadkach, w których rozporządzenia wymienione w art. 1 przewidują zabezpieczenie odpowiadające tej definicji bez względu na to, czy użyto w nich konkretnego określenia „zabezpieczenie”.

- b) „Zabezpieczenie zbiorcze”: zabezpieczenie udostępnionym właściwym władzom w celu zapewnienia, że spełnione zostanie więcej niż jedno zobowiązanie.
- c) „Zobowiązanie” jest wymogiem lub zestawem zobowiązań narzuconych rozporządzeniem nakazujących wykonanie jakiejś czynności lub zakazujących jej wykonywania.
- d) „Właściwe władze” oznacza stronę upoważnioną do przyjęcia zabezpieczenia lub stronę upoważnioną do podjęcia decyzji w myśl odpowiedniego rozporządzenia, czy zabezpieczenie ma być zwolnione, czy też ma ulec przepadkowi.

TYTUŁ II

Wymóg zabezpieczenia

Artykuł 4

Zabezpieczenie jest przekazywane przez stronę lub w imieniu strony odpowiedzialnej za wypłacenie należnej kwoty pieniężnej w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione.

Artykuł 5

1. Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu zabezpieczenia, gdy wartość zabezpieczanej sumy jest mniejsza niż 100 ECU.
2. W przypadku wykorzystania możliwości, jaką stwarza ust. 1, zainteresowana strona składa pisemne zobowiązanie, że uiszczy kwotę równą tej, której wpłacenie byłoby wymagane, gdyby złożyła zabezpieczenie i gdyby zabezpieczenie uległo następnie przepadkowi w całości lub w części.
3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku gdy zabezpieczenie odnosi się do świadectwa wywozowego lub przywozowego lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji.

Artykuł 6

Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, w przypadku gdy strona zobowiązana do spełnienia zobowiązania jest:

- a) organem publicznym odpowiedzialnym za pełnienie obowiązków władz publicznych, lub
- b) prywatnym organem pełniącym takie obowiązki pod nadzorem państwa;

Artykuł 7

1. Zabezpieczenie kwoty wyznaczonej w ECU jest przeliczane na walutę krajową przy zastosowaniu następujących reprezentatywnych kursów wymiany:

- a) zabezpieczenia powiązane z zaliczkami: taki sam kurs wymiany jak ten, który jest wykorzystywany do obliczania kwoty zaliczki.
- b) zabezpieczenia powiązane z ofertami przetargowymi składanymi w ramach wspólnotowej procedury przetargowej: kurs wymiany z ostatniego dnia składania ofert przetargowych;
- c) wszystkie inne zabezpieczenia: kurs wymiany z dnia, w którym zabezpieczenie nabiera mocy wiążącej.

2. W przypadku złożenia zabezpieczenia zbiorczego, kurs wymiany dla określonej operacji jest to kurs obowiązujący w dniu, w którym zabezpieczenie nabrałoby mocy wiążącej, gdyby nie złożono żadnego zabezpieczenia zbiorczego.

TYTUŁ III

Forma zabezpieczenia

Artykuł 8

1. Zabezpieczenie może być złożone:

- a) w postaci depozytu gotówkowego określonego w art. 13 i 14 i/lub
- b) przez wskazanie poręczyciela w myśl art. 16 ust. 11.

2. Za zgodą właściwych władz, zabezpieczenie może być złożone:

- a) w postaci zastawu hipotecznego, i/lub
- b) w postaci zastawu lokat bankowych, i/lub
- c) w postaci zastawu uznanych roszczeń wobec organu publicznego lub funduszy publicznych, które są wymagalne i płatne oraz wobec których nie było wcześniej żadnych innych roszczeń, i/lub
- d) w postaci zastawu papierów wartościowych w obrocie na rynku zainteresowanych Państw Członkowskich, pod warunkiem, że zostały wyemitowane i zagwarantowane przez państwo, i/lub
- e) w postaci zastawu obligacji wyemitowanych przez towarzystwa kredytów hipotecznych, dopuszczone do obrotu na giełdzie papierów wartościowych i przeznaczone do sprzedaży na otwartym rynku, pod warunkiem, że ich wartość kredytowa jest taka sama jak obligacji państwowych.

3. Państwa Członkowskie mogą nałożyć dodatkowe warunki przyjmowania zabezpieczeń zgodnie z ust. 2.

Artykuł 9

Właściwe władze nie wyrażają zgody na akceptację lub wymagają zamiany każdego zabezpieczenia, jakie uważają za niewystarczające lub niezadowalające albo niezapewniające pokrycia na dostatecznie długi okres.

Artykuł 10

1.
  - a) Aktywa zastawione zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) lub papiery wartościowe lub obligacje zastawione zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. d) i e) posiadają w momencie składania zabezpieczenia wartość rozporządzalną równą co najmniej 115% wartości wymaganego zabezpieczenia.
  - b) Rozporządzalna wartość papierów wartościowych lub obligacji jest szacowana na podstawie ostatniego dostępnego notowania.
  - c) Właściwe władze mogą zaakceptować zabezpieczenia zgodne z art. 8 ust. 2 lit. a), d) lub e) tylko wówczas, jeśli strona oferująca je złoży pisemne oświadczenie, że dostarczy dodatkowe zabezpieczenie lub wymieni zabezpieczenie pierwotne, gdyby rozporządzalna wartość wspomnianego majątku, papierów wartościowych lub obligacji kształtowała się przez okres trzech miesięcy poniżej 105% wartości wymaganego zabezpieczenia. Takie pisemne zobowiązanie nie jest konieczne, w przypadku gdy krajowe prawo już tak stanowi. Właściwe władze regularnie badają wartości tych zabezpieczeń.
2.
  - a) Rozporządzalna wartość zabezpieczenia określonego w art. 8 ust. 2 lit. a), d) i e) jest oceniana przez właściwe władze z uwzględnieniem wszelkich kosztów zbycia.
  - b) Strona składająca zabezpieczenie dostarcza na żądanie właściwych władz dowód jego rozporządzalnej wartości.

Artykuł 11

1. Każde zabezpieczenie może być zastąpione innym.

Jednakże, w poniższych przypadkach wymagana jest zgoda właściwych władz:
  - a) gdy pierwotne zabezpieczenie uległo przypadkowi, ale nie zostało jeszcze zrealizowane, lub
  - b) gdy zamiana zabezpieczenia ma charakter wymieniony w art. 8 ust. 2.
2. Zabezpieczenie zbiorcze może być zastąpione innym zabezpieczeniem zbiorczym, pod warunkiem że nowe zabezpieczenie zbiorcze pokrywa, co najmniej tą część pierwotnego zabezpieczenia zwrotnego, która w momencie zamiany została wyznaczona w celu zagwarantowania realizacji nieuregulowanego zobowiązania lub zobowiązań.

Artykuł 12

Zabezpieczenie jest wyrażone w walucie Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę właściwe władze.

Artykuł 13

W przypadku zdeponowania gotówki drogą transferu nie jest ona traktowana jako zabezpieczenie dopóki właściwe władze nie upewnią się, że kwota ta znajduje się w ich dyspozycji.

Artykuł 14

1. Czek na kwotę, której płatność jest zagwarantowana przez instytucję finansową uznanych w tym celu przez Państwo Członkowskie zainteresowanych właściwych władz jest traktowany jak depozyt gotówkowy. Właściwe władze nie muszą składać takiego czeku do realizacji dotąd, dopóki nie nadejdzie ostateczny termin jego realizacji.
2. Czek innego rodzaju, niż określony w ust. 1 stanowi zabezpieczenie jedynie wówczas, gdy właściwe władze stwierdzą, że dysponują kwotą podaną na czeku.
3. Wszelkie koszty naliczane przez instytucję finansową są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie.

Artykuł 15

Strona składająca zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego nie otrzymuje żadnych odsetek.

Artykuł 16

1. Poręczyciel musi posiadać normalne miejsce zamieszkania lub prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty i zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług, musi być zatwierdzony przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest składane. Poręczyciel jest związany gwarancją wystawioną na piśmie.
2. Pisemna gwarancja zawiera co najmniej następujące informacje:
  - a) zobowiązanie lub w przypadku zabezpieczenia zbiorczego, rodzaje zobowiązania, w zamian za wypełnienie których gwarantuje ona płatność pewnej kwoty pieniędzy;
  - b) maksymalne zobowiązanie finansowe do zapłacenia, które poręczyciel akceptuje;
  - c) że poręczyciel podejmuje się solidarnie ze stroną odpowiedzialną za wywiązanie się w ciągu 30 dni od żądania ze strony właściwych władz z obowiązku płatności dowolnej kwoty w ramach gwarancji należnej z chwilą powiadomienia o przypadku gwarancji.
3. Właściwe władze mogą akceptować w charakterze pisemnej gwarancji pisemną

informację przekazaną przez poręczyciela drogą telekomunikacyjną. Jeżeli właściwe władze akceptują taką formę, są one zobowiązane do podjęcia one wszelkich kroków wymaganych w celu upewnienia się czy ta przekazana informacja jest prawdziwa.

4. W przypadku gdy udzielona została już pisemna gwarancja zbiorcza właściwe władze ustalają procedurę, jakiej należy przestrzegać, na podstawie, której całą gwarancja lub jej część jest przypisana określönemu zobowiązaniu.

Artykuł 17

Gdy tylko część zabezpieczenia zbiorczego zostaje przypisana określönemu zobowiązaniu informuje się o saldzie pozostałego zabezpieczenia zbiorczego.

TYTUŁ IV

Zaliczki

Artykuł 18

Przepisy niniejszego tytułu:

- obowiązują we wszystkich przypadkach, w których określone rozporządzenie przewiduje, że pewna kwota może być wypłacona zaliczkowo przed wypełnieniem zobowiązana.
- obowiązują w odniesieniu do zaliczek wypłacanych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 565/80³⁰.

Artykuł 19

1. Zabezpieczenie jest zwracane wówczas, gdy:
  - a) ustalone zostało ostateczne nabycie praw do kwoty przyznanej jako zaliczka,
  - b) przyznana kwota zwiększona o dodatek przewidziana w określönym rozporządzeniu została spłacona.
2. Gdy upłynie nieprzekraczalny termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty i dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwe władze niezwłocznie przystępują do procedury według art. 29.

Jeżeli jednak legislacja wspólnotowa przewiduje taką możliwość, dowód może być jeszcze przedstawiony po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

3. Jeżeli przepisy dotyczące siły wyższej ujęte w legislacji wspólnotowej zezwalają na wypłatę samej zaliczki, obowiązują następujące dodatkowe warunki:
  - a) właściwe władze są powiadamiane o warunkach określanych jako siła wyższa nie później niż 30 dni licząc od dnia, w którym do zainteresowanej strony dotarła

---

³⁰ Dz.U. nr L 62 z 7.03.1980, str. 5.

informacja, że wystąpiły okoliczności wskazujące na ewentualny przypadek siły wyższej, oraz

- b) zainteresowana strona wypłaca zaliczkową kwotę lub jej stosowną część w ciągu 30 dni licząc od daty wystąpienia właściwej władzy z wnioskiem o wypłatę.

Jeżeli warunki ustanowione w lit. a) i b) nie są przestrzegane, warunki wypłaty są takie same jak gdyby przypadek siły wyższej nie miał miejsca.

TYTUŁ V

Zwrot i przypadek zabezpieczeń innych niż określone w tytule IV

Artykuł 20

1. Zobowiązanie może obejmować zobowiązania pierwotne, wtórne lub podporządkowane.
2. Zobowiązanie pierwotne jest to zobowiązanie, w odniesieniu do celów rozporządzenia, które je egzekwuje, do wykonania lub do powstrzymania się od wykonania jakiejś czynności.
3. Zobowiązanie wtórne jest to wymóg przestrzegania terminu wywiązania się z zobowiązania pierwotnego.
4. Zobowiązanie podporządkowane jest to jakiegokolwiek inne zobowiązanie nałożone rozporządzeniem.
5. Niniejszy tytuł nie ma zastosowania w przypadkach, w których przepisy wspólnotowe nie określają zobowiązań pierwotnych.

Artykuł 21

Zabezpieczenie jest zwracane z chwilą dostarczenia określonego w danym rozporządzeniu dowodu, że zobowiązania pierwotne, wtórne i podporządkowane zostały spełnione.

Artykuł 22

1. Zabezpieczenie ulega w całości przypadkowi w odniesieniu do ilości, która stanowiła przedmiot naruszenia warunków zobowiązania pierwotnego.
2. Uznaje się, że nastąpiło naruszenie warunków zobowiązania pierwotnego, jeżeli nie został przedstawiony stosowny dowód w terminie wyznaczonym do jego dostarczenia, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

Niezwłocznie uruchamiana jest procedura opisana w art. 29 w celu odzyskania kwoty, która uległa przypadkowi.

3. W przypadku gdy dowód wypełnienia wszystkich zobowiązań pierwotnych zostanie przedstawiony w ciągu 18 miesięcy licząc od terminu podanego w ust. 2 akapit pierwszy, wypłacane jest 85% przypadłej kwoty.

W przypadku gdy dowód, że pierwotne warunki zostały spełnione zostanie przedstawiony w ciągu 18 miesięcy od tego terminu w sytuacji, gdy nie zostało spełnione stosowne zobowiązanie wtórne, kwota przeznaczona do wypłaty jest to kwotą, jaka byłaby wypłacona na mocy art. 23 ust. 2, obniżona o 15% odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

4. Wypłata nie jest dokonywana w przypadku gdy dowód, że wszystkie zobowiązania pierwotne były przestrzegane został dostarczony po upływie okresu 18 miesięcy, określonego w ust. 3.

Artykuł 23

1. Jeżeli w przeciągu określonego w danym rozporządzeniu okresu czasu dostarczony jest dowód, że wszystkie pierwotne wymogi zostały spełnione w sytuacji, w której naruszone zostały warunki wszystkich zobowiązań wtórnych, zwracana jest część zabezpieczenia, a pozostała część zabezpieczonej kwoty ulega przepadkowi. Uruchamiana jest procedura określona w art. 29 dotycząca odzyskania zatrzymanej kwoty.

2. Wielkość zwolnionego zabezpieczenia wynosi: zabezpieczenie obejmujące daną część kwoty pomniejszone o:

- a) 15%, i
- b) - 10% kwoty pozostałej po odjęciu 15% za każdy dzień, o który:
  - przekroczony został termin 40 lub mniej dni;
  - nie został zachowany termin minimum 40 dni;
- 5% kwoty pozostającej po odjęciu 15% za każdy dzień, o który:
  - przekroczony został maksymalny termin 41-80 dni;
  - nie został zachowany minimalny termin 41-80 dni;
- 2% kwoty pozostającej po odjęciu 15% za każdy dzień, o który:
  - przekroczony został maksymalny termin 81 lub więcej dni;
  - nie został zachowany maksymalny termin 81 lub więcej dni.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do okresów ubiegania się lub korzystania ze świadectw przywozowych i wywozowych i świadectwa o wcześniejszym ustaleniu zwrotu, ani do okresów odnoszących się do wyznaczania opłat wywozowych i przywozowych oraz refundacji wywozowych w drodze przetargu.

Artykuł 24

1. Naruszenie warunków jednego lub kilku zobowiązań podporządkowanych prowadzi do przepadku 15% odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

2. Uruchamiana jest niezwłocznie procedura ustanowiona w art. 29 celem odzyskania przepadłej kwoty.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w sytuacji, w której znajduje zastosowanie art. 22 ust. 3.

Artykuł 25

Jeżeli dostarczony zostanie dowód, że dotrzymano warunków wszystkich zobowiązań pierwotnych, ale nie zostały dotrzymane warunki zobowiązań wtórnego i podporządkowanego, obowiązują przepisy art. 23 i 24, a cała zatrzymywana kwota, która uległa przypadkowi stanowi równowartość przepadłej kwoty zgodnie z art.23 zwiększonej o kwotę równą 15% kwoty, która zostałaby zwrócona, gdyby wszystkie zobowiązania podporządkowane zostały spełnione.

Artykuł 26

Łączna kwota podlegająca przypadkowi nie przekracza 100% odpowiedniej części zabezpieczonej kwoty.

Artykuł 27

1. Na żądanie zabezpieczenie jest częściowo zwalniane w przypadku dostarczenia stosownego dowodu dotyczącego części ilości produktu, pod warunkiem, że część ta nie jest mniejsza, niż jakakolwiek minimalna ilość podana w rozporządzeniu wymagająca zabezpieczenia.

W przypadku gdy zasady wspólnotowe nie ustalają ilości minimalnej, właściwe władze mogą we własnym zakresie ograniczyć liczbę partii zwolnionych z zabezpieczenia i mogą wyznaczyć minimalną kwotę dla każdego zwolnienia tego rodzaju.

2. Przed zwolnieniem całości lub części zabezpieczenia właściwe władze mogą żądać złożenia pisemnego wniosku o zwolnienie.

3. W przypadku zabezpieczeń pokrywających, zgodnie z art. 10 ust. 1, ponad 100% sumy wymagającej zabezpieczenia, część zabezpieczenia powyżej 100% jest zwracana wówczas, gdy reszta zabezpieczonej kwoty zostanie ostatecznie zwolniona lub przepada.

Artykuł 28

1. W przypadku gdy nie został ustalony okres czasu dla przedstawienia dowodu potrzebnego dla zwrotu zabezpieczenia, okres taki wynosi:

- a) 12 miesięcy licząc od terminu ustalonego w odniesieniu do przestrzegania wszystkich zobowiązań pierwotnych, lub
- b) w przypadku nieustalenia takiego terminu, 12 miesięcy licząc od dnia, do którego spełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne.

2. Okres ustanowiony w ust. 1 nie przekracza trzech lat licząc od momentu przypisania zabezpieczenia do określonego zobowiązania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

TYTUŁ VI

Przepisy ogólne

Artykuł 29

Z chwilą, gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które są stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części niezwłocznie zwracają się do strony, od której wymagane wywiązanie się ze zobowiązania, o zapłacenie zatrzymanej kwoty, w terminie 30 dni licząc od zgłoszenia żądania zapłaty. Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

- a) niezwłocznie przelewają którekolwiek z zabezpieczeń zgodnych z art. a na odpowiedni rachunek,
- b) niezwłocznie występują do poręczyciela opisanego w art. 8 ust. 1 lit. b) z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia żądania zapłaty,
- c) niezwłocznie podejmują kroki w celu
  - (i) przeliczenia zabezpieczeń opisanych w art. 8 ust. 2 lit. a), b), c) i e) na pieniądze w kwocie wystarczającej na odzyskanie należnej kwoty,
  - (ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przelać każde zabezpieczenie typu opisanego w art. 8 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

Artykuł 30

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG i w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, Komisja może przewidzieć odstępstwa od powyższych przepisów.

TYTUŁ VIII

Komunikaty

Artykuł 31

1. Do dnia 31 lipca Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o łącznej liczbie i kwocie przypadłych zabezpieczeń za poprzedni rok, niezależnie od etapu procedury z art. 29, oddzielając w obu przypadkach zabezpieczenia przeznaczone dla Państwa Członkowskiego i zabezpieczenia przeznaczone dla Komisji.

2. Informacje określone w ust. 1 są dostarczane w odniesieniu do wszystkich przepisów Wspólnoty wymagających złożenia zabezpieczenia.
3. Nie są przekazywane informacje dotyczące zabezpieczeń o wartości 1 000 ECU lub mniejszej.
4. Informacje obejmują kwoty wypłacane przez zainteresowane strony i kwoty odzyskiwane poprzez zatrzymanie zabezpieczenia.
5. Komisja przekazuje innym Państwom Członkowskim zbiorcze informacje przewidziane niniejszym artykułem.

Artykuł 32

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o rodzajach instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela i o stawianych wymaganiach. Zmiany dotyczące dopuszczonych instytucji oraz stawianych wymaganiach są również przekazywane Komisji. Natomiast Komisja ze swojej strony informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.
2. Państwa Członkowskie, których właściwe władze stosują przepisy art. 8 ust. 2, powiadamiają Komisję o rodzajach zabezpieczeń zaakceptowanych w ramach tych przepisów i o stawianych wymaganiach.

Artykuł 33

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w odniesieniu do zabezpieczeń złożonych w tym dniu lub później i do zabezpieczeń zbiorczych, wykorzystywanych w tym dniu lub później, aby zapewnić wywiązanie się z jednego lub kilku indywidualnych zobowiązań.

Na żądanie zainteresowanej strony odnosi się ono do złożonych wcześniej zabezpieczeń, które nie zostały jeszcze zwolnione ani utracone.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1181/87

z dnia 29 kwietnia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1579/86², w szczególności jego art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 3 i 5 oraz art. 16 ust. 6 a także odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do produktów rolnych, a także inne przepisy rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, które z chwilą ich zastosowania praktyce przewidują zabezpieczenie,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1699/85⁴, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1079/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie opłaty z tytułu współodpowiedzialności i działań mających na celu rozszerzenie rynków mleka i przetworów mlecznych⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1338/86⁶, w szczególności jego art. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2169/81 z dnia 27 lipca 1981 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3128/86⁸, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1431/82 z dnia 18 maja 1982 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do grochu, fasoli polnej oraz słodkiego łubinu⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3127/86¹⁰, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1677/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie pieniężnych kwot kompensacyjnych w rolnictwie¹¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem

---

¹ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. nr L 139 z 24.05.1986, str. 29.

³ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 46.

⁴ Dz.U. nr L 163 z 22.06.1985, str. 12.

⁵ Dz.U. nr L 131 z 26.05.1977, str. 6.

⁶ Dz.U. nr L 119 z 8.05.1986, str. 27.

⁷ Dz.U. nr L 211 z 31.07.1981, str. 2.

⁸ Dz.U. nr L 292 z 16.10.1986, str. 2.

⁹ Dz.U. nr L 162 z 12.06.1982, str. 28.

¹⁰ Dz.U. nr L 292 z 16.10.1986, str. 1.

¹¹ Dz.U. nr L 164 z 24.06.1985, str. 6.

(EWG) nr 90/87¹², w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85¹³ przewiduje, że część zabezpieczenia przepada odpowiednio do doniosłości zobowiązania, które nie zostało spełnione; wagę naruszenia zobowiązania wtórnego można przyrównać do wagi spóźnienia w wykazaniu, że spełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne; dlatego też skutki powinny w obu przypadkach być takie same; należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2220/85;

w celu uniknięcia wątpliwości, należy określić każdy kontekst, w którym właściwe jest rozważenie, czy miał miejsce przypadek siły wyższej;

w świetle doświadczeń należy wprowadzić niektóre zmiany w celu sprecyzowania tekstu rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 i zmiany zakres stosowania niektórych warunków; jednocześnie należy poprawić błąd, który wystąpił w tekście w języku niderlandzkim;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2220/85 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 1 w wersji niderlandzkiej wyraz „waarborg” zastępuje się wyrazem „zekerheid”.

b) Ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Gdy upłynie nieprzekraczalny termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty i dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwe władze niezwłocznie przystępują do procedury według art. 29.

Nieprzekraczalny termin może zostać odroczony w przypadku siły wyższej.

Jeżeli jednak ustawodawstwo wspólnotowe przewiduje taką możliwość, dowód może być jeszcze przedstawiony po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.”

2. W art. 20 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do celów niniejszego tytułu „odpowiednia część kwoty zabezpieczonej” oznacza część sumy zabezpieczonej odpowiadającą ilości dla której naruszono zobowiązanie”

---

¹² Dz.U. nr L 13 z 15.01.1987, str. 12.

¹³ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

3. W art. 22 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zabezpieczenie ulega w całości przepadkowi w ilości, która stanowiła przedmiot niespełnienia warunków zobowiązania pierwotnego, chyba że spełnienie tego zobowiązania zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej.

2. Uznaje się, że nastąpiło naruszenie warunków zobowiązania pierwotnego, jeżeli nie został przedstawiony stosowny dowód w terminie wyznaczonym do jego dostarczenia, chyba że przedstawienie takiego dowodu w tym terminie zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej. Niezwłocznie uruchamiana jest procedura opisana w art. 29 w celu odzyskania kwoty, która uległa przepadkowi.”

4. W art. 22 ust. 4 dodaje się:

„...chyba że przedstawienie tego dowodu w tym terminie zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej”

5. W art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niespełnienie warunków jednego lub kilku zobowiązań podporządkowanych prowadzi do przepadku 15% odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej, chyba że spełnienie tych warunków zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej.”

6. Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 25*

Jeżeli dostarczony zostanie dowód, że spełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne, ale naruszone zostały warunki zobowiązań wtórnego i podporządkowanego, zastosowanie mają art. 23 i 24, a cała suma podlegająca utracie stanowi równowartość kwoty przepadłej, zgodnie z art. 23, zwiększonej o 15% odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.”

7. Po art. 26 wprowadza się następujący nagłówek:

„TYTUŁ VI

Przepisy ogólne”

8. Po art. 28 skreśla się nagłówek:

„TYTUŁ VI

Przepisy ogólne”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1 ust. 6 stosuje się tylko w przypadku zabezpieczeń złożonych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3745/89

z dnia 13 grudnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1491/85 z dnia 23 maja 1985 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do nasion soi¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2217/88², w szczególności jego art. 2 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1181/87⁴, odnosi się do rozporządzeń wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa, wymagających złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania płatności należnej sumy, jeżeli zobowiązanie nie zostanie spełnione;

zarówno rozporządzenie Rady (EWG) nr 1491/85, jak i rozporządzenie Rady (EWG) nr 2194/85 z dnia 25 lipca 1985 r. przyjmujące ogólne zasady dotyczące specjalnych środków w odniesieniu do nasion soi⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1231/89⁶, pomimo iż wprowadzają system zabezpieczeń, nie są wymienione w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85; dlatego, aby umożliwić jednolitą wykładnię obejmującą również wspomniany system, należy odpowiednio uzupełnić rozporządzenie (EWG) nr 2220/85;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) rozporządzenie (EWG) nr 1491/85 (nasiona soi)*.

* Dz.U. nr L 151 z 10.06.1985, str.15.”

Artykuł 2

¹ Dz.U. nr L 151 z 10.06.1985, str. 15.

² Dz.U. nr L 197 z 26.07.1988, str. 11.

³ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 113 z 30.04.1987, str. 31.

⁵ Dz.U. nr L 204 z 2.08.1985, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 128 z 11.05.1989, str. 24.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1989 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 3403/93

z dnia 10 grudnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2193/93², w szczególności jego art. 5, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 4, art. 12 ust. 3 i 6, art. 13 ust. 6, art. 16 ust. 2 oraz art. 17 ust. 4, a także odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rolnych, a także inne przepisy w rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynków, które z chwilą ich zastosowania w praktyce wymagają zabezpieczenia,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1699/85⁴, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2169/81 z dnia 27 lipca 1981 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1554/93⁶, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1491/85 z dnia 23 maja 1985 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do nasion soi⁷ zostało zastąpione rozporządzeniem (EWG) nr 3766/91⁸; rozporządzenie Rady (EWG) nr 1079/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie opłaty z tytułu współodpowiedzialności współodpowiedzialności i działań mających na celu rozszerzenie rynków mleka i przetworów mlecznych⁹ zostało uchylone rozporządzeniem (EWG) nr 1029/93¹⁰; rozporządzenie Rady (EWG) nr 1677/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie

¹ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. nr L 196 z 5.08.1993, str. 22.

³ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 46.

⁴ Dz.U. nr L 163 z 22.06.1985, str. 12.

⁵ Dz.U. nr L 211 z 31.07.1981, str. 2.

⁶ Dz.U. nr L 154 z 25.06.1993, str. 23.

⁷ Dz.U. nr L 151 z 10.06.1985, str. 15.

⁸ Dz.U. nr L 356 z 24.12.1991, str. 17.

⁹ Dz.U. nr L 131 z 26.05.1977, str. 6.

¹⁰ Dz.U. nr L 108 z 1.05.1993, str. 4.

pieniężnych kwot kompensacyjnych w rolnictwie¹¹ zostało uchylone rozporządzeniem (EWG) nr 3813/92¹²; rozporządzenie Rady (EWG) nr 1431/82 z dnia 18 maja 1982 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do grochu, fasoli polnej oraz słodkiego łubinu¹³ zostało zastąpione rozporządzeniem (EWG) nr 1765/92¹⁴;

należy uaktualnić odniesienia do niektórych rozporządzeń w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85¹⁵, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3745/89¹⁶;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1068/93 z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad określania i stosowania rolniczych kursów przeliczeniowych¹⁷ ustanawia terminy operacyjne odnośnie do rolniczych kursów przeliczeniowych, w szczególności odnośnie do tych, które mają zastosowanie do zabezpieczeń; należy wziąć pod uwagę skutki zmian rolniczego kursu przeliczeniowego w odniesieniu do zabezpieczenia w dniu obowiązującego terminu;

rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 przewiduje przepadek zabezpieczenia lub jego części; koszty administracyjne związane z przypadkiem zabezpieczenia mogą przekroczyć kwotę zabezpieczenia podlegającego przypadkowi; władze Państw Członkowskich powinny dlatego mieć możliwość odstąpienia od wymogu przypadku zabezpieczenia, w przypadku gdy kwota jest bardzo mała;

aby uniknąć dyskryminacji we Wspólnocie, właściwe jest zapewnienie wypłaty odsetek w przypadku gdy przepadek zabezpieczenia został opóźniony w oczekiwaniu na wynik procedury odwoławczej;

rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 powinno zostać odpowiednio zmienione;

środki przewidywane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2220/85 wprowadza się następujące zmiany.

1. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

---

¹¹ Dz.U. nr L 164 z 24.06.1985, str. 6.

¹² Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 1.

¹³ Dz.U. nr L 162 z 12.06.1982, str. 28.

¹⁴ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 12.

¹⁵ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

¹⁶ Dz.U. nr L 364 z 14.12.1989, str. 54.

¹⁷ Dz.U. nr L 108 z 1.05.1993, str. 106.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zabezpieczeń, które mają być złożone, albo na podstawie poniższych rozporządzeń albo innych rozporządzeń wykonawczych, o ile rozporządzenia te nie ustanawiają innych zasad:

- a) rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków niektórych produktów rolnych:
- rozporządzenie (EWG) nr 136/66/EWG (oleje i tłuszcze)¹,
  - rozporządzenie (EWG) nr 804/86 (mleko i przetwory mleczne)²,
  - rozporządzenie (EWG) nr 805/68 (wołowina i cielęcina)³,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2358/71 (nasiona)⁴,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 (owoce i warzywa)⁵,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 (wieprzowina)⁶,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (jaja)⁷,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 (mięso drobiowe)⁸,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1418/76 (ryż)⁹,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1117/78 (susz paszowy)¹⁰,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1785/81 (cukier)¹¹,
  - rozporządzenie (EWG) nr 426/86 (przetwory z owoców i warzyw)¹²,
  - rozporządzenie (EWG) nr 822/87 (wino)¹³,
  - rozporządzenie (EWG) nr 3013/89 (mięso baranie i mięso kozie)¹⁴,
  - rozporządzenie (EWG) nr 1766/92 (zboża)¹⁵,
  - rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 (surowiec tytoniowy)¹⁶,
  - rozporządzenie (EWG) nr 3759/92 (produkty rybołówstwa i akwakultury)¹⁷;
- b) rozporządzenie (EWG) nr 525/77 (konserwy z ananasa)¹⁸;
- c) system pomocy dla bawełny ustanowiony w rozporządzeniu (EWG) nr 2169/81¹⁹;

- d) rozporządzenie (EWG) nr 1765/92 (system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych)²⁰.

¹ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, 13.

³ Dz. U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

⁴ Dz. U. nr L 246 z 5.11.1971, str. 1.

⁵ Dz. U. nr L 118 z 20.05.1972, str. 1.

⁶ Dz. U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1.

⁷ Dz. U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 49.

⁸ Dz. U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 77.

⁹ Dz. U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

¹⁰ Dz. U. nr L 142 z 30.05.1978, str. 1.

¹¹ Dz. U. nr L 177 z 1.07.1981, str. 4.

¹² Dz. U. nr L 49 z 27.02.1986, str. 1.

¹³ Dz. U. nr L 84 z 27.03.1987, str. 1.

¹⁴ Dz. U. nr L 289z 7.10.1989, str. 1.

¹⁵ Dz. U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 21.

¹⁶ Dz. U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 70.

¹⁷ Dz. U. nr L 388 z 31.12.1992, str. 1.

¹⁸ Dz. U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 46.

¹⁹ Dz. U. nr L 211 z 31.07.1981, str. 2.

²⁰ Dz. U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 12.”

2. Art. 7 uchyla się.

3. Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Zabezpieczenie powinno zostać złożone w walucie Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę właściwe władze.

2. Jeżeli całkowita kwota wymaganego zabezpieczenia wyrażona w walucie Państwa Członkowskiego wzrosła w wyniku zmiany rolniczego kursu przeliczeniowego w odniesieniu do zabezpieczenia wchodzącego w życie dnia, od którego biegnie termin operacyjny, zabezpieczenie akceptowane jest na podstawie wysokości rolniczego kursu przeliczeniowego z dnia poprzedzającego zmianę, jeżeli deficyt wynosi mniej niż 20 ECU wyrażone w walucie krajowej przy zastosowaniu nowego rolniczego kursu przeliczeniowego.

3. Oferta, której zabezpieczenie złożone na poczet przetargu wykazuje deficyt 20 ECU lub więcej w wyniku zmiany określonej w ust. 2, powinna zostać przyjęta jako ważna w odniesieniu do ilości rzeczywiście objętej tym zabezpieczeniem, chyba, że przed sprawdzaniem ofert celem podjęcia decyzji co do wyniku przetargu, oferent zobowiązuje się na piśmie do pokrycia deficytu i czyni to w ciągu pięciu dni po terminie końcowym składania ofert, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

Takiej redukcji ilości będącej przedmiotem oferty nie należy uważać za naruszenie jakichkolwiek przepisów o ilości minimalnej w danym rozporządzeniu.

4. Przepisy art. 5 ust. 1 i 2 mogą również mieć zastosowanie do pokrycia deficytu spowodowanego zmianami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu.

Bez względu na art. 5 ust. 3, przepisy te mogą także mieć zastosowanie do zabezpieczeń dla pozwoleń na przywóz i na wywóz lub świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu zwrotów.”

4. Art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

1. Z chwilą gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części, niezwłocznie zwracają się do strony, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązania, z żądaniem zapłacenia zatrzymanej kwoty, w terminie 30 dni licząc od zgłoszenia żądania zapłaty.

Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

- a) niezwłocznie przelewają każde zabezpieczenie opisane w art. 8 ust. 1 lit. a) na odpowiedni rachunek;
- b) niezwłocznie występują do poręczyciela opisanego w art. 8 ust. 1 lit. b) z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty;
- c) niezwłocznie podejmują kroki w celu:
  - (i) zamiany zabezpieczeń opisanych w art. 8 ust. 2 lit. a), c), d) i e) na pieniądze w kwocie wystarczającej do odzyskania należnej kwoty;
  - (ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przelać każde zabezpieczenie rodzaju opisanego w art. 8 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

2. Właściwa władza może zaniechać wymogu przepadku kwoty o wartości niższej niż 20 ECU, pod warunkiem, że dla porównywalnych przypadków istnieją podobne krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne.

3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, w przypadku podjęcia decyzji o przepadku zabezpieczenia, ale w wyniku odwołania jest on następnie odroczone zgodnie z prawem krajowym, zainteresowane strony płacą odsetki od kwoty rzeczywiście uległej przepadkowi przez okres trzydziestu dni, zaczynającego się od dnia otrzymania żądania zapłaty określonej w ust. 1 akapit pierwszy, i kończącego się jeden dzień przed

zapłatą kwoty rzeczywiście uległej przepadkowi.

Stosowana stopa procentowa wyliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być w żadnym przypadku niższa niż stopa procentowa stosowana w przypadku odzyskiwania kwot krajowych.

Agencje płatnicze odliczają zapłacone odsetki z wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78*.

Państwa Członkowskie mogą okresowo składać wnioski o uzupełnienie zabezpieczenia pod względem odpowiednich odsetek.

W przypadku, gdy zabezpieczenie uległo przepadkowi, a należna kwota została już przyznana EFOGR, i w następstwie wyniku procedury odwoławczej kwota podlegająca przepadkowi w całości lub części, włączając odsetki według stopy procentowej zgodnej z prawem krajowym, ma być zwrócona, kwota zwrotu pokrywana jest przez EFOGR, chyba, że zwrot zabezpieczenia można przypisać niedbalstwu lub poważnym błędom władz administracyjnych albo innych organów Państwa Członkowskiego.

*Dz.U. nr L 50 z 22.02.1978, str. 1.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisy art. 29 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 wprowadzone przez art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia stosuje się do zabezpieczeń złożonych z tą datą lub z datą późniejszą.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1932/1999

z dnia 9 września 1999 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1253/1999², w szczególności jego art. 5, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2, art. 13, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 2 oraz art. 21 a także przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do produktów rolnych, jak również inne przepisy rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, które z chwilą ich zastosowania praktyce wymagają zabezpieczenia,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1699/85⁴, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1554/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1419/98⁶, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1765/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1624/98⁸, w szczególności jego art. 12 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) wiele przepisów rozporządzeń wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa przewiduje składanie zabezpieczeń oraz ewentualny ich przepadek;
- 2) w celu jasności należy uaktualnić odniesienia do niektórych rozporządzeń określających zakres stosowania rozporządzenia Komisji nr 2220/85⁹, ostatnio zmienionego

---

1Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 21.

2 Dz.U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 1.

3 Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 46.

4 Dz.U. nr L 163 z 22.06.1985, str. 12.

5 Dz.U. nr L 148 z 30.06.1995, str. 48.

6 Dz.U. nr L 190 z 4.07.1998, str. 4.

7 Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 12.

8 Dz.U. nr L 210 z 28.07.1998, str. 3.

9 Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

rozporządzeniem nr 3403/93¹⁰;

- 3) w celu uproszczenia administrowania systemem zabezpieczeń, należy zmienić niektóre przepisy dotyczące składania i przepadku małych kwot oraz obliczania odsetek;
- 4) art. 31 i 32 rozporządzenia (WE) nr 2220/85 wymagają od Państw Członkowskich przekazywania Komisji niektórych informacji dotyczących stosowania systemu zabezpieczeń;
- 5) ponadto procedura rozliczania rachunków została zmieniona rozporządzeniem Rady nr 1287/95 z dnia 22 maja 1995 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 729/70 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹¹ oraz rozporządzeniem Komisji nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR¹², zmienionym rozporządzeniem nr 896/97¹³;
- 6) okazało się, iż przekazywanie informacji określonych w art. 31 i 32 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 nie jest już przedmiotem systematycznego zainteresowania Komisji, jak to było w odniesieniu do dawnej procedury rozliczania rachunków; ponadto nowa procedura rozliczania rachunków uprościła informacje przekazywane przez Państwa Członkowskie;
- 7) informacje te powinny pozostać dostępne;
- 8) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2220/85 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zabezpieczeń, które mają być złożone, albo na podstawie poniższych rozporządzeń albo innych rozporządzeń wykonawczych, o ile rozporządzenia te nie ustanawiają innych zasad:

- a) rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków niektórych produktów rolnych:
  - rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG (oleje i tłuszcze)¹,

---

10 Dz.U. nr L 310 z 14.12.1993, str. 4.

11 Dz.U. nr L 125 z 8.06.1995, str. 1.

12 Dz.U. nr L 158 z 8.07.1995, str. 6.

13 Dz.U. nr L 128 z 21.05.1997, str. 8.

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 (mleko i przetwory mleczne)²,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 (wołowina i cielęcina)³,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 (nasiona)⁴,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 (owoce i warzywa)⁵,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 (wieprzowina)⁶,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 (jaja)⁷,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 (mięso drobiowe)⁸,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 (ryż)⁹,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 (susz paszowy)¹⁰,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 (cukier)¹¹,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 (przetwory z owoców i warzyw)¹²,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 822/87 (wino)¹³,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 2467/98 (mięso baranie i mięso kozie)¹⁴,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 (zboża)¹⁵,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 2075/92 (surowiec tytoniowy)¹⁶,
  - rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 (produkty rybołówstwa i akwakultury)¹⁷,
- b) rozporządzenie (EWG) nr 525/77 (konserwy z ananasa);
- c) rozporządzenie Rady (WE) nr 1554/95 (system pomocy dla bawełny)¹⁸;
- d) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1765/92 (system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych)¹⁹.

---

¹Dz.U. 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

²Dz.U. L 148 z 28.06.1968, str. 13.

³Dz.U. L 148 z 28.06.1968, str. 24.

⁴Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1.

⁵Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

⁶Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.

⁷Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.

⁸Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77.

⁹Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

¹⁰Dz.U. L 63 z 21.03.1995, str. 1.

- ¹¹Dz.U. L 177 z 1.07.1981, str. 4.
¹²Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.
¹³Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 1.
¹⁴Dz. U. L 312 z 20.11.1998, str. 1.
¹⁵Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21.
¹⁶Dz.U. L 215 z 30.07.1992, str. 70.
¹⁷Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1.
¹⁸Dz.U. L 148 z 30.06.1995, str. 48.
¹⁹Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 12”.

2. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności ceł przywozowych i wywozowych określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92*.

---

* Dz.U. L 302 z 19.10.1992. str. 1.”.

3. W art. 5 ust. 1 kwotę „100 ECU” zastępuje się kwotą „500 EUR”;
4. Skreśla się art. 5 ust. 3;
5. W art. 12 ust. 2 i 3, kwotę „20 ECU” zastępuje się kwotą „60 EUR”;
6. W art. 12 ust. 4 skreśla się akapit drugi;
7. W art. 29 ust. 2 kwotę „20 ECU” zastępuje się kwotą „60 EUR”;
8. W art. 29 ust. 3 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy w wyniku procedury odwoławczej zainteresowana strona jest wezwana do zapłacenia w terminie 30 dni sumy podlegającej przepadkowi, Państwo Członkowskie może w celu obliczenia odsetek uznać dokonanie wpłaty 20 dnia następującego po dacie tego żądania”;

9. W tytule VII wyraz „Komunikaty” zastępuje się wyrazem „Informacje”;
10. Art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

1. Państwo Członkowskie powinno przechowywać do dyspozycji Komisji, za każdy rok, informację o łącznej ilości oraz kwocie zabezpieczeń, które uległy przepadkowi, niezależnie od etapu procedury z art. 29, odróżniając w każdym przypadku zabezpieczenia przeznaczone dla budżetów krajowych od zabezpieczeń przeznaczonych dla budżetu Wspólnoty.

2. Informacje określone w ust. 1 powinny odnosić się do wszystkich przypadków zabezpieczeń na kwotę większą niż 1 000 EUR oraz do wszystkich przepisów

wspólnotowych wymagających złożenia zabezpieczenia.

3. Informacje obejmują kwoty wpłacane bezpośrednio przez zainteresowane strony i kwoty odzyskiwane poprzez zrealizowanie zabezpieczenia.”

11. Art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

Państwa Członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji następujące informacje:

- a) wszystkie rodzaje instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela oraz ustanowione wymagania;
- b) przyjęte typy zabezpieczeń na podstawie art. 8 ust. 2 oraz ustanowione zobowiązania.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 września 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji